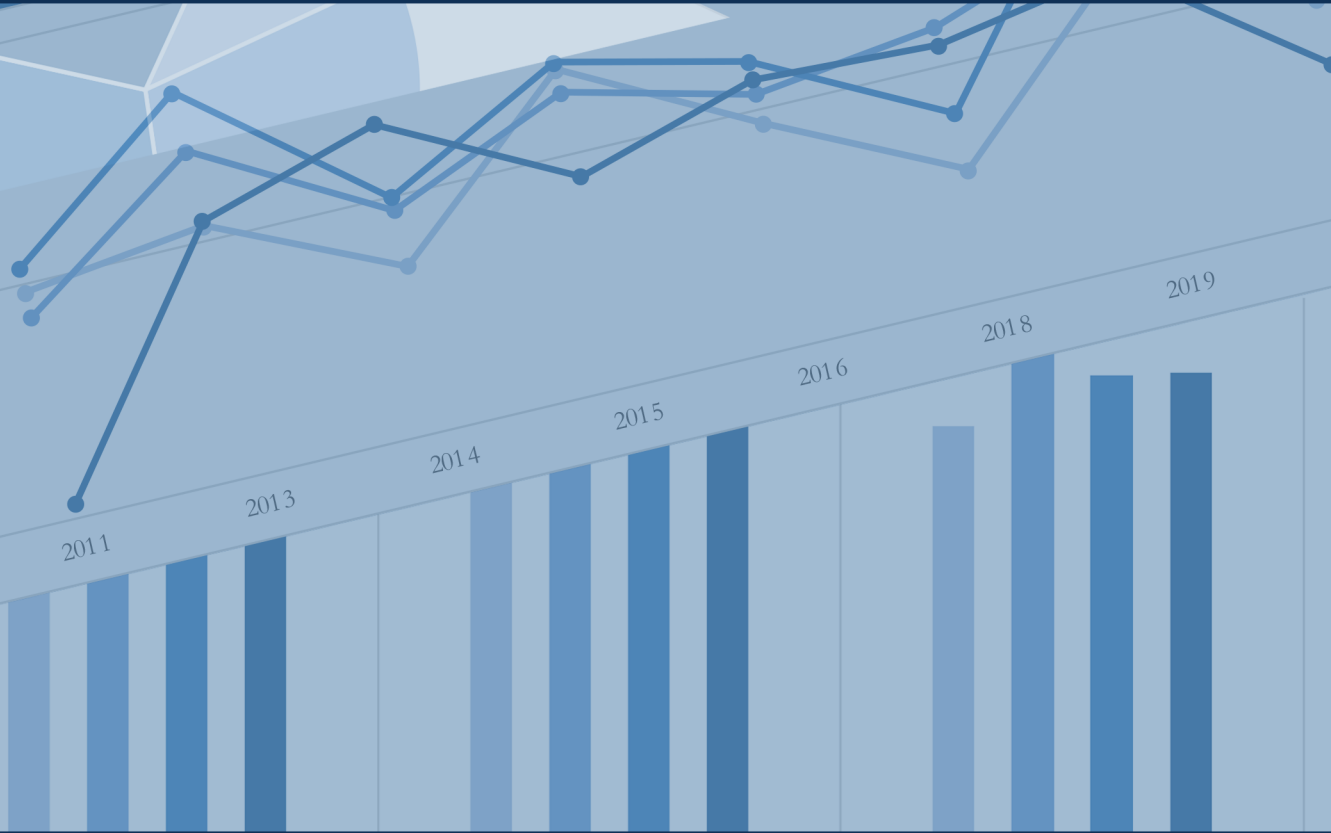

Shifting Tides

இலங்கையின் மீள்நல்லிணக்கம் மற்றும் ஜனநாயகம் பற்றிய பொதுமக்களுடைய
அபிப்பிராயத்தின் போக்கு தொடர்பிலான பகுப்பாய்வு

மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான நிலையம் - சோஷல் இன்டிகேட்டர்

ஏப்ரல் 2024

Shifting Tides

இலங்கையின் மீள்நல்லிணக்கம் மற்றும் ஜனநாயகம் பற்றிய
பொதுமக்களுடைய அபிப்பிராயத்தின் போக்கு தொடர்பிலான
பகுப்பாய்வு

பிரதீப் பீரிஸ்
மற்றும்
நிபுணிகா ஓ. லேகம்வசம்

மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான நிலையம் - சோஷல் இன்டிகேட்டர்
ஏப்ரல் 2024

ஆய்வு மற்றும் தயாரிப்புக் குழு

எழுத்தாளர்கள்: பிரதீப் பீரிஸ் மற்றும் நிபுணிகா ஓ. லேகம்வசம்

தரவுப் பகுப்பாய்வு: மாரிமுத்து கிருஷ்ணமூர்த்தி

ஆய்வு உதவி: இஷாரா ஜயரத்ன, நிஹாரா கருணாதிலக மற்றும் எஸ். டிலிஷானி

பக்க வடிவமைப்பு மற்றும் டிசைனிங்: கவின் பீரிஸ்

செயற்திட்ட ஒருங்கிணைப்பு: ஹஸந்தா கமகே

சோஷல் இன்டிகேட்டரானது (SI) இந்த ஆய்விற்கு உதவிய கலாநிதி. பாக்கியசோதி சரவணமுத்து மற்றும் பவானி பொன்சேகா ஆகியோருக்கும் International Coalition of Sites of Conscience (ICSC) இன் நிதி உதவிக்கும் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றது.

உள்ளடக்கங்கள்

அறிமுகம்.....	07
பெரும்பான்மை- சிறுபான்மை உறவுகள்	13
சமூக நம்பிக்கை	27
சிறுபான்மையினருக்கான அரசியல் பாதுகாப்புகள்	31
ஜனநாயகம் மற்றும் நிறுவனங்களின் மீதான நம்பிக்கை	43
அதிகாரப் பகிர்வு.....	61
மதச்சார்பற்ற அரசியலமைப்பு	67
சீர்திருத்தங்களுக்கான ஆதரவு.....	75
சான்றாதாரம்	84
இணைப்பு.....	96

அறிமுகம்

1999ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டதிலிருந்து, மாற்று கொள்கைகளுக்கான நிலையத்தின் (CPA) கணக்கெடுப்பு ஆய்வுப் பிரிவான சோஷல் இன்டிகேட்டர் (SI), இலங்கையின் அரசியல் நிறுவனங்கள், பொறிமுறைகள் மற்றும் அவற்றின் நடைமுறைகள் பற்றிய பொதுமக்களின் கருத்து, மனப்பாங்குகள் மற்றும் கண்ணோட்டங்களை அறிந்துகொள்ளும் பொருட்டு ஆய்வுகளை நடாத்தி வருகின்றது. SI ஆனது, குரலற்றவர்களின் வாழ்க்கையை பாதிக்கும் விடயங்களில் செல்வாக்கு செலுத்தும் வகையிலான ஒரு தளத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும் முயற்சியாக சமாதான செயல்முறை, சமாதானத்தைக் கட்டியெழுப்புவதல் மற்றும் மோதல் முகாமைத்துவம் தொடர்பான விடயங்களின் ஆய்வுகளை நடாத்தி முடிவுகளை ஊடகங்களில் வெளியிட்டு வருகிறது. SI ஆல் வடிவமைத்து நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட சமாதான நம்பிக்கைச் சட்டெண் (PCI) ஆனது பொதுமக்களின் சமாதான செயல்முறை தொடர்பான கருத்தைப் பெறுவதற்கு மட்டுமல்லாது பரந்த அரசியல் பிரச்சினைகள் தொடர்பான கருத்தைப் பெறுவதற்கு இலங்கையின் முதல் முறையாக மற்றும் அறிவியல் ரீதியான முயற்சியாகும். இந்தக் கணக்கெடுப்பு அல்லது ஆய்வுத் தொடர் 2001 - 2008 வரை தொடர்ந்து இடம்பெற்றது. அவை ஒவ்வொரு ஆண்டும் குறைந்தது மூன்று ஆய்வு அலைகளாக நடாத்தப்பட்டன. 2001ஆம் ஆண்டு முதல் SI-CPA ஆனது பல ஆய்வுக் கருவிகளைப் பயன்படுத்தி சமாதானம், மீள்நல்லிணக்கம் மற்றும் ஜனநாயகம் ஆகிய விடயங்களில் பொதுமக்களின் கருத்துகளைத் தொடர்ந்து ஆய்வு செய்து வருகின்றது. எனவே, கடந்த இரு தசாப்தங்களாக இலங்கையின் பொதுமக்களது கருத்துகளில் மாறிவரும் போக்குகள் தொடர்பில் பகுப்பாய்வை மேற்கொள்வதில் தனித்துவத்தை கொண்டுள்ளது.

பொதுமக்களின் கருத்தானது ஜனநாயக உரிமைக்கான அடித்தளத்தை உருவாக்குகிறது மற்றும் தொடர்ச்சியான வாக்களிப்பு பொதுமக்களுக்கு தேர்தல்களுக்கு இடையே பேசுவதற்கான வாய்ப்பை வழங்குகிறது. பிரபலமான கருத்துக்களை, கருத்துக் கணிப்புகளை தெரிவிப்பதன் மூலம் கொள்கை உருவாக்குபவர்களுக்கு சரியான முடிவுகளை எடுக்க

உதவுகிறது. அதேவேளையில் பொதுமக்களுக்கு வாக்குப்பெட்டியில் தங்கள் முடிவுகளை தெரிவிக்க அழைக்கப்படுவதற்கு முன்பு ஆட்சியாளர்களை பொறுப்புடையவர்களாக மாற்றுவதற்கான வாய்ப்பை வழங்குகிறது. கருத்துக் கணிப்புகளின் தகவல்தொடர்பு வகிபாகம் மேலும் முக்கியமானதாகிறது. அரசியல்வாதிகள் சர்ச்சைக்குரிய விவகாரங்களில் சவாலான தேர்வுகளைச் செய்ய வேண்டும். அதில் கடுமையான முடிவுகளை மக்கள் கூட்டங்களுக்கு தெரிவிக்கக் கருத்துக் கணிப்புகளைப் பயன்படுத்தலாம்.

ஜனநாயகமயமாக்கல் ஒரு நேர்க்கோட்டுத் தன்மையான வளர்ச்சியாக இருந்ததில்லை. ஹண்டிங்டன் (1970) நவீன ஜனநாயகப் பரிணாமமானது எதிரான அலைகளைத் தொடர்ந்து வந்த ஜனநாயகமயமாக்கலின் அலைகளினால் உருவானது. எனவே, ஜனநாயகத்திற்கு உகந்த நிலைமைகள் ஒரு நிலையான ஓட்டத்தில் இருப்பதாகத் தெரிகிறது மற்றும் ஜனநாயக ஒருங்கிணைப்பு ஒரு கடினமான பணியாகவே காணப்படுகின்றது. அண்மைய தசாப்தங்களில், ஜனநாயக ஆட்சி வகைப்பாடுகள் தொடர்பான விவாதங்களில் பல மாறுபாடுகளுடன் அரசியல் ஆட்சி முறைகள் அதிகரித்து வருகின்றன (கோலியர் மற்றும் லெவிட்ஸ்கி 1997). இந்த மாறுபாடுகள் வேறுபட்ட 'பெயரடைகளுடன்' கூடிய ஜனநாயகம் என்று அழைக்கப்படுகின்றமை (Ibid., 431), ஜனநாயக மற்றும் சர்வாதிகாரம் இரண்டும் கலந்த போக்குடனான ஜனநாயக மாற்றங்களில் உள்ள உள்ளார்ந்த சிக்கல்களை காட்சிப்படுத்துகின்றன. இத்தகைய சூழலில் தாராளவாத ஜனநாயகத்திற்கான மக்களின் ஆதரவையும் விருப்பத்தையும் புரிந்துகொள்ள பொதுமக்களின் கருத்தைத் தொடர்ந்து ஆய்வு செய்வது இன்றியமையாததாகின்றது. லெவிட்ஸ்கி மற்றும் சிப்லாட் (2018) விவாதிப்பதுபோல, இன்றைய ஜனநாயகத்தை எடுத்துநோக்கினால், அதற்கு திடீர் அழிவு நிகழாது. மாறாக அரசியல் நிறுவனங்கள் மற்றும் நியமங்களில் ஏற்படும் படிப்படியான தேய்வு காரணமாக அழிவு மெதுவாக நிகழ்ந்து வருகிறது. எனவே, இலங்கை ஜனநாயகத்தின் பலத்தை வெளிகாட்டுவதில் இத்தொடர் ஆய்வுகள் மிக முக்கிய பங்காற்றுகின்றன.

இலங்கையின் செய்முறைகளில் இருந்து இனக்குழுக்கள் வரையிலான உயரக்குழாம் அரசியல்சார் நிலைமாற்றமானது காலனித்துவ காலத்துக்குப் பின்னான விரோதமான தேசியவாதங்களின் வாசிப்பு மற்றும் இந்தக் குறைகளை தேர்தல் இலாபங்களுக்காக அரசியல் உயரடுக்கின் தரப்பில் பயன்படுத்த விருப்புவதைப் பிரதிபலிக்கிறது. இலங்கை அரசின் இனவாத இயல்பு (உயங்கொட 2011; 2012 மற்றும் 2013) "இரட்டை நிலைத் தன்மையை" தொடர்ந்து நிறைவேற்றுகிறது (உயங்கொடை 2012, 19) இனப்பிரச்சினைக்கு ஒரு நிலையான தீர்வைக் காண்பதற்கு எதிரான சிங்கள மற்றும் தமிழ் உலகக் கண்ணோட்டங்கள் இன ரீதியான புறக்கணிப்பு (DeVotta 2005) என்பது சிறுபான்மையினரை திட்டமிட்டு ஒதுக்கி அதிகாரத்தை ஒருங்கிணைப்பதற்கான ஒரு முக்கிய

கருவியாக உள்ளது என்கின்றது. அதேசமயம், உள்ளூர் மற்றும் தேசிய அளவில் கொள்கைகள் மீது ஆளுமைகளுக்கு முன்னுரிமை அளிக்கும் வாக்காளர்களின் தேர்தல் அணிதிரட்டலில் அரசியல் ஆதரவானது முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது (பீரிஸ் 2022). தாராளவாத வாக்குறுதிகள் சுருக்கமான அத்தியாயங்களால் நிறுத்தப்பட்டுள்ள நிலையில் நாடு தொடர்ந்து தாராளவாத கொள்கைகளுக்கு எதிரான பாதையை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கின்றது (DeVotta 2021). பிளவுபட்ட அரசியல் விவாதம் மீள்நல்லிணக்க கலந்துரையாடலிலும் பிரதிபலிக்கின்றது. ஆயுத மோதல் முடிவுக்கு வந்து 15 வருடங்கள் கடந்த நிலையிலும், இலங்கை அரசு நாட்டின் சிறுபான்மைத் தமிழர்களுடனான மீள்நல்லிணக்கத்தை நோக்கி குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றத்தை அடையத் தவறிவிட்டது. பொறுப்புக்கூறல் பிரச்சினை தீர்க்கப்படாமல் உள்ளது (அங்கெடெல் 2012). தமிழர் நினைவேந்தல் நிகழ்வுகள் மீதான அடக்குமுறைகள் பரவலாக இடம்பெற்று வருகின்றன (கங்குலி 2022 சண்முகதாஸ் 2023) மற்றும் இடைக்கால விசாரணை ஆணைக்குழுக்கள் மீள்நல்லிணக்கக் கோரிக்கைகளை நிவர்த்தி செய்வதில் தோல்வியடைந்துள்ளன ("இலங்கை: மீள்நல்லிணக்கத்தை ஊக்குவித்தல், பொறுப்புக்கூறல் மற்றும் உரிமைகள்" 2023). ஐக்கிய நாடுகள் மனித உரிமைகள் பேரவையில் (UNHRC) எழுப்பப்பட்ட கவலைகளுக்குத் தீர்வு காணவும் நாடு தவறிவிட்டது. அதே நேரத்தில் சர்வதேச ஆய்வுக்கு தொடர்ந்து எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கிறது (இலங்கை: சர்வதேச கண்காணிப்பு, நீதி மற்றும் பொறுப்புக்கூறலை பேண வேண்டியதன் அவசியத்தை ஐக்கிய நாடுகள் மனித உரிமை பேரவையில் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானம் வலியுறுத்துகிறது). 13ஆவது திருத்தச் சட்டத்தை முழுமையாக அமுல்படுத்துவது தொடர்பான கலந்துரையாடல்கள் எந்த ஒரு இணக்கப்பாட்டையும் அடையவில்லை (போபஜ் 2023) காணி விடுவிப்பு, பொலிஸ் அதிகாரங்கள் மற்றும் உயர் பாதுகாப்பு வலயங்கள் இன்னும் சர்ச்சைக்குரிய பிரச்சினைகளாக இருந்து வருகின்றன. தொடர் பொதுக் கருத்துக் கணிப்பானது கொள்கை வகுப்பாளர்களுக்கு தேசிய ரீதியாகப் பிளவுபடும் பிரச்சினைகள் தொடர்பாக பொதுமக்களின் கருத்தைப் புரிந்துகொள்வதற்கும், மீள்நல்லிணக்கத்தைப் பற்றிய தகவலறிந்த கொள்கை முடிவுகளை எடுப்பதற்கும் உதவும்.

இவ்வேளையில், இலங்கையில் ஜனநாயகம், மீள்நல்லிணக்கம் மற்றும் இனங்களுக்கிடையிலான உறவுகள் பற்றிய பொதுமக்களின் கருத்தை ஆராய்வதற்காக SI-CPA இன் ஆய்வுக் குழு இந்த நீடித்த பகுப்பாய்வினை ஆரம்பித்தது. பகுப்பாய்வு இரண்டு முக்கிய கேள்விகளில் கவனம் செலுத்துகிறது. ஒரு நாடாக, மூன்று தசாப்தகால யுத்தத்தின் பாடங்களை நாம் கற்றுக்கொண்டோமா? நாம் மீள்நல்லிணக்கம் மற்றும் நிலையான சமாதானத்திற்கான பாதையில் செல்கிறோமா?

இந்த பகுப்பாய்வில் பயன்படுத்தப்பட்ட அனைத்து மதிப்பாய்வுகளும் நாட்டில்

உள்ள ஒவ்வொரு முக்கிய இன சமூகத்தின் கருத்துகளின் அறிவியல் ரீதியான உறுதியான மதிப்பீடுகளை வழங்குகின்றது. எனினும், யுத்தத்தின் போது நடத்தப்பட்ட ஆய்வுகளின் முடிவுகள் யுத்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளுக்கு வெளியே உள்ள பொதுமக்களின் கருத்தை மட்டுமே உள்ளடக்கியது என்பதை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். அரசின் கட்டுப்பாட்டிலிலுள்ள பகுதிகளில் மட்டும் ஆய்வு வினாக்கொத்துக்கள் சிங்களம் மற்றும் தமிழ் ஆகிய இரு மொழிகளிலும் நிர்வகிக்கப்பட்டன, மேலும் கணக்கெடுப்பாளர்களின் குழு பரந்த அளவிலான இன, பாலினம், மத மற்றும் மொழியியல் பன்முகத்தன்மையினை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தியது. பதிலளித்தவர்கள் எழுமாறாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர் மற்றும் SPSS முறையைப் பயன்படுத்தி தரவுப் பகுப்பாய்வு நடத்தப்பட்டது. இந்தப் பகுப்பாய்வில் பயன்படுத்தப்படுகின்ற ஒவ்வொரு கணக்கெடுப்பாய்வு தொடர்பான விவரம் இணைப்பு I இல் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

சோஷல் இன்டிகேட்டர், கலாநிதி பாக்கியசோதி சரவணமுத்து அவர்களின் அறிவுசார் தலைமைத்துவத்திற்கு மற்றும் 1999ஆம் ஆண்டு முதல் இடம்பெற்றுவரும் ஆய்வுகளுக்கு வழங்கிய ஆதரவிற்காக நன்றி தெரிவிக்க விரும்புகின்றது. நாங்கள் அனைத்து குழு உறுப்பினர்களுக்கும் மற்றும் பல்வேறு கல்வியியலாளர்களுக்கும் குறிப்பாக ஆய்வுக் கருவிகளை உருவாக்க மற்றும் அறிவுசார் உதவிகளை வழங்கிய மற்றும் இந்த அதிநவீன தொடர் ஆய்வுகளை வெற்றிகரமாக செயல்படுத்த சோஷல் இன்டிகேட்டரின் திறனை உருவாக்கிய அரிசோனா பல்கலைக்கழகத்தின் பேராசிரியர் வில்லியம் மிஷ்லர் மற்றும் வர்ஜீனியா பல்கலைக்கழகத்தின் பேராசிரியர் ஸ்டீபன்/பிங்கெல் ஆகியோருக்கு நன்றி தெரிவிக்க விரும்புகிறோம். இந்தப் போக்கு தொடர்பான பகுப்பாய்வு இலங்கையில் மீள்நல்லிணக்கம் மற்றும் ஜனநாயகம் பற்றிய பரந்த உரையாடலுக்கு அர்த்தமுள்ள பங்களிப்பை வழங்கும் என்று நாங்கள் நம்புகின்றோம்.

பெரும்பான்மை - சிறுபான்மை உறவுகள்

“இனத்துவ அரசியல்” காலனித்துவ காலத்திலிருந்தே இலங்கையின் அரசியல் நிலப்பரப்பில் ஒரு மேலாதிக்க அம்சமாகும். இலங்கையில் ஆங்கிலேயர் ஆட்சி (அப்போது இலங்கை என்று அழைக்கப்பட்டது) “மிகவும் பிளவுபட்ட மற்றும் தாராளவாதமற்ற, சாதி, இனம் மற்றும் மதத்தின் அடிப்படையில் வரையறுக்கப்பட்ட பிரதிநிதித்துவம்” மூலம் வகைப்படுத்தப்பட்டது (பெரேரா 2001, 7). 1920களில் இருந்து, தேசிய அளவிலான அரசியல் பிரசங்கம் இன அடிப்படையிலானது. 1921ஆம் ஆண்டு இலங்கை சட்ட சபையில், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உத்தியோகபூர்வமற்ற உறுப்பினர்களுக்கான 19 ஆசனங்களில் 8 ஆசனங்கள் இன ரீதியான அடிப்படையைக் கொண்டதாகும் (ஜென்னிங்ஸ் 1948). இந்த இன ரீதியான பிரதிநிதித்துவம் 1931 வரை தொடர்ந்தது மற்றும் டொனமூர் அரசியல் யாப்பின் கீழ் பிராந்திய தொகுதிகளால் பதிலீடு செய்யப்பட்டது (Ibid.). இன ரீதியான ஆசனங்களை ஒழிப்பது சிறுபான்மையினரின் கவலைகளுக்கு திருப்திகரமான பதிலை முன்வைக்கவில்லை. உண்மையில் பெரும்பான்மையான சிங்களவர்களுக்கு மீண்டும் சாதகமாக இருக்கும் பிராந்திய தொகுதிகளை அறிமுகப்படுத்தியதன் மூலம் சில சிறுபான்மை மக்களின் கவலைகளை மோசமாக்கியது. டொனமூர் அரசியல் யாப்பு இரண்டு பெரும்பான்மை வாக்குகளால் நிறைவேற்றப்பட்டதுடன் இந்த புதிய முறையில் சிறுபான்மையினருக்கான பாதுகாப்பு உள்ளடக்கப்படாத காரணத்தால் தமிழர்களால் புறக்கணிக்கப்பட்டது (Ibid.). அடுத்தடுத்த அரசியலமைப்பு சீர்திருத்தங்களும் வெகுஜன மட்டத்தில் வேரூன்றத் தொடங்கிய இன - அரசியல் தேர்தல் துவங்கப்படுவதற்கு அர்த்தமுள்ள வகையில் மிகக் குறைவாகவே தீர்வுகாண முற்பட்டன. சோல்பரி அரசியல் யாப்பு 25 ஆண்டுகள் முழுவதும் சிறுபான்மை பாதுகாப்புடன் ஒரு பாராளுமன்ற நிர்வாகத்தை அறிமுகப்படுத்தியது. ஆனால், பன்மடங்கு பெரும்பான்மை அரசியல் சக்திகளால் தொடர்ந்து ஆபத்தில் தள்ளப்பட்டது (குமாரசுவாமி 2020). “பாதிக்கப்பட்ட பெரும்பான்மைவாதம்” (குமாரசிங்கம் 2013, 23-4) இலங்கையின் அரசியல் நிலப்பரப்பு 1948ஆம் ஆண்டின் இலங்கைக் குடியரிமைச் சட்டத்தை நிறைவேற்றியதன் மூலம் மேலும்

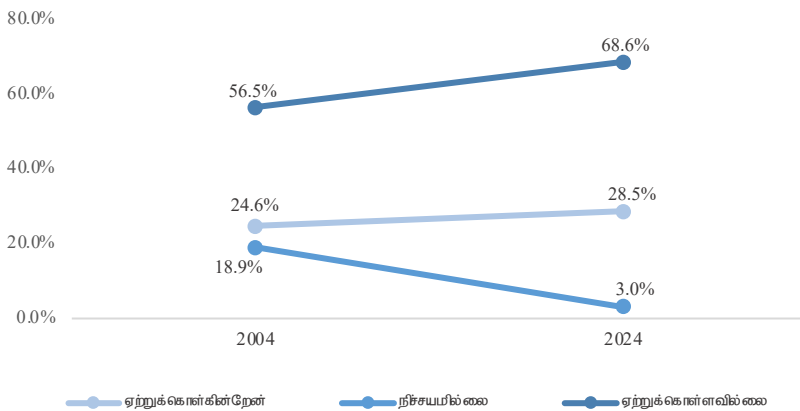
உயர்த்திக் காட்டப்பட்டது, அது மலையகத் தமிழர்களின் கணிசமான விகிதத்தை மறுதலித்தது (விஜேயரத்ன 1998) மற்றும் 1956 இன் தனிச்சிங்கள சட்டம் சிங்கள மொழியை நாட்டின் உத்தியோகபூர்வ மொழியாக்கியது (டெவோட்டா 2003). மொழியியல் தேசியவாதத்தின் நல்வரவு காலனித்துவக் கட்டுப்பாடுகளில் இருந்து விலகுவதைக் குறித்தது, அது தாய்மொழிகளை விட ஆங்கிலத்திற்கு சிறப்புரிமை அளித்தது, இது தீவின் இரண்டு முக்கிய இனக்குழுக்களுக்கு இடையே மீள முடியாத இடைவெளியை உருவாக்கியது, மேலும் அவர்களை தேர்தல், அரசியல் மற்றும் சமூக ரீதியாக தனிமைப்படுத்தியது (குமாரசுவாமி 2020).

1972ஆம் ஆண்டின் முதல் குடியரசு அரசியலமைப்பு தேசியவாத மொழியில் கட்டமைக்கப்பட்டது, அது தொடர்ச்சியாக இன தவிர்ப்பை தொடர்ந்ததோடு (டெவோட்டா 2005) தேர்தல் ஆதாயங்களுக்காக பிரிவினை செயல்முறையை தீவிரப்படுத்தியது. 1972 அரசியலமைப்பு, அரசு மதங்களின் படிநிலையில் பௌத்தத்திற்கு முக்கிய இடத்தை வழங்கியது. (குமாரசுவாமி 2020). இன்று வரை பௌத்தம் அந்த நிலையினை அனுபவிக்கின்றது. 1970களில் உயர்கல்வி இனமயமாக்கப்பட்டது, அதில் மொழி அடிப்படையிலான நுழைவு முறை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது, இது பல்கலைக்கழகங்களுக்கு உள்நுழையும் தமிழ் மாணவர்களின் எண்ணிக்கையை வெகுவாகக் குறைத்தது (பெரேரா 2001). இந்தக் கொள்கை 1977இல் மாற்றப்பட்டது (Ibid.) ஆனால், நாட்டில் ஆதிக்கம் செலுத்திய இன முரண்பாடுகளுடன் சேர்க்கப்பட்டது. 1978 அரசியலமைப்பு மூன்று தசாப்தகால இலங்கை அரசாங்கம் (GoSL) மற்றும் தமிழ் ஈழ விடுதலைப் புலிகள் (LTTE) இடையே நடைபெற்ற உள்நாட்டுப் போரில் உச்சக்கட்டத்தை அடைந்த இன முரண்பாடுகளைத் தீர்ப்பதில் தோல்வியுற்ற அரசியல் முயற்சிகளின் பின்னணியில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. அரசியலமைப்பு அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட ஐந்து ஆண்டுகளுக்குள் அது சிதைவடைந்தது. அரசியலமைப்பின் 13ஆவது திருத்தம் உட்பட முரண்பாடுகளைத் தீர்ப்பதற்கான தொடர்ச்சியான முயற்சிகள் (சூர்யநாராயணன், மனோகரன், சேனாதிரா 2013), கற்றுக்கொண்ட பாடங்கள் மற்றும் நல்லிணக்கக் குழு (LLRC) அறிக்கையை அமுல்படுத்துதல் (மொஹம்மத், குமாரகே, மற்றும் குணதிலக 2014) மற்றும் இலங்கையின் மனித உரிமைகள் நிலைமை தொடர்பான UNHRC தீர்மானங்களில் ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றம் இனவாதிகளின் இயக்கத்தை சுட்டிக்காட்டுவதில் தோல்வியுற்றது. (உயங்கொட 2011) இலங்கை அரசின் இயல்பானது “அரசியல் கற்பனை, போட்டி மற்றும் அணிதிரட்டல்” ஆகியவற்றின் இன - தேசியவாத மேலாதிக்க வடிவமாகத் தொடரும். (உயங்கொட 2013, 4). இன ரீதியான புறக்கணிப்பு (டெவோட்டா 2005) போருக்குப் பின் இலங்கையில் முதன்மையான தேர்தல் ஆயுதமாகத் தொடர்கிறது (பிலப்பிட்டிய 2022) சிறுபான்மையினருக்கு ஆதரவான கொள்கைகளில் பின்வாங்கி செல்வது சாதாரணமானது. முஸ்லிம்களுக்கு எதிரான அண்மைக்கால சிங்கள - பௌத்த அணிதிரட்டலின் தொடர் வன்முறை

நிகழ்வுகளின் உச்சக்கட்டமானது, இனவாத அரசு இரண்டாம் வரிசை சிறுபான்மை அடையாளங்களை எவ்வாறு பயன்படுத்துகின்றது என்பதை சுட்டிக்காட்டுகிறது. (இம்தியாஸ் மற்றும் மொஹமட்-சலீம் 2015) முரண்பாட்டுக்கு முந்தைய மற்றும் பிந்தைய சூழ்நிலைகளில் அதன் நன்மைக்காக, 'மற்றவர்' மீது கவனம் செலுத்தினாலும் தமிழர்கள் முதல் முஸ்லிம்கள் வரை, இனவாத அரசு அதன் சிங்கள - பௌத்த மேலாதிக்கக் குழுவிற்கு ஆதரவாக உள்ளது. 2022இல் நாட்டின் வரலாற்று சிறப்புமிக்க அரசகலைய ஆர்ப்பாட்டத்தில் வடக்கு மற்றும் கிழக்கு பிரதேச மக்கள் பங்குகொள்ளாத நிலையில் இன சமூகங்களுக்கிடையிலான பிளவு தெளிவாக காணக்கூடியதாக இருந்தது (மீஹ்லர் 2022).

இந்த தேசிய, அரசியல் பிளவு தனிப்பட்ட, அன்றாட உலகிற்கு எவ்வாறு மொழிபெயர்க்கப்படுகிறது என்பதைப் புரிந்து கொள்ள, SI-CPA ஒரு கணக்கெடுப்புத் தொடரை நடத்தியது. இது அவர்களின் இனம் மீதான பொதுக் கருத்தையும் அணுகுமுறையையும் பெற்றுக்கொண்டது. இந்தக் கணக்கெடுப்புத் தொடர் பொதுமக்களது அடையாளத்தின் பிரச்சினைகள் மற்றும் அவர்களின் அடையாள அடிப்படையிலான அன்றாட அனுபவங்கள் குறித்த கண்ணோட்டங்களை வழங்குவதன் மூலம் நல்லிணக்க முயற்சிகளுக்கு மிகவும் முக்கியமான பங்களிப்பைச் செய்கின்றது. இந்தப் புதிய அறிவான-பொதுமக்களின் அபிப்பிராயம் சார்ந்த இந்த உரையாடலானது-தேசியமட்ட விவாதத்திற்குள் கொண்டு செல்லப்படுவதன் மூலம் மீள்நல்லிணக்கம் பற்றிய உரையாடலுக்கு பயனுள்ளதாக அமையும் என்று நம்புகிறோம்.

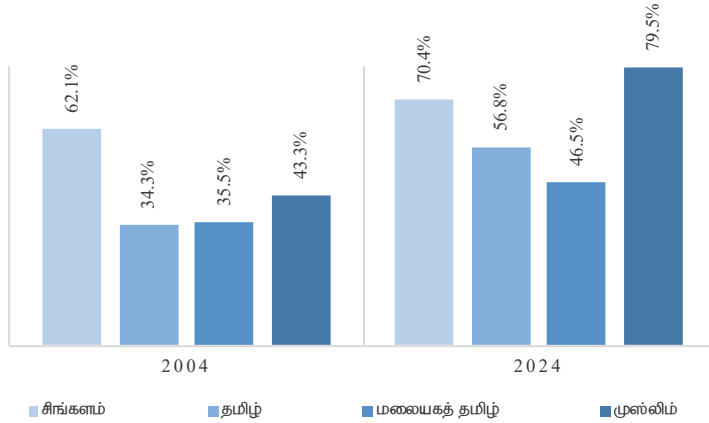
வரைபு O1 - எனது இனம் காரணமாக மக்கள் என்னை வேறுபடுத்தி நடத்துகின்றார்கள் என்றதற்கான கருத்து: தேசிய

இன அடிப்படையிலான பாகுபாடு இருப்பதைப் பற்றி, வெவ்வேறு இனக் குழுக்கள் எவ்வாறு உணர்ந்தனர் என்பதை ஆய்வு செய்வதற்காக இவ்வாய்வுக்கணக்கெடுப்பானது, “எனது இனத்தின் காரணமாக மக்கள் அடிக்கடி என்னை வித்தியாசமாக நடத்துகிறார்கள்” என்ற கூற்றுடன் நீங்கள் உடன்படுகிறார்களா அல்லது உடன்படவில்லையா என்பதை அதற்கு பதிலளித்தவர்களிடம் கூறும்படி கேட்டது. 2004 இல் நடத்தப்பட்ட KAP ஆய்வுக் கணக்கெடுப்பு, GoSL மற்றும் LTTE இற்கு இடையேயான சமாதானப் பேச்சுக்கள் தோல்வியடைந்ததை அடுத்து, பெரும்பான்மையானவர்கள் (56.5%) தங்கள் இனத்தின் காரணமாக வித்தியாசமாக நடத்தப்பட்டதாக நம்பவில்லை என்பதை வெளிக்காட்டியது. எவ்வாறாயினும், தாங்கள் இன அடிப்படையிலான பாகுபாட்டிற்கு ஆளாக்கப்பட்டதாக இலங்கையில் நான்கில் ஒரு பகுதியினர் (24.6%) உணர்ந்தனர். 2024 இல், ஆரம்ப KAP ஆய்வுக் கணக்கெடுப்பின் பின்னர் 20 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகும், இலங்கையில் நான்கில் ஒரு பகுதியினர் (28.5%) இன அடிப்படையிலான பாகுபாடுகளை இன்னமும் அவர்கள் அனுபவிப்பதை நம்புவதாகத் தரவுகள் வெளிப்படுத்துகின்றன. மறுபுறம், இன அடிப்படையிலான பாகுபாடு இருப்பதை மறுக்கும் எண்ணிக்கையில் கணிசமான அதிகரிப்பானது (2004 இல் அதன் முந்தைய 56.5% இலிருந்து 12.1%) கூற்றுடன் 68.6% உடன்படவில்லை.

வரைபு 02 - எனது இனம் காரணமாக மக்கள் என்னை வேறுபடுத்தி நடத்துகின்றார்கள் என்றதற்கான கருத்து: இனம்

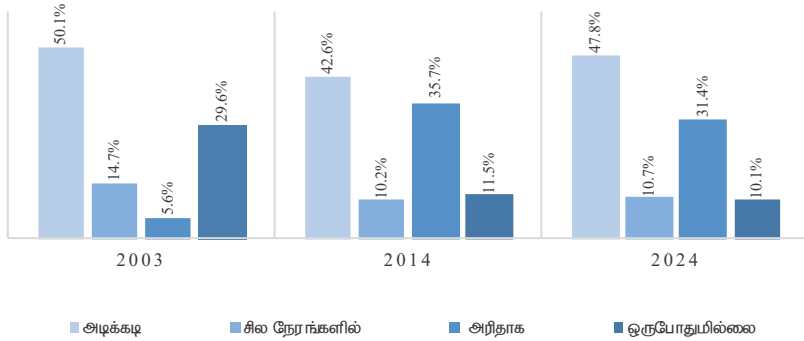
எனது இனம் காரணமாக மக்கள் என்னை அடிக்கடி வேறுபடுத்தி நடத்துகின்றார்கள் - ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை

தரவுகளில் இன வேறுபாடு முஸ்லிம் சமூகத்தில் மிகப்பெரிய மாற்றத்தை பதிவு செய்கின்றது. 2004 இல் 43.3% மாத்திரமே இன அடிப்படையிலான பாகுபாடு இருப்பதை மறுத்தனர், 2024 இல் இத்தகைய பாகுபாட்டை 79.5% பேர்

மறுக்கின்றனர். தமிழ் சமூகத்தினுள் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க மாற்றம் பதிவாகியுள்ளது. தமிழ் சமூகத்தின் தொடர்புடைய புள்ளிவிபர வரைபடமானது 2004 இல் 34.3% ஆகவும், 2024 இல் 56.8% ஆகவும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. மீள்நல்லிணக்கம் பற்றிய சராசரி மனிதனின் கண்ணோட்டத்தில், அனைத்து சிறுபான்மை குழுக்களும் இன அடிப்படையிலான பாகுபாடு குறைவாக இருப்பதை உணர்கின்றனர் என தரவு வெளிப்படுத்துகின்றது. எனவே, இது இனக்கமான, இனங்களுக்கிடையிலான உறவுகளை வளர்ப்பதில் சரியான ஒரு வளர்ச்சியைக் குறிக்கின்றது. இந்த உணர்வுகள் யுத்தத்தின் முடிவில் வெவ்வேறு இனக் குழுக்களின் சராசரி பிரஜைகளுக்கு இடையேயான தொடர்புகளுக்கு வழிவகுத்தது. அத்தோடு, பொருளாதார நெருக்கடியானது வேறுபட்ட இனக்குழுக்கள் அனைத்தும் உணரக்கூடியதாக இருந்ததன் விளைவாக இந்த இனக்குழுக்களுக்கு மத்தியில் குடிமைசார் விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்தப்பட்ட குறைந்தபட்சம் அவர்களை தற்காலிகமாகவேனும் ஒன்றிணைத்தது ("அரகலயவின் சுருக்கமான பகுப்பாய்வு", 2023). எனது இனம் காரணமாக மக்கள் என்னை அடிக்கடி வேறுபடுத்தி நடத்துகின்றார்கள் - ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை

வரைபட 03 - வேறு இனத்தைச் சேர்ந்த ஒருவருடன் தொடர்புகொள்வது பற்றிய கருத்து : தேசிய

உண்மையில் மீள்நல்லிணக்கம் சமூகத்தில் எந்த வகையில் வேரூன்றியுள்ளது என்பதைப் புரிந்துகொள்வதற்கு, அதாவது மற்றைய இனத்தவர் தொடர்பில் என்ன உணர்கிறார்கள் என்பதற்கு மாறாக, மற்றைய இனத்தவர்களுடன் எந்தளவு அடிக்கடி தொடர்புகொள்கிறார்கள் (தொடர்பு ஏதும் இருப்பின்) என்பதை அறிய ஆய்விவே, "நீங்கள் வேறு இனத்தைச் சேர்ந்த ஒருவருடன் எத்தனை முறை தொடர்புகொள்கிறீர்கள்?" எனக் கேட்கப்பட்டது. 'ஒருபோதும் இல்லை' என்ற வரைபட கணிசமாகக் குறைந்துள்ளது, இதனால் கடந்த 20 ஆண்டுகளில் இனங்களுக்கிடையேயான தொடர்புகளில் தெளிவான முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது. உதாரணமாக, 2003 இல் இலங்கையர்களில் ஏறத்தாழ 1/3

பங்கினர் (29.6%) தாங்கள் வேறு இனத்தைச் சேர்ந்த ஒருவருடன் எந்த தொடர்பும் கொண்டிருக்கவில்லை என்று கூறினர் (2003 ஆய்வுக் கணக்கெடுப்பு அரசாங்கக் கட்டுப்பாட்டுப் பகுதிகளில் வசிப்பவர்களின் கருத்துக்களை மட்டுமே உள்ளடக்கியது என்பதை கருத்தில் கொள்ளவும்). அது 2024 இல் 10.1% ஆகக் குறைந்துள்ளது. மீள்நல்லிணக்கத்தை சமூகங்களுக்கிடையிலான தொடர்புகளாக மட்டுமே வரையறுக்க முடியாது என்றாலும், இது வேறுபட்ட இனக்குழுக்களுக்கு இடையிலான ஒரு முக்கியமான மேம்பட்ட தொடர்பின் அறிகுறியாகும். இது மற்றைய இனத்தின் எதிர்மறையான முற்கற்பிதங்களை எதிர்கொள்ள உதவுவதுடன் நீண்டகால அடிப்படையில் சகவாழ்வை வளர்க்கவும் உதவும்.

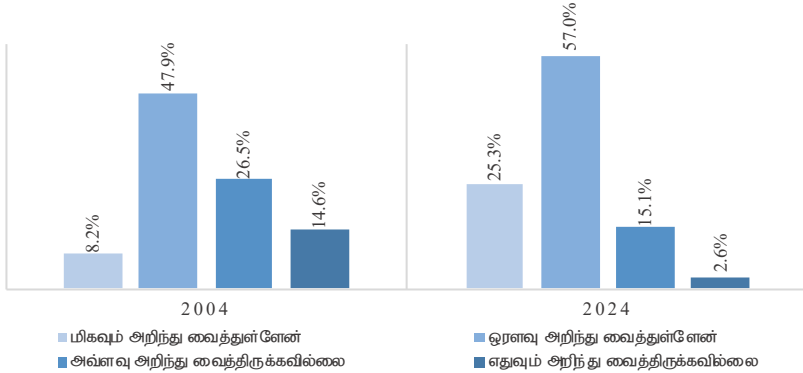
அட்டவணை O1 - வேறு இனத்தைச் சேர்ந்த ஒருவருடன் தொடர்புகொள்வது பற்றிய கருத்து : இனம்

	2024				2014				2003			
	முழுமையான	பிரதான	பிரதான	முழுமையான	முழுமையான	பிரதான	பிரதான	முழுமையான	முழுமையான	பிரதான	பிரதான	முழுமையான
அடிக்கடி												
சில நேரங்களில்		78.6%	11.9%		81.0%	8.9%	5.7%	9.3.3%	3.3%	7.9%	2.6%	9.2%
அரிதாக			9.5%		8.9%	8.9%		0.0%	0.0%	2.6%	7.2%	9.2%
ஒருபோதும் இல்லை	4.8%		0.0%		1.3%	1.1%	9.0%	3.3%	3.3%	7.2%	7.2%	5.5%
பதிலளித்தவர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை	83	42	112	803	175	79	210	1426	152	90	178	1678

1 The nature of interactions can either be amicable or hostile which was not captured by this question. However, having interactions as opposed to purely constructing an opinion of the 'other' based on stereotypes is a welcome step towards co-existence.

கடந்த 20 ஆண்டுகளாக இனங்களுக்கிடையிலான தொடர்புகளின் இனப் பிரிவினையானது, சிங்கள மற்றும் தமிழ் இனங்களுக்கிடையிலான தொடர்புகள் கணிசமான அளவு மேம்பட்டுள்ளதைக் காட்டுகிறது. உதாரணமாக, 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு 1/3 சிங்களவர்களும் (31.9%) தமிழர்களும் (30.7%) ஏனைய இனத்தவர்களுடன் பழகிய அனுபவம் இல்லை என்று குறிப்பிட்டனர். 2024 இல் நடத்தப்பட்ட ஆய்வுக் கணக்கெடுப்பின்படி, இரு சமூகங்களிலும் ஏறத்தாழ 1/10 பேர் மட்டுமே பிற சமூகங்களுடன் தொடர்புகொள்ளவில்லை என்று குறிப்பிட்டனர். இது மீள்நல்லிணக்கத்தின் நேர்மறையான பண்பாகக் கருதலாம். இலங்கை அரசுக்கும் விடுதலை புலிகளுக்கும் இடையிலான யுத்தத்தின் முடிவைத் தொடர்ந்து நாட்டின் அனைத்துப் பகுதிகளுக்கும் இடையிலான தொடர்புகள் பல்வேறு இனக்குழுக்களுக்கு இடையேயான தொடர்புகளை மேம்படுத்தியது. யுத்தத்தின் போது, சிங்களவர்களுக்கும் மலையகத் தமிழ் மக்களுக்கும் வடக்கு கிழக்கிற்கு வெளியில் வாழ்ந்த முஸ்லிம் சமூகங்களுக்கும் இடையிலான உறவுகள் சிறப்பான முறையில் காணப்பட்டன. எனவே, “இரட்டை நிலைத் தன்மையினால்” பல தசாப்தங்களாக தூரத்தில் இருந்த சிங்கள மற்றும் தமிழ் சமூகங்களுக்கு இடையில் இந்த தொடர்புகள் அதிகரித்தன என்று கருதலாம் (உயங்கொட 2012, 19). மாறுபட்ட இன - தேசியவாதங்கள் ஒருவரையொருவர் புரிந்துகொள்ள முடியாதவர்களாக ஆக்கியுள்ளது எனலாம். இதனால் மீள்நல்லிணக்கத்தை அடைவதற்கு கடினமான பணியாக மாறியுள்ளது.

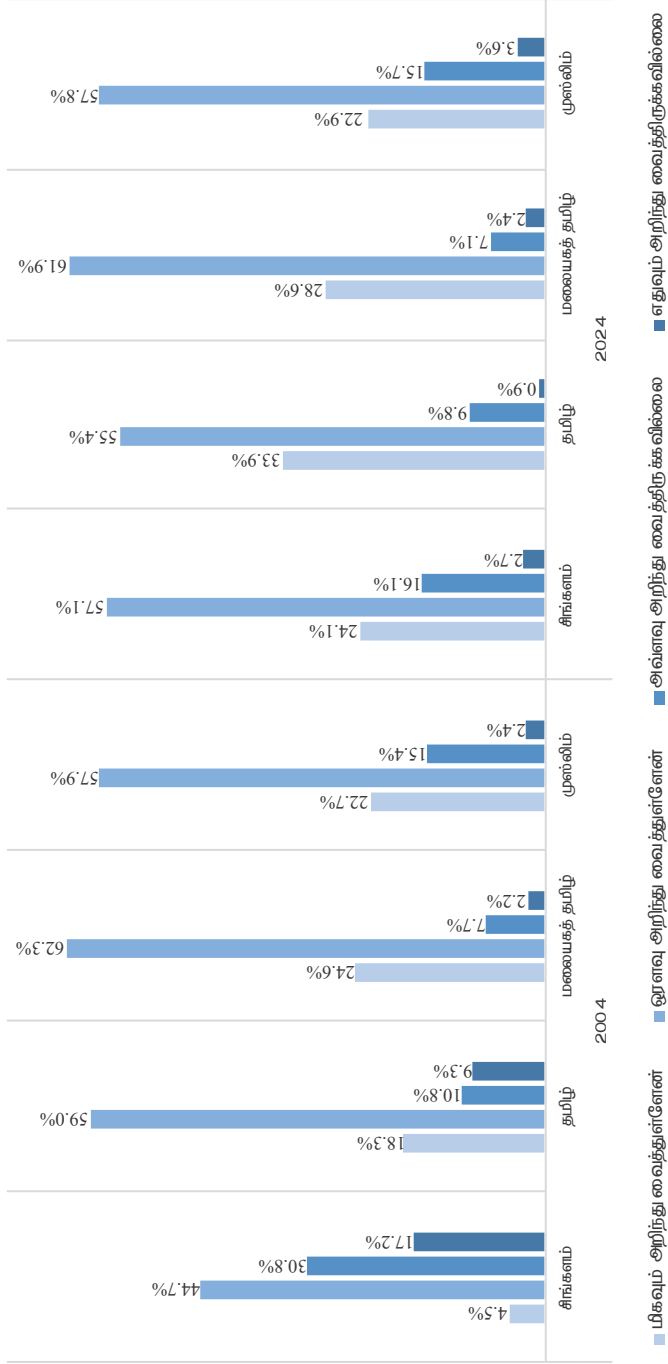
வரைபு 04 - ஏனைய இனக்குழுக்களைப் பற்றி ஒருவருக்கு எவ்வளவு தூரம் அறிந்து வைத்துள்ளார்கள் என்பதைப் பற்றிய கருத்து : தேசிய

ஆய்வின் போது, பொதுமக்கள் தங்கள் இனக்குழுவிற்கு வெளியே உள்ள சமூகங்களைப் பற்றி எந்தளவு தூரம் அறிந்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் புரிந்துகொள்வதற்காக, “இலங்கையில் உள்ள பிற இனக்குழுக்கள் பற்றி நீங்கள் எவ்வளவு தூரம் அறிந்து வைத்துள்ளீர்கள்?” என வினவப்பட்டது. 20 ஆண்டு கால தேசிய அளவிலான தரவுகள், பிற இனக்குழுக்களைப்

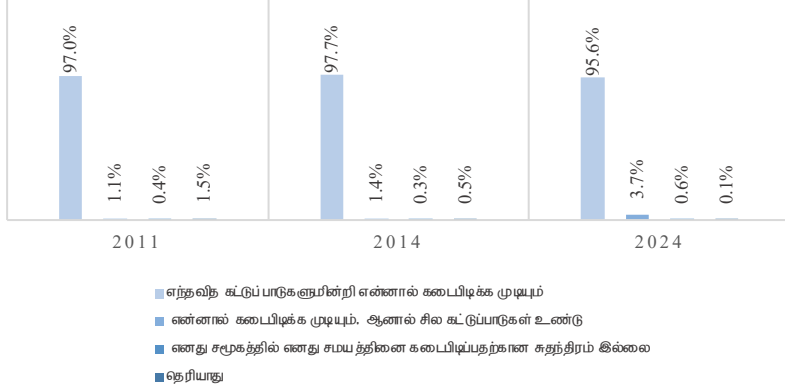
பற்றி பொதுமக்கள் அறிந்துவைத்துள்ள அளவுகளில் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. 2004 இல் 14.6% பேர் மற்ற இனக்குழுக்களைப் பற்றி அறிந்திருக்கவில்லை, 2024இல் இந்த எண்ணிக்கை 2.6% ஆகக் குறைவடைந்துள்ளது. 2024இல் 8.2% ஆனவர்களில் ஏனைய இனக்குழுக்களைப் பற்றி அதிகம் அறிந்தவர்களின் எண்ணிக்கையானது 25.3% ஆக அதிகரித்துள்ளது.

வரையு O5 - ஏனைய இனக்குழுக்களைப் பற்றி ஒருவருக்கு எவ்வளவு தூரம் அறிந்து வைத்துள்ளார்கள் என்பதைப் பற்றிய கருத்து : இனம்

இன வேறுபாட்டுத் தரவானது, குறிப்பாக சிங்களவர்களுக்கும் தமிழர்களுக்கும் இடையிலான மீள்நல்லிணக்கத்தை நோக்கிய நேர்மறையான மாற்றத்தை வெளிப்படுத்துகின்றது. இத்தரவானது, இரு சமூகங்களைச் சேர்ந்தவர்களும் கடந்த 20 வருட காலப்பகுதிக்குள் மற்றைய இனத்தவர்களைப் பற்றி அறிந்துவைத்துள்ளதன் அளவு அதிகரித்துள்ளது வெளிப்படுத்துகின்றது. உதாரணமாக, 2004 இல் 17.2% சிங்களவர்களும் 9.3% தமிழர்களும் பிற இனக்குழுக்களைப் பற்றி சிறிதும் அறிந்திருக்கவில்லை, 2024இல் இந்த எண்ணிக்கை முறையே 2.7% ஆக சிங்களவர்களிடமும் மற்றும் 0.9% ஆக தமிழர்களிடமும் குறைவடைந்துள்ளது. இனங்களுக்கிடையிலான உறவுகளின் தேசிய மட்ட போக்கு பற்றி உன்னிப்பாக ஆராயும்போது, 2004 மற்றும் 2024 இற்கு இடையில் மலையகத் தமிழர்களுக்கும் ஏனைய சமூகங்களுக்கும் இடையிலான அரசியல் உறவில் பாரிய மாற்றம் எதுவும் ஏற்படவில்லை என்பது தெரியவருகின்றது. முஸ்லிம் சமூகத்திற்கான தரவு மற்ற இன சமூகங்களைப் பற்றி அவர்கள் அறிந்துள்ளமை பற்றி ஏறக்குறைய (சிறிய மாறுபாடுகளுடன்) இதே போன்ற போக்குகளைப் பதிவு செய்கின்றது. எனவே, சிங்களவர்களுக்கும் தமிழர்களுக்கும் இடையிலான உறவுகளில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் வகையில் கருத்துக்கணிப்புகள் நடத்தப்பட்ட சூழல்கள் மிகவும் வித்தியாசமானவை என்பதால், சிங்களவர்கள் மற்றும் தமிழர்கள் தங்களிடையே ஒருவரையொருவர் பற்றி அறிந்துவைத்துள்ள அளவின் அதிகரிப்பு பற்றி உறுதிபடக் கருதலாம். 2004ஆம் ஆண்டில் இலங்கை அரசாங்கத்துக்கும் விடுதலைப் புலிகளுக்கும் இடையிலான சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைகளின் பின்னணியில், இந்த ஆய்வுக் கணக்கெடுப்பு நடத்தப்பட்டது. 2024 இல், முழு நாட்டையும் பாதித்த ஒரு பொருளாதார நெருக்கடியின் மத்தியில், யுத்தம் முடிவடைந்து 15 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இது நடத்தப்பட்டது. இந்த விழிப்புணர்வின் அதிகரிப்பு மீள்நல்லிணக்கத்தை நோக்கிய ஒரு வரவேற்கத்தக்கதொரு படிக்கல்லாகும். ஏனெனில், இந்த சமூகங்கள் மற்றும் அவர்களின் “ஏனைய” இனத்தின் அரசியல் உலகக் கண்ணோட்டங்கள் தேசிய அளவில் பல தசாப்தங்களாக முழுமையான தனிமைப்படுத்தலில் உருவாக்கப்பட்டது (உயங்கொட, 2012).

வரைபு 06 - ஒருவர் தனது சமூகத்தில் தங்கள் சமயத்தை கடைப்பிடிக்க எவ்வளவு சுதந்திரமாக உணர்கிறார் என்பது பற்றிய கருத்து : தேசிய

மத சுதந்திரத்தின் போக்கு அல்லது மாற்றங்களைப் புரிந்துகொள்ள, "சமூகத்தில் உங்கள் மதத்தைப் பின்பற்ற நீங்கள் எந்தளவு சுதந்திரமாக இருக்கிறீர்கள் என நினைக்கின்றீர்கள்?" என்று பதிலளித்தவர்களிடம் வினவப்பட்டது. தேசிய அளவிலான தரவானது, 2011 இல் 97% நபர்கள் எந்தக் கட்டுப்பாடும் இல்லாமல் பின்பற்றலாம் என்றும், 2024 இல் 95.6% நபர்கள் அதை உறுதிப்படுத்துவதாகவும் சுட்டிக்காட்டியது.

அட்டவணை O2 - ஒருவர் தனது சமூகத்தில் தங்கள் சமயத்தை கடைப்பிடிக்க எவ்வளவு சுதந்திரமாக உணர்கிறார் என்பது பற்றிய கருத்து : மதம்

		ஏந்தலித கட்டுப்பாடுகளுமின்றி என்னால் கடைப்பிடிக்க முடியும்	என்னால் கடைப்பிடிக்க முடியும், ஆனால் சில கட்டுப்பாடுகள் உண்டு	எனது சமூகத்தில் எனது சமயத்தை கடைப்பிடியுபதற்கான சுதந்திரம் இல்லை	தெரியாது/ நிச்சயமில்லை	பதிலளித்தவர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை
2011	கிறிஸ்தவம் (ரோமன் அல்லாத)	100.0%	0.0%	0.0%	0.0%	19
	கிறிஸ்தவம் (ரோமன் கத்தோலிக்கம்)	100.0%	0.0%	0.0%	0.0%	169
	இஸ்லாம்	94.2%	3.9%	0.6%	1.3%	155
	இந்து	96.0%	2.2%	0.4%	1.5%	274
	பௌத்தம்	98.3%	0.8%	0.3%	0.6%	1375
2014	கிறிஸ்தவம் (ரோமன் அல்லாத)	92.3%	7.7%	0.0%	0.0%	13
	கிறிஸ்தவம் (ரோமன் கத்தோலிக்கம்)	100.0%	0.0%	0.0%	1.3%	60
	இஸ்லாம்	86.9%	10.9%	1.1%	1.5%	175
	இந்து	94.7%	2.8%	0.8%	0.6%	246
	பௌத்தம்	99.5%	0.0%	0.2%	0.0%	1405
2024	கிறிஸ்தவம் (ரோமன் அல்லாத)	87.5%	12.5%	0.0%	0.0%	24
	கிறிஸ்தவம் (ரோமன் கத்தோலிக்கம்)	83.9%	3.2%	12.9%	0.0%	31
	இஸ்லாம்	88.1%	10.7%	1.2%	0.0%	84
	இந்து	92.0%	7.2%	0.8%	0.0%	125
	பௌத்தம்	97.8%	2.1%	0.0%	0.1%	775

நிலவும் அரசியல்-சமூக சூழலால் ஒருவரது மதத்தை கடைப்பிடிக்கும் சுதந்திரமானது, தடைப்படுவதாக பொதுவாக இலங்கையர்கள் கருதவில்லை என்பதை தரவுகளின் மத அடிப்படையிலான பகுப்பாய்வு வெளிப்படுத்துகிறது. எவ்வாறாயினும், முஸ்லிம் சமூகத்தின் கணிசமான அளவினர் எதிர்மறையான கண்ணோட்டத்தினை பகிர்ந்து கொள்கின்றார்கள். அவர்கள் சில கட்டுப்பாடுகளுக்கு உட்பட்டு தங்கள் மதத்தை பின்பற்றுகின்றார்கள் என்பதை தரவு சுட்டிக்காட்டுகின்றது. 2011 இல் 3.9% முஸ்லிம் சமூகம் இந்தக் கருத்தைக் கொண்டிருந்தது. இது 2024இல் 10.7% ஆக அதிகரித்துள்ளது. மேலும், 94.2% முஸ்லிம்கள் 2011 இல் எந்த தடையும் இல்லாமல் தங்கள் மதத்தை பின்பற்ற முடியும் என்று நம்பினர். 2024 இல் 88.1% ஆக அது குறைந்துள்ளது. 2009 இல் யுத்தம் முடிவடைந்ததிலிருந்து, பொதுபலசேனா (BBS) போன்ற தீவிரவாத குழுக்களால் தூண்டப்பட்ட சிங்கள - பௌத்த தீவிர தேசியவாதத்தின் எழுச்சிகளால் இலங்கையில் முஸ்லிம் மக்களுக்கு எதிரான வன்முறை மற்றும் இஸ்லாமிய எதிர்ப்பு நிகழ்வுகள் அதிகரித்து வருகின்றன (மோரிசன் 2020 அலிஃப் 2015). முஸ்லிம் மக்களுக்கு எதிரான வன்முறைகள் மற்றும் பாகுபாடுகளில் 2014 இல் பேருவளை மற்றும் அளுத்தமவில் முஸ்லிம்களுக்கு எதிராக இடம்பெற்ற பல கலவரங்களும் அடங்கும் (கொலம்பகே 2014). சிங்களப் பெண்களை சட்டவிரோதமான முறையில் கருத்தடை செய்ததாக டாக்டர் ஷாபி ஷஹாப்தீன் மீது பொய் குற்றச்சாட்டுகள் சுமத்தப்பட்டன. ("டாக்டர். ஷாபி ஷஹாப்தீனின் அவலம்" 2022: "இலங்கையில் பெண்களை 'ஸ்டெரிலைஸ்' செய்ததற்காக வைத்தியர் கைது செய்யப்பட்டார்"), 2018 ஆம் ஆண்டு அம்பாறை மற்றும் கண்டி ஆகிய மாவட்டங்களில் முஸ்லிம் சமூகத்தின் மீது தொடர்ச்சியான வன்முறைத் தாக்குதல்களைத் தூண்டிய *Wanda pethi/koththu saga* ("வெறுப்பின் அரசியல்" 2021; ஜெயராஜ் 2023). அகில இலங்கை ஜம்இய்யதுல் உலமா (ACJU) ஹலால் சான்றிதழ் வழங்குவது தொடர்பான சர்ச்சைகள் ("ஹலால்-ACJU ஐ விட சமாதானமான சகவாழ்வு மிகவும் முக்கியமானது," n.d.; "ஹலால் சான்றிதழ் தேவையில்லை. SLS போதுமானது - ஞானசார தேரர்" 2020), ஈஸ்டர் ஞாயிறு தாக்குதலுக்குப் பிறகு முஸ்லிம் சமூகத்தின் மீதான கண்டனம் (எதிராஜன் 2019), மற்றும் கொவிட்-19 போதான கட்டாய தகனம் (கங்குலி 2021).

முடிவுரை

இந்தப் பகுதியானது, இனக் குழுக்களுக்கு இடையிலான தொடர்புகளில் நேர்நிலையான போக்குகளை பதிவு செய்கின்றது. இது ஒரு சீரான முன்னேற்றமாக அல்லாமல் நாடு எதிர்கொண்ட பல தடைகளுக்கு விடையளிக்கும் வகையில் முன்னேறியதாகும். ஆனால் (தோல்வியடைந்த) சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைகள் உட்பட, சனாமி பேரழிவு, 2009 இல் போர் முடிவுக்கு வந்தது, 2009க்குப் பிறகு அனைத்து இன மக்களுக்கும் திருப்தியளிக்கும் வகையில் இனப்பிரச்சினைக்கு

தீர்வு காண அடுத்தடுத்த அரசாங்கங்களால் இயலாமை, LLRC பரிந்துரைகள் மற்றும் UNHRC தீர்மானங்களை செயல்படுத்துவதில் தோல்வி, முஸ்லிம் எதிர்ப்பு கலவரங்கள், ஈஸ்டர் ஞாயிறு தாக்குதல்கள் மற்றும் மிக சமீபத்தில் ஏற்பட்ட பொருளாதார நெருக்கடி போன்றவை. முஸ்லிம்களுடனான உறவு எதிர்மறையான திருப்பத்தை ஏற்படுத்தினாலும், சிங்கள மற்றும் தமிழ் சமூகங்களின் உறவுகளுக்கு இடையில் தெளிவான முன்னேற்றம் காணப்படுகின்றது.

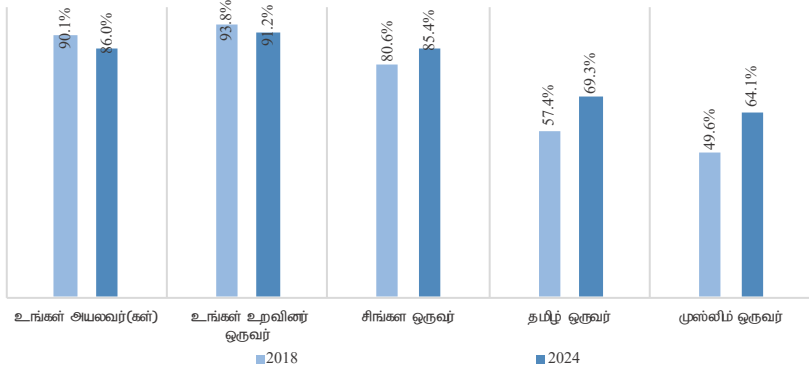
சமூக நம்பிக்கை

நீண்டகால மோதல்களின் பகைமை எல்லைகள், முரண்பாடான அடையாளங்கள் மற்றும் அபிலாசைகளைக் கடந்து செல்ல நம்பிக்கை தேவைப்படுகிறது (சாகேரியன்-டிக்கி 2021 ஹஸ்டட் மற்றும் ஜஸ்ட் 2022). அரசியல் மீள்நல்லிணக்கத்தின் துல்லியமான வழிமுறைகள் சூழ்நிலை சார்ந்ததாக இருந்தாலும், பிளவுற்ற சமூகங்களில் ஒற்றுமையை உருவாக்குவதிலும், உறவுகளை அரசியலற்றதாகவதிலும் நம்பிக்கை என்பது ஒரு முக்கிய அங்கமாக இருக்க வேண்டும் என்று இலக்கியங்கள் பரிந்துரைக்கின்றன (சாகேரியன்-டிக்கி 2021; அலோன் மற்றும் பார்-டல் 2016; கெல்மன் 2005). கல்துங் (1969) வன்முறையின் நேரடி மற்றும் கட்டமைப்பு பரிமாணங்களைப் பற்றி கலந்தாலோசிப்பது, கட்டமைப்பு (சட்ட/நிறுவன) வன்முறை என்று கூறுகிறது அல்லது ஒரு சமூகத்தின் கட்டமைப்பில் கட்டமைக்கப்பட்ட வன்முறை குறிப்பிட்ட சில குழுக்களின் அமைப்புசார் ஓரங்கட்டலில் விளைகிறது. இந்த சமூக அநீதியை அவர் தொடர்ந்து கூறுகிறார். 20 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு ஒரு மோதல் முக்கோணத்தை அறிமுகப்படுத்துகின்றார். கல்துங் (1990) கலாச்சார வன்முறையின் மேலும் பரிமாணத்தைச் சேர்த்தார். ஒரு கலாச்சாரத்தின் எந்த அம்சமும் வன்முறையை அதன் நேரடி அல்லது கட்டமைப்பு வடிவில் சட்டப்பூர்வமாக்க பயன்படுத்தப்படலாம்” (291). கலாச்சார வன்முறை ஒரே மாதிரியான முற்கற்பிதங்களின் உள்மயமாக்கலுக்கு வழிவகுப்பதுடன், மற்றையவர்கள் மீதான சந்தேகம் மற்றும் விரோதப் போக்கு போன்றவை தனிப்பட்ட உறவுகளில் வகைப்படுத்தப்பட்டு வெளிப்படுகின்றது.

இலங்கையில், முந்தைய பிரிவுகளில் விரிவாகக் கூறியது போல், சிறுபான்மையினருக்கு எதிரான வழக்கமான பிரிவினை சுழற்சியானது வன்முறையில் கட்டமைப்பு மற்றும் கலாச்சார பரிமாணங்கள் இருப்பதைக் குறிக்கின்றது மற்றும் சமூகங்கள் மத்தியில் அவநம்பிக்கையின் வளர்ச்சியை ஏற்படுத்தியுள்ளது. (டி சில்வா, ஹனிஃபா மற்றும் பாஸ்டின் 2019) இனம் சார்ந்த துருவப்படுத்தல், அரசியல் உயர் நிலையில் உள்ளவர்களின் இனப் போட்டிகளை மூலதனமாக்குதல் மற்றும் தூண்டுதல் ஆகியவற்றுடன் சேர்ந்து (இம்டியாஸ் மற்றும் ஸ்டாவிஸ் 2008) இலங்கையை ஒரு இனவாதமாக மாற்றியுள்ளது. (உயங்கொட 2011) அது கலாச்சாரத்தை “ஏற்றுக்கொள்ளும் வகையிலான போட்டி தேசியவாதங்களுக்கு” ஆயுதமாக்கியுள்ளது (ராமச்சந்திரன் 1993, 9). இந்த மாறான கதையாடல் மற்றும் தேர்தல் ஆதாயங்களுக்காக சமூகங்களை தூரப்படுத்துதல் (இம்டியாஸ் மற்றும் ஸ்டாவிஸ் 2008) பின்னர் மூன்று தசாப்தகால யுத்தத்திற்கு வழிவகுத்தது, இது அரசினால் பாதிக்கப்பட்ட சிறுபான்மை சமூகங்களின் அந்நியப்படுதலை மேலும் வலுப்படுத்தியது. இந்த வகையிலான பிளவுபடுத்தும் விவரிப்புகள், இடம்சார்ந்த தூரப்படுத்தல்களுக்கு

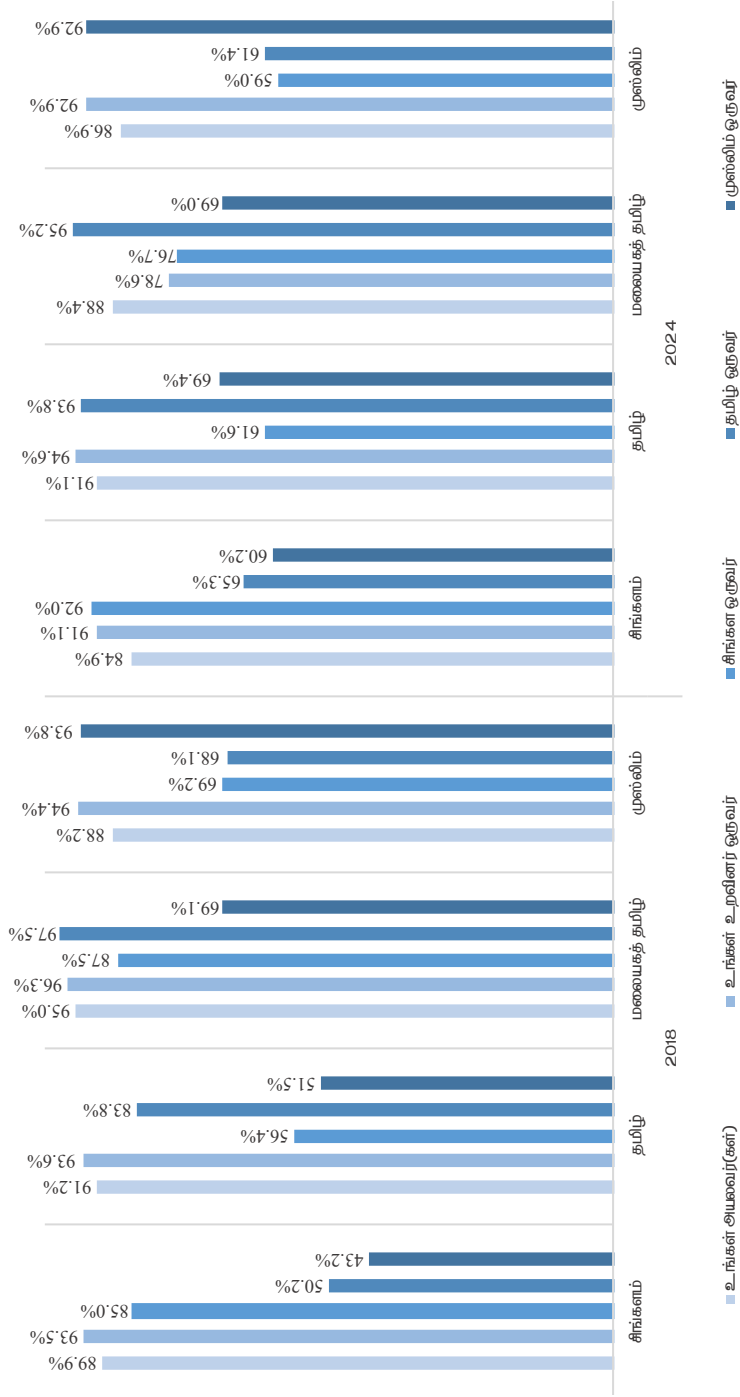
வழிவகுத்ததுடன் வடக்கு மற்றும் கிழக்கு என்பன சிறுபான்மையினரின் பகுதிகள் என குறிப்பிடுதலுக்கு உள்ளாகின. சமூக மட்டத்திலான நம்பிக்கை பற்றிய பொதுவான கருத்துக்களை (அல்லது பற்றாக்குறை) கையாள்வதன் மூலம் இந்த அவநம்பிக்கையின் தேசியவாதக் கதைகள் சமூகத்தில் எவ்வாறு வேரூன்றியிருக்கின்றன என்பதைப் பற்றி புரிந்துகொள்வதுமே இப்பகுதியின் நோக்கமாகக் காணப்படுகின்றது.

வரைபு 07 - ஒருவரிடமிருந்து தனிப்பட்ட உதவியைப் பெறுவதில் உள்ள நம்பிக்கை : தேசிய

மக்களிடையே உள்ள நம்பிக்கையைப் புரிந்து கொள்வதற்காக, பதிலளித்தவர்களிடம் “நீங்கள் ஒருவரிடம் தனிப்பட்ட உதவியை நாடினால், எந்தளவிற்கு பின்வரும் நபர்களை நம்புவீர்கள்?” என கேட்கப்பட்டது. மற்றும் பக்கத்து வீட்டார் முதல் உறவினர் வரை/அவர்களது சாதியிலிருந்து சிங்களவர், தமிழர் அல்லது முஸ்லிம் என 5 தெரிவுகள் வழங்கப்பட்டன. தேசிய அளவிலான தரவு, அடையாள அடிப்படையிலான நம்பிக்கை போன்றன விருத்தியடைந்துள்ள அதேசமயம் உறவு அடிப்படையிலான நம்பிக்கை குறைந்துள்ளது என்பதனை வெளிக்காட்டுகின்றது. 2018 இல், 80.6% தனிப்பட்ட உதவியைப் பெறுவதில் ஒரு சிங்களவரை நம்பினர், அது 2024 இல் 85.4% ஆக அதிகரித்துள்ளது. 2024 இல் தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் சமூகங்களின் புள்ளிவிபரங்கள் முறையே 69.3% மற்றும் 64.1% ஆக குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றத்தைப் பதிவுசெய்துள்ளது மற்றும் 2018 இல் புள்ளிவிபரங்கள் முறையே 57.4% மற்றும் 49.6% ஆகவும் இருந்தது. உறவு அடிப்படையிலான நம்பிக்கை சிறிய பின்னடைவைச் சந்தித்துள்ளது. அயலவர் மீதான நம்பிக்கை 2018 இல் 90.1% இலிருந்து 2024 இல் 86% ஆகவும், உறவினர் மீதான நம்பிக்கை 2018 இல் 93.8% இலிருந்து 2024 இல் 91.2% ஆகவும் குறைவடைந்துள்ளது.

வரையு O8 - ஒருவரிடமிருந்து தனிப்பட்ட உதவியைப் பெறுவதில் உள்ள நம்பிக்கை : இனம்

இனத்தைப் பொருட்படுத்தாமல், மக்கள் பொதுவாக தங்கள் அயலவர்களையும் உறவினர்களையும் அதிகம் நம்புகிறார்கள். 2018 ஆம் ஆண்டை விட 2024 இல் பல்வேறு இனக்குழுக்களுக்கு இடையிலான ஒட்டுமொத்த நம்பிக்கையும் அதிகரித்துள்ளது. 2018 இல் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வின்படி, முஸ்லிம் சமூகத்தை நம்பியதை விட சிங்களவர்களும் தமிழர்களும் ஒருவரையொருவர் அதிகமாக நம்பியுள்ளனர். 2018 இல், 50.2% சிங்களவர்கள் தமிழர்களை நம்பினர், 43.2% சிங்களவர்கள் மட்டுமே முஸ்லிம்களை நம்பினர். தமிழர்களைப் பொறுத்தவரை, 56.4% சிங்களவர்களை நம்பியிருக்கிறார்கள், 51.5% மட்டுமே முஸ்லிம்களை நம்புகிறார்கள். எனினும், இது 2024 இல் சிங்களவர்களை விட தமிழர்களும் முஸ்லிம்களும் ஒருவரையொருவர் நம்பியதன் மூலம் இந்நிலை மாறியுள்ளது. 2024இல் தமிழர்கள், 69.4% முஸ்லிம்களை நம்புகிறார்கள், 61.6% மட்டுமே சிங்களவர்களை நம்புகிறார்கள். முஸ்லிம்களில் 61.4% தமிழர்களை நம்புகிறார்கள், 59% மட்டுமே சிங்களவர்களை நம்புகிறார்கள். இது சிங்கள மத்தியதர வர்க்கத்தின் முக்கியமாக கருதப்பட்ட போராட்டமான அரகலய எதிர்ப்புக்கு தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம்கள் ஆதிக்கம் செலுத்தும் வடக்கு மற்றும் கிழக்கில் இருந்து பெறப்பட்ட மக்கள் ஆதரவின் பற்றாக்குறையை விளக்குகின்றது.

முடிவுரை

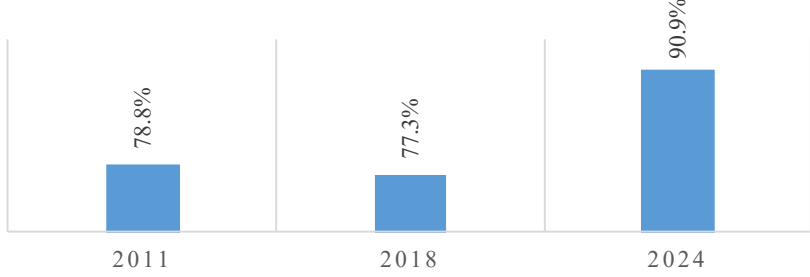
இந்தப் பகுதி சமூக நம்பிக்கை நிலைகளில் ஒட்டுமொத்தமான முன்னேற்றத்தைக் காட்டுகின்றது. தேசிய மட்ட தரவு, அடையாள அடிப்படையிலான நம்பிக்கை, உறவு அடிப்படையிலான நம்பிக்கையை விட மேம்பட்டதாகவும் அதே சமயம் இனவாரியாக பிரிக்கப்பட்ட தரவு இரு முனைகளிலும் நேர்மறையான போக்குகளைப் பதிவு செய்கின்றது. இருப்பினும் பெரும்பான்மை சிங்களவர்களை நம்புவதை விட சிறுபான்மையினர் அவர்களையே ஒருவரையொருவர் அதிகமாக நம்புகின்றனர். சுதந்திரமடைந்ததில் இருந்து தமிழர்கள், 2009ஆம் ஆண்டு யுத்தம் முடிந்ததில் இருந்து முஸ்லிம்கள் ஆகிய சிறுபான்மை சமூகங்களின் நிறைவேற்றப்படாத அரசியல் கோரிக்கைகள் மற்றும் சிறுபான்மையினருக்கு எதிரான அரசியல் ஆதாயங்களுக்காக ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட வன்முறை ஆகியவற்றின் பின்னணியில் இந்தத் தரவுகள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன.

சிறுபான்மையினருக்கான அரசியல் பாதுகாப்புகள்

ஜனநாயகம் அதன் வடிவமைப்பில் நடைமுறை பெரும்பான்மைவாதத்தை வழங்குகின்றது. அதில் “ஒரு மனிதன், ஒரு வாக்கு” என்பது எண்ணிக்கை அடிப்படையிலான பெரும்பான்மையால் வகைப்படுத்தப்படும் ஒரு விதியாக மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. மில் என்பவரின் கருத்துப்படி, பெரும்பான்மை ஆட்சியின் கோட்பாடு “ஜனநாயகத்தின் அடிப்படைத் தேவை” ஆகும். (மில் 1861 லிஜ்பார்ட்டில் மேற்கோள் காட்டப்பட்டுள்ளது 1997, 144) அது “ஜனநாயகமற்ற சிறுபான்மை ஆட்சியாக” மாறும் அபாயம் உள்ளது. எனவே பெரும்பான்மை ஆட்சியைக் கட்டுப்படுத்த வலுவான அரசியலமைப்பு கட்டுப்பாடுகள் அவசியம் (ஹூயெக் 1978). ஜனநாயகத்தின் கணிசமான தரத்திற்கு தீங்கு விளைவிக்கும் வகையில் பயன்படுத்தப்படுவதிலிருந்து நிரந்தர, மேலாதிக்க பெரும்பான்மையுடன்² உள்ள பிளவுபட்ட சமூகங்களில், “பெரும்பான்மையினரின் கொடுங்கோன்மை” நிலவுவதைத் தவிர்க்க “வினைத்திறனுள்ள” அரசியலமைப்புப் பாதுகாப்புகளைக் கொண்டிருப்பது முக்கியமானது. காலனித்துவத்திற்குப் பின்னர் இலங்கை அரசின் சீர்திருத்தங்கள் திருப்திகரமாக இல்லை, அத்தோடு, அவை அரசை மேலும் இன அடிப்படையிலான அரசாக்கியது (உயாங்கொட 2013). சிறுபான்மை குழுக்களுக்கு எதிரான அமைப்புரீதியான பாகுபாட்டை பரவலாக வலுப்படுத்துகின்றது. 1950களில் இருந்து இலங்கையின் அரசியல் உயர்நிலைகள் “இன ரீதியான மீறல்களை” பயன்படுத்தியது. (டெவோட்டா 2005) அதுவும் பெரும்பான்மை சிங்கள கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றும் வகையில், நிறுவனங்கள் சிதைவடைவதைத் தூண்டியது. 1980களில் அரசுக்கு எதிரான தமிழ் இளைஞர்களின் ஆயுத கிளர்ச்சிக்கான சிறந்த செய்முறையாக அமைந்தது (அது பின்னர் உள்நாட்டுப் போராக மாறியது). அதிகாரப் பகிர்வானது 1987ஆம் ஆண்டு இந்திய - இலங்கை சமாதான உடன்படிக்கையின் மூலம் மட்டுமே அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது (ஸ்ரீனிவாசன் 2020). விலக்கு அரசியலின் அரசியல் வெற்றியானது அரசியல் உயர்நிலைகளுக்கு இனப்பிரச்சினையைத் தீர்க்கும் அர்த்தமுள்ள மாற்றங்களை ஏற்படுத்த இடையூறாக செயல்படுவதாக தெரிகின்றது. இந்தப் பகுதியானது அரசியலமைப்பு மற்றும் அரசியலமைப்பில் சிறுபான்மையினரின் பாதுகாப்பின் அவசியம், நல்லிணக்கத்திற்கான அத்தியாவசிய முன்நிபந்தனைகள் போன்றவற்றை பெற்றுக்கொள்வதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

2 “Based on some stable pre-political differences (for example on ethnic or religious divisions)” (Lagerspetz 2017, 173).

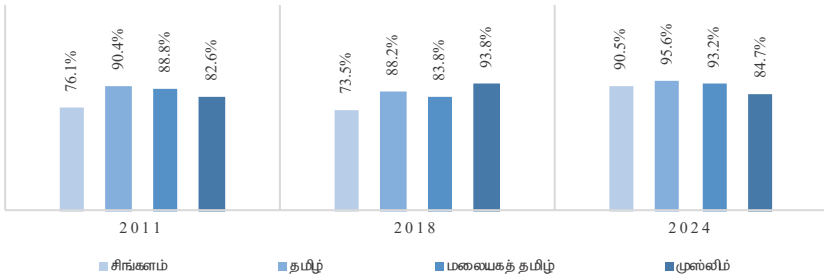
வரைபு 09 - ஏதேனும் ஒரு பிரதேசத்தில் வசிக்கும் பெரும்பான்மை மக்கள் ஏற்றுக்கொள்ளாத போதும், சிறுபான்மை மக்களின் உரிமைகள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். : தேசிய

அரசியல் மட்டத்தில் சிறுபான்மையினரின் பாதுகாப்பு தொடர்பான பொதுமக்களின் கருத்தை விளங்கிக்கொள்வதற்காக பதிலளித்தவர்களிடம் “பிரதேசத்தில் உள்ள பெரும்பான்மையினர் உடன்படாவிட்டாலும் கூட சிறுபான்மை குழுக்களின் உரிமைகள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும்” மற்றும் “குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையிலான உறுப்பினர்களை பாராளுமன்றத்திற்கு தெரிவு செய்யும் உரிமை ஒவ்வொரு இனக்குழுவிற்கும் இருக்க வேண்டும் (அந்தந்த இன மக்கள் தொகையின் விகிதாசாரத்தில்)” என வினவப்பட்டு அவர்கள் அக்கூற்றுக்களுடன் உடன்படுகின்றனரா என்று வினவப்பட்டது. தேசியமட்டத் தரவானது, இக்கூற்றுடன் பெரும்பான்மையினர் உடன்படவில்லை என்றாலும் சிறுபான்மைக் குழுக்கள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்ற உண்மையை ஏற்கும் எண்ணிக்கையில் கணிசமான அதிகரிப்பை பதிவு செய்கின்றது. 78.8% பேர் 2011 இல் இக் கூற்றினை ஏற்றுக்கொண்டனர், அது 2024 இல் 90.9% ஆக அதிகரித்துள்ளது.

வரைபு 10 - ஏதேனும் ஒரு பிரதேசத்தில் வசிக்கும் பெரும்பான்மை மக்கள் ஏற்றுக்கொள்ளாத போதும், சிறுபான்மை மக்களின் உரிமைகள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். : இனம்

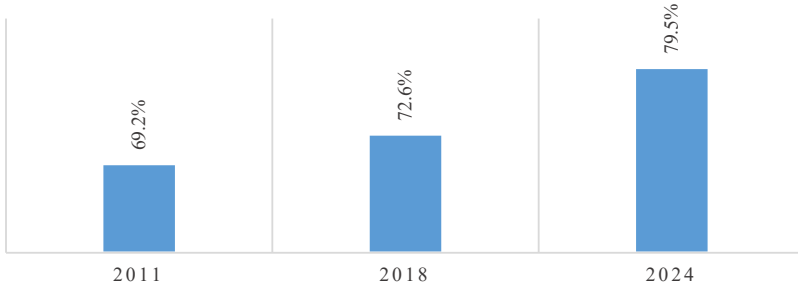
ஏற்றுக்கொள்ளல்

பொதுவாக, பெரும்பான்மையினர் உடன்படவில்லை என்றாலும் சிறுபான்மையினரின் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கான ஆதரவு கடந்த பத்தாண்டுகளில் அதிகரித்துள்ளது மற்றும் இந்த நேர்மறையான மாற்றத்தை அனைத்து இன மக்களிடையே குறிப்பாக சிங்களவர்களிடத்திலும் அவதானிக்கலாம். கடந்த பத்து வருடங்களில் சிங்களவர்களிடையே சிறுபான்மையினரின் பாதுகாப்பு தொடர்பிலான ஏற்றுக்கொள்ளல் அண்ணளவாக 15% அதிகரித்துள்ளது. சிறுபான்மை சமூகங்கள் மத்தியில் இந்தக் கருத்து எதிர்பார்த்தபடி அவ்வாறாகவே உள்ளது மற்றும் அவர்கள் பெரும்பான்மையினரின் கருத்தைப் பொருட்படுத்தாமல் சிறுபான்மையினரின் உரிமைகள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்பதில் உடன்படுகின்றனர்.

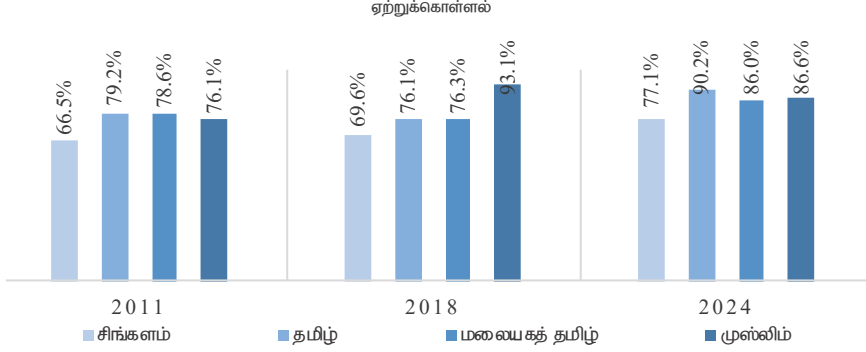
வரைபு 11 - ஒவ்வொரு இனக் குழுவுக்கும் குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையிலான பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களை தெரிவு செய்வதற்கான உரிமை இருக்க வேண்டும். : தேசிய

ஏற்றுக்கொள்ளல்

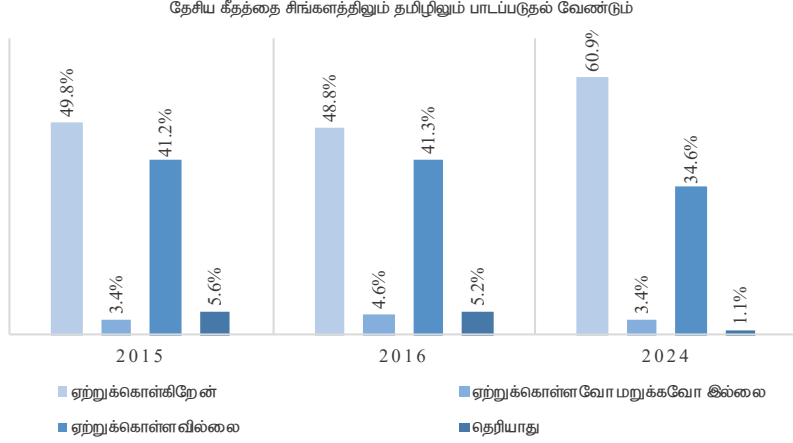
தேசிய அளவிலான தரவுகள் ஒவ்வொரு இனக்குழுவின்ரும் அந்தந்த மக்கள் தொகை விகிதாசாரத்தில் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களை (MP) தேர்ந்தெடுக்கும் உரிமை வேண்டும் என்ற கூற்றுடன் உடன்படும் எண்ணிக்கையில் அண்ணளவாக 10% அதிகரிப்பினை பதிவுசெய்கின்றது. இந்த எண்ணிக்கை 2011 இல் 69.2% ஆகவும், 2024 இல் 79.5% ஆகவும் இருந்தது.

வரைபு 12 - ஒவ்வொரு இனக் குழுவுக்கும் குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையிலான பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களை தெரிவு செய்வதற்கான உரிமை இருக்க வேண்டும். : இனம்

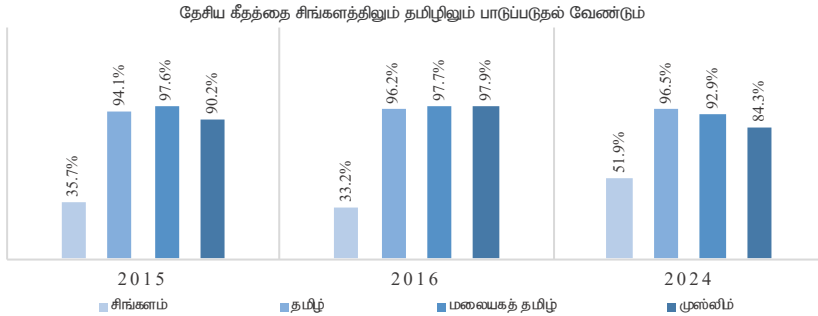
இனப்பிரிப்புத் தரவுகளானவை, அனைத்து இனக்குழுக்களும் தங்கள் மக்கள் தொகை விகிதத்தில் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் உரிமையைக் கொண்ட குழுக்களுக்கு ஆதரவாக உள்ளனர் என்பதனை வெளிப்படுத்துகின்றது. பதிலளித்தவர்கள், ஒவ்வொரு இனக்குழுவிற்கும் பரந்த அரசியல் பிரதிநிதித்துவம் இருக்கவேண்டும் என்பதற்கு ஆதரவாக உள்ளனர். இது நல்லிணக்கத்தை நோக்கிய பார்வையின் மாற்றத்தைக் குறிக்கின்றது. இந்தக் கருத்தை 2024 இல், 77.1% சிங்களவர்களும், 90.2% தமிழர்களும், 86.6% முஸ்லிம்களும் ஆதரித்தனர். 2011 இல் மூன்று குழுக்களுக்கான புள்ளிவிபரங்கள் முறையே 66.5%, 79.2% மற்றும் 76.1% ஆகும். இந்த உணர்வின் மாற்றமானது உள்வாங்கலின் தாராளவாத அடிப்படைகளை பிரதிபலிக்கின்றது மற்றும் வெவ்வேறு குழு அடையாளங்களை ஏற்றுக்கொள்வதைக் குறிக்கின்றது. இருப்பினும், பல்வேறு இனக்குழுக்களில் இருந்து அதிகமான கருத்துக்களைச் சேர்ப்பது மீள்நல்லிணக்கத்தின் நெறிமுறையில் வரவேற்கத்தக்க நடவடிக்கையாகும் என்ற உண்மையையும் கவனத்தில்கொள்ள வேண்டும். காலனித்துவ காலத்தில் இருந்து இலங்கை அரசியலில் பாதிப்பை ஏற்படுத்திய செயல்முறையான குழு அடிப்படையிலான பிரதிநிதித்துவமானது மேலும் இனத் துருவப்படுத்தும் அபாயத்தைக் கொண்டிருக்கிறது.

வரைபு 13 - தேசிய கீதத்தை சிங்களத்திலும் தமிழிலும் பாடுவது பற்றிய பொதுக் கருத்து : தேசிய

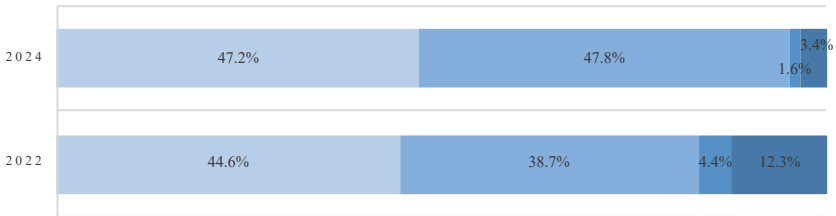
பொது இடங்களில் தேசிய கீதம் எந்த மொழியில் பாடப்பட வேண்டும் என்பது குறித்த பொதுமக்களின் உணர்வுகளை அறிந்துகொள்ள, ஆய்வுக் கருத்துக் கணிப்பின் போது, “தேசிய கீதம் சிங்களம் மற்றும் தமிழில் பாடப்பட வேண்டும்” என பதிலளித்தவர்களிடம் வினவப்பட்டு, இக்கூற்றுடன் உடன்படுகின்றார்களா என்று கேட்கப்பட்டது. இந்தக் கூற்று 2015 இல் 49.8% மற்றும் 2016இல் 48.8% உடன் பெரும்பான்மையின் ஒருமித்த கருத்தைப் பெற்றிருந்தாலும், புள்ளிவிபரங்கள் இன்னும் 50% இனை அடையவில்லை. 2024ஆம் ஆண்டில், பொதுமக்களின் மனநிலையில் ஒரு நேர் நிலையான திருப்பத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளதை காணக்கூடியதாக உள்ளது. அதாவது, 2016 இல் ஏற்றுக்கொள்ளாமையானது அதன் முன்னைய வீதமான 41.3% இலிருந்து ஏறத்தாழ 7% ஆக குறைந்துள்ளதுடன், 60.9% ஆனவர்கள் கூற்றினை ஏற்றுக்கொண்டனர்.

வரைபு 14 - தேசிய கீதத்தை சிங்களத்திலும் தமிழிலும் பாடுவது பற்றிய பொதுக் கருத்து : இனம்

இலங்கை அரசியலில் மற்றும் பொது உரையாடல்களில் இன சமூகங்களின் மொழியியல் உரிமைகள் எப்போதுமே ஒரு சர்ச்சைக்குரிய தலைப்பாகும். தேசிய கீதத்தின் தமிழ் பதிப்பின் வரலாறு 1951 ஆம் ஆண்டிலிருந்து தொடங்குகின்றது. அந்த ஆண்டு பண்டிதர் எம். நல்லதம்பி என்பவரால் அதிகாரபூர்வமான தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு செய்யப்பட்டது. (கொன்சல்கோரலே 2020). 1978ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பு சிங்கள பதிப்பை உத்தியோகபூர்வமான பதிப்பாக ஏற்றுக்கொண்டாலும், தமிழ் பதிப்பிற்கும் அரசியலமைப்பில் அங்கீகாரம் வழங்கப்பட்டது (சேனாரத்ன 2019). 2016 இல், சிறிசேன அரசாங்கத்தின் சுதந்திர தின கொண்டாட்டத்தின் போது தேசிய கீதத்தின் தமிழ் பதிப்பானது சிங்கள பதிப்போடு இணைத்து பாடப்பட்டது. மீள்நல்லிணக்கத்தை நோக்கிய மாற்றம் வரவேற்கத்தக்கது. துரதிரஷ்டவசமாக, இது 2020இல் ராஜபக்ஷ அரசாங்கத்தால் நிறுத்தப்பட்டது (ஜெயராஜ்2021). குறைந்தபட்சம் அனைவரையும் உள்ளடக்கிய தேசியத்தின் அடையாளச் சாதனையை ஒரு தொலைதூரக் கனவாக மாற்றுகின்றது. இன பிரிப்பின் தரவுகள் 2024இல் சிறுபான்மையினருள் பெரும்பான்மையானோர் தேசிய கீதத்தை இரு மொழிகளிலும் பாடுவதை ஒப்புக்கொள்கிறார்கள் (தமிழ் சமூகத்தில் 96.5% மற்றும் முஸ்லிம் சமூகத்தில் 84.3%), இது 2015 மற்றும் 2016 இரண்டிலும் வெளிப்படுத்தப்பட்ட உணர்வுகளை ஒத்திருக்கின்றது. சிங்களக் கருத்தில் எதிரொலிக்கும் உணர்வுகளில் மிகவும் சாதகமான போக்கு காணப்படுகின்றது. கூற்றுடன் 51.9% உடன்படுகின்றனர், முன்னைய புள்ளிவிபரங்கள் 2015 இல் 35.7% ஆகவும் 2016 இல் 33.2% ஆகவும் குறைவாக இருந்தன. இந்த புள்ளிவிபரங்கள் பொருளாதார நெருக்கடிக்கு எதிராக பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. இது ஒரு குடிமைசார் விழிப்புணர்வுக்கு வழிவகுத்தது. இது இனப் பிளவுகளைக் குறைக்கின்றது மற்றும் சில குழுக்கள் தங்கள் தீவிர தேசியவாத நிலைப்பாடுகளை விட்டு வெளியேறும்படி கட்டாயப்படுத்தியுள்ளது ("அரகலயவின் சுருக்கமான பகுப்பாய்வு" 2023).

வரைபட 15 - நினைவு கூறுவதற்கு உள்ள சுதந்திரம் பற்றிய பொதுக் கருத்து: தேசிய

- 30 வருட கால புகழத்தில் உயிரிழந்தவர்களை நினைவு கூறுவதற்கு அனைத்து இன மக்களுக்கும் சுதந்திரம் வழங்கப்பட வேண்டும்
- 30 வருட கால புகழத்தில் உயிரிழந்தவர்களை நினைவு கூறுவதற்கு அரசாங்கம் விதித்துள்ள நிபந்தனைகளுக்கு உட்பட்டே அனைத்து இன மக்களுக்கும் நினைவு கூறுவதற்கான சுதந்திரம் வழங்கப்பட வேண்டும்
- முதன்மை மற்றும் இரண்டாம் வகுப்புக்களுடன் உடன்படவில்லை
- விளக்கவில்லை

நினைவில் வைத்திருப்பதற்கான சுதந்திரத்தினை உள்ளடக்கிய நினைவுகூருவதற்கான சுதந்திரம் அரசால் கட்டுப்படுத்தப்படாமல் இருப்பது உண்மையைக் கண்டறிவதற்கான உரிமை மற்றும் மீள்நல்லிணக்கத்தின் ஒரு முக்கிய அங்கமாகும். நினைவுகூருவதற்கான சுதந்திரம் பற்றிய பொதுக் கருத்தைப் புரிந்துகொள்வதற்காக, (அ) “30 வருட கால யுத்தத்தில் உயிரிழந்தவர்களை நினைவுகூர அனைத்து இன மக்களுக்கும் சுதந்திரம் வழங்கப்பட வேண்டும்.” மற்றும் (ஆ) “30 வருடகால யுத்தத்தின் விளைவாக இறந்தவர்களை நினைவுகூருவதற்கு அரசாங்கம் விதித்துள்ள நிபந்தனைகளுக்கு உட்பட்டு நினைவுகூருவதற்கான சுதந்திரம் அனைத்து இன மக்களுக்கும் இருக்க வேண்டும்.” என்ற இரண்டு கூற்றுகளுடன் உடன்படுகின்றார்களா என்று பதிலளித்தவர்களிடம் கேட்கப்பட்டது. 2024 இல் 47.2% பேர் கூற்று (அ) உடன் உடன்படுகிறார்கள். அதன் 2022 எண்ணிக்கையான 44.6% இலிருந்து சிறிது அதிகரித்துள்ளது. தரவானது (ஆ) கூற்றுடன் உடன்படும் கருத்துக்களில் ஏறத்தாழ 10% அதிகரிப்பை பதிவுசெய்து மீள்நல்லிணக்கத்தில் எதிர்மறையான போக்கை எடுத்துக்காட்டுகின்றது. 47.8% பேர் நினைவுகூரும் உரிமையில் அரசாங்கம் விதித்துள்ள கட்டுப்பாடுகளுடன் உடன்படுகின்றனர்.

அட்டவணை O3 - நினைவு கூறுவதற்கு உள்ள சுதந்திரம் பற்றிய பொதுக் கருத்து: இனம்

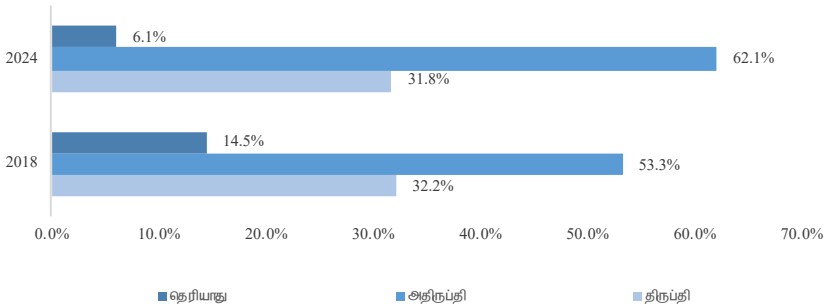
	2022				2024			
	சிங்களம்	தமிழ்	மலையகத் தமிழ்	முஸ்லிம்	சிங்களம்	தமிழ்	மலையகத் தமிழ்	முஸ்லிம்
30 வருட கால யுத்தத்தில் உயிரிழந்தவர்களை நினைவு கூறுவதற்கு அனைத்து இன மக்களுக்கும் சுதந்திரம் வழங்கப்படல் வேண்டும்	40.1%	85.5%	39.7%	58.8%	42.1%	76.8%	67.4%	45.8%
30 வருட கால யுத்தத்தில் உயிரிழந்தவர்களை நினைவு கூறுவதற்கு அரசாங்கம் விதித்துள்ள நிபந்தனைகளுக்கு உட்பட்டே அனைத்து இன மக்களுக்கும் நினைவு கூறுவதற்கான சுதந்திரம் வழங்கப்படல் வேண்டும்	43.2%	7.9%	35.9%	23.8%	55.4%	10.7%	20.9%	37.3%
முதலாவது மற்றும் இரண்டாவது கூற்றுக்களுடன் உடன்படவில்லை	4.6%		10.3%		1.5%	1.8%	4.7%	1.2%
விளங்கவில்லை/ ஏந்தக் கருத்தும் இல்லை	12.1%	6.6%	14.1%	17.5%	1.0%	10.7%	7.0%	15.7%
பதிலளித்தவர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை	833	76	78	80	801	112	43	83

நினைவூட்டும் சுதந்திர உத்தரவாதம் உட்பட உண்மைக்கான உரிமையை உறுதி செய்வதில் இலங்கை பின்தங்கி வருகின்றது (“இலங்கை: உண்மைக்கான உரிமையை உறுதி செய்வதற்கான நேரம்” 2015). இலங்கை அரசின் பல முயற்சிகளுக்கு மத்தியில் இறுதிக்கட்ட யுத்தத்தின் போது இழைக்கப்பட்டதாகக்

கூறப்படும் போர்க்குற்றங்கள் குறித்து விசாரணை நடத்த வேண்டிய பொறுப்பை தட்டிக்கழிக்கின்றது (“கடந்த காலத்தை மறந்து விடுங்கள்” என தமிழர்களுக்கு இலங்கை ஜனாதிபதியின் வேண்டுகோள் 2014), பலவந்தமாக காணாமல் ஆக்கப்பட்டவர்களின் பிரச்சினைக்கு தீர்வு வழங்கப்படாமல் தொடர்ந்து இழுத்தடிக்கப்படுகிறது (பெர்னாண்டஸ், என், டி), மற்றும் யுத்தத்தில் இறந்தவர்களை நினைவுகூரும் தமிழ் சமூகத்தின் நினைவேந்தல் அல்லது நினைவுபடுத்தல் நிகழ்வுகளை தடை செய்தல் மற்றும் இராணுவ அடக்குமுறைகள் (“உள்நாட்டுப் போரில் இறந்த தமிழர்களின் நினைவேந்தலை இலங்கைப் படையினர் கலைத்தனர்” 2021 “பிரிவினைவாத கிளர்ச்சியாளரை நினைவுகூர்ந்ததற்காக தமிழ் பாராளுமன்ற உறுப்பினரை இலங்கை கைது செய்தது” 2021), 2022ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற அரகலய மக்கள் போராட்டத்தில், சிங்களவர்கள் இறுதிக்கட்ட யுத்தத்தின் போது கொல்லப்பட்ட தமிழர்களை நினைவுகூரியமையானது சிங்களவர்கள் சமூகியாக மேற்கொண்ட முயற்சியை எடுத்துகாட்டியது. (பாசு 2022). எவ்வாறாயினும், இலங்கை அரசால் இன்னும் உறுதியான முயற்சி எதுவும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. இனப்பிரிப்பு தரவுகளில் சிறுபான்மையினர் குறிப்பாக தமிழர்கள் சுதந்திரமாக நினைவுகூருவதற்கு வலுவான ஆதரவினை குறிக்கின்றது. 2022 இல், 85.5% தமிழர்கள் அனைத்து இன மக்களுக்கும் யுத்தத்தின் போது இறந்தவர்களை நினைவுகூற சுதந்திரம் வேண்டும் என்ற கூற்றுடன் உடன்பட்டனர் மற்றும் இந்த எண்ணிக்கை 2024 இல் 76.8% ஆகும். சிங்களவர்களின் புள்ளிவிபரங்களின்படி, 2022 இல் 40.1% மற்றும் 2024 இல் 42.1% ஆகும். 2024 ஆம் ஆண்டில் 10.7% தமிழர்கள் மட்டுமே நினைவு கூரும் உரிமையானது, அரசாங்கம் விதித்த கட்டுப்பாடுகளுக்கு உட்பட்டதாக இருக்க வேண்டும் என்ற கூற்றுடன் உடன்பட்டனர். 55.4% சிங்களவர்கள் இந்தக் கருத்தை ஆதரித்தனர், இது 2022 புள்ளிவிபரங்களை விட ஏறத்தாழ 8% அதிகரித்துள்ளது.

வரைபு 16 - இலங்கையில் போருக்குப் பின்னரான நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்துவதில் ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றம் பற்றிய பொதுக் கருத்து : தேசிய

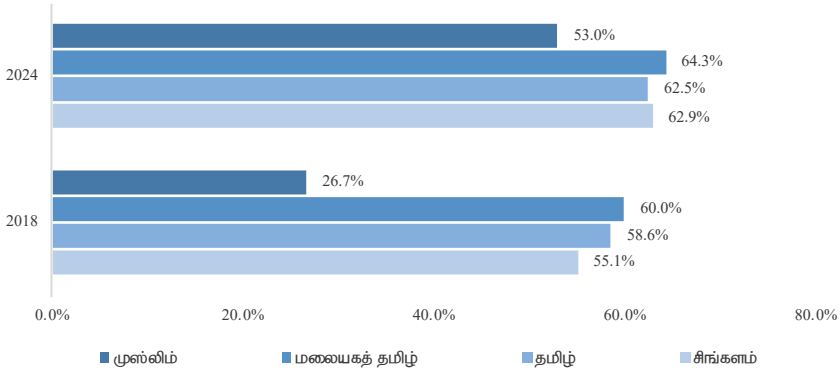
இலங்கையின் போருக்குப் பின்னரான, நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்துவதில் தற்போதைய அரசாங்கத்தின் முன்னேற்றத்தில் நீங்கள் எவ்வளவு தூரம் திருப்தி அடைகின்றீர்கள்?

2018 இல் நல்லாட்சியின் இறுதிக் கட்டத்தின் போது மற்றும் 2024 ஆம் ஆண்டில், தற்போதைய பொருளாதார நெருக்கடியானது பல முக்கியமான அரசியல் விவாதங்களை மறைத்துவிட்டது. “யுத்தத்திற்குப் பின்னர் இலங்கையில் மீள்நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்துவதில் தற்போதைய அரசாங்கத்தின் முன்னேற்றம் குறித்து நீங்கள் எந்தளவு திருப்தி அடைகிறீர்கள்?” என்ற வினா பதிலளிப்பவர்களிடம் வினவப்பட்டது. இரண்டு ஆண்டுகளிலும், பதிலளித்தவர்களில் பெரும்பான்மையானோர் (2018 இல் 53.3% மற்றும் 2024 இல் 62.1%) திருப்தியடையவில்லை என்றும் மக்கள் தொகையில் சுமார் 1/3 பேர் திருப்தியடைவதாகவும் சுட்டிக்காட்டினர்.

வரைபு 17 - இலங்கையில் போருக்குப் பின்னரான நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்துவதில் ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றம் பற்றிய பொதுக் கருத்து : இனம்

இலங்கையின் போருக்குப் பின்னரான, நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்துவதில் தற்போதைய அரசாங்கத்தின் முன்னேற்றத்தில் நீங்கள் எவ்வளவு தூரம் திருப்தி அடைகின்றீர்கள்? - திருப்தியடையவில்லை

2024 இல், 62.9% சிங்களவர்களும், 62.5% தமிழர்களும், 53% முஸ்லிம்களும் மீள்நல்லிணக்க செயற்பாடுகளில் அரசாங்கம் அடைந்துள்ள முன்னேற்றத்தில் திருப்தியடையவில்லை என சுட்டிக்காட்டியுள்ளனர். 55.1% சிங்களவர்கள், 58.6% தமிழர்கள் மற்றும் 26.7% முஸ்லிம்கள் கொண்ட 3 இனக்குழுக்களின் தற்போதைய புள்ளிவிபரங்களை விட 2018ஆம் ஆண்டின் புள்ளிவிபரங்கள் குறைவானவை. அது மீள்நல்லிணக்கத்திற்கான அரசாங்க முயற்சிகள் மீதான அதிருப்தியைக் காட்டுகின்றது. எனவே, மீள்நல்லிணக்கத்திற்கான நேர்மறையான அணுகுமுறைகள் தனிப்பட்ட மட்டத்தில் மட்டுமே பிரதிபலிக்கின்றன என்ற முடிவுக்கு வருவது பாதகப்பானது. உறவுகள், தொடர்புகள் மற்றும் சந்திப்புகளில் அன்றாடம் பிரதிபலிக்கின்றது. ஆனால், நாடளாவிய ரீதியில் ஏற்பட்டுள்ள

முன்னேற்றம் குறித்து வினவிய போது, தனிநபர்கள் எதிர்மறையாக பதிலளிக்க முனைகிறார்கள். அர்த்தமுள்ளதொரு மீள்நல்லிணக்க முன்முயற்சியின் இன்றியமையாத அங்கமான அரசியல் மீள்நல்லிணக்கத்தில் அரசு அடைந்துள்ள முன்னேற்றம் குறித்த சந்தேகத்தை வெளிப்படுத்தும் அதே வேளையில் சமூகம் சகவாழ்வின் திசையில் நகர்வதை இது சுட்டிக்காட்டுகின்றது.

முடிவுரை

இந்தப் பகுதியானது சிறுபான்மையினரின் பாதுகாப்பின் அவசிய தன்மை பற்றிய மக்களின் கண்ணோட்டத்தில் குறிப்பிடத்தக்க நேர்மறையான போக்குகளைப் பதிவு செய்கின்றது. அரசியல் பிரதிநிதித்துவம் தொடர்பான கணிசமான பாதுகாப்புகள் முதல் தேசிய கீதம் பாடுவது தொடர்பான குறியீட்டு ரீதியான பாதுகாப்புகள் வரை, அனைத்து இனக்குழுக்களும் சிறுபான்மையினரின் பாதுகாப்பிற்கு ஆதரவான கண்ணோட்டத்தினை ஆதரிக்கின்றனர். சிறுபான்மையினரின் பாதுகாப்பிற்கான ஆதரவு சிறுபான்மை சமூகங்களிடையே அதிகமாக காணப்பட்டாலும், பெரும்பான்மைக் கருத்தும் நேர்மறையான வழியில் முன்னேற்றம் கண்டு வருவதாகத் தெரிகின்றது. எவ்வாறாயினும், அனைத்து சமூகங்களும் மீள்நல்லிணக்கம் தொடர்பாக நாடளாவிய மட்டத்தில் ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றம் குறித்து சந்தேகம் கொண்டுள்ளனர், இவ்வாறு அர்த்தமுள்ள மீள்நல்லிணக்கத்திற்குத் தேவையான சீர்திருத்தங்களை எதிர்க்கும் இனவாத அரசின் கடினத் தன்மையை எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

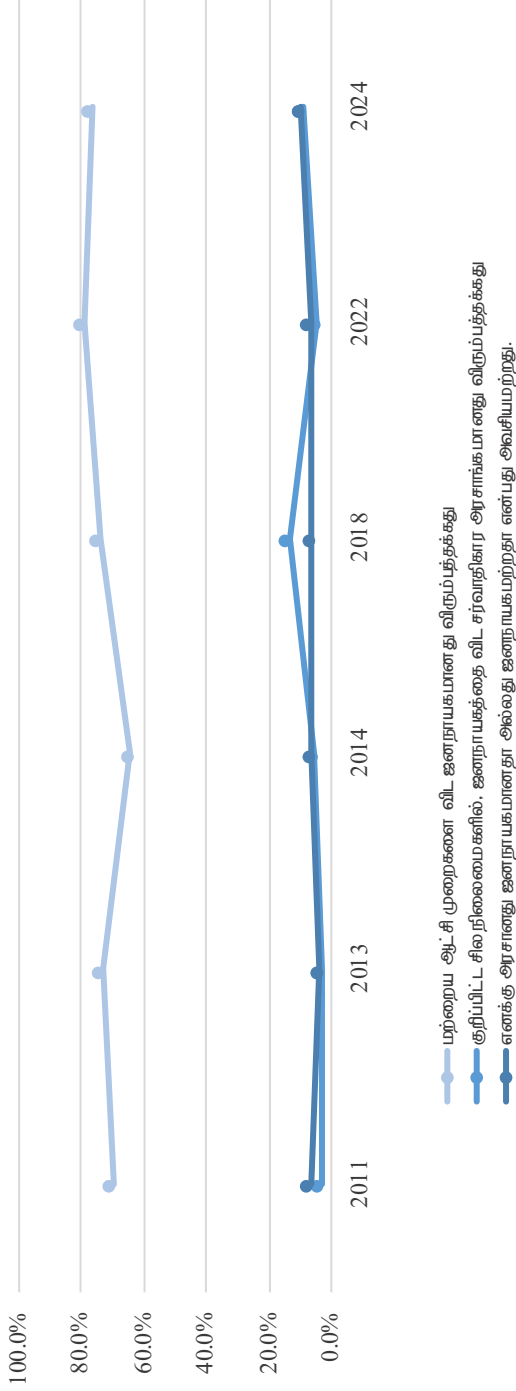
ஜனநாயகம் மற்றும் நிறுவனங்களின் மீதான நம்பிக்கை

பயனுள்ள ஜனநாயக ஆட்சி என்பது பொதுமைப்படுத்தப்பட்ட நம்பிக்கையில் உள்ளது (ஜமால் மற்றும் நூர்தீன் 2010). நம்பிக்கையானது குழுவிற்கு இடையேயான உறவுகளை மேம்படுத்துவதன் மூலம் கூட்டு நடவடிக்கைக்கான ஊக்கத்தை வழங்குகின்றது (புட்னம், வியோனார்டி மற்றும் நானெடி 1994). ஜனநாயக ஆட்சியில் அரசியல் நம்பிக்கையை வலுப்படுத்துகின்றது (லெவி மற்றும் ஸ்டோக்கர் 2000; ஜமால் மற்றும் நூர்தீன் 2010) மற்றும் ஜனநாயக ஆட்சிக்கான பாராட்டை ஏற்படுத்துகின்றது (நோரிஸ் 1999; ஜமால் மற்றும் நூர்தீன் 2010). பொதுமைப்படுத்தப்பட்ட நம்பிக்கையின் அரசியல் பயன்பாடானது வலுவான இருப்பின் மூலம் மேம்படுத்தப்படுகின்றது. வினைத்திறனான மற்றும் பக்கச்சார்பற்ற அரசியல் நிறுவனங்கள் பொதுவான நம்பிக்கை மற்றும் ஜனநாயகத்திற்கான ஆதரவு ஆகியவற்றுக்கு இடையேயான உறவை எளிதாக்கும் (ஜமால் மற்றும் நூர்தீன் 2010). எனவே, தாராளவாத ஜனநாயக நிறுவனங்கள் சமூக மற்றும் அரசியல் நம்பிக்கையை நிலைநிறுத்துகின்றன (வலியர் 2021). அத்துடன் அடிப்படை மனித உரிமைகளை பாதுகாக்கின்றது. அரசியல் நிறுவனங்களின் மீதான அவநம்பிக்கை, அவர்களின் இயலாமை மற்றும் நேர்மையின்மையைக் குறிக்கின்றது ("நம்பிக்கை மற்றும் ஜனநாயகம்" 2020).

எனினும், சமூகத்தின் பிரிவுகளால் சக்தி மற்றும் அதிகாரத்தில் இருந்து சிறுபான்மையினரை நிரந்தரமாக விலக்கும் பிளவுபட்ட சமூகங்களில், அரசியல் நிறுவனங்கள் சட்டப் பற்றாக்குறையால் பாதிக்கப்படுகின்றன. இதில் நிறுவன விதிகள் மதிக்கப்படுவதில்லை அல்லது பலவீனமான ஆதரவையே பெறுகின்றன (அமென்டா, நாஷ் மற்றும் ஸ்காட் 2012). சமூகக் குழுக்களால் வித்தியாசமாக அனுபவிக்கும் நிறுவன செயல்திறன் பற்றி போட்டியிட்ட அரசியல் தொலைநோக்கின் இருப்பு திருப்தியின் பல்வேறு நிலைகளாக மொழிபெயர்க்கப்படுகின்றது. எனவே, அந்தந்த சமூகங்களின் கண்ணோட்டத்தில் இன ரீதியாக, வர்க்க ரீதியாக அல்லது மத ரீதியாக பிரிக்கப்பட்ட நம்பிக்கையானது பாகுபாட்டை நிறுவனமயமாக்குவதைக் குறிக்கின்றது. நிறுவனங்கள் மீதான

நம்பிக்கையின் பொதுவான இழப்பு ஜனநாயகத்தின் ஒரு அம்சமாக இருக்கும். அதே நேரத்தில் நிறுவனங்களின் மீதான நம்பிக்கையின் பிரிக்கப்பட்ட இழப்பு அரசின் இனமயமாக்கப்பட்ட தன்மையை சுட்டிக்காட்டுகின்றது. இந்தப் பிரிவானது, இலங்கையின் மீள்நல்லிணக்கப் பாதையை மதிப்பிடுவதற்கான ஜனநாயகம் மற்றும் நிறுவனங்களின் பொதுப்பார்வையை சுட்டிக்காட்டுவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

வரைபு 18 - ஐனநாயகம் மீதான ஁ாதுக் கருத்து : தேசிய

	2011	2013	2014	2018	2022	2024
மற்றைய ஆட்சி முறைகளை விட ஐனநாயகமானது விரும்பத்தக்கது	70.8%	73.3%	64.3%	74.0%	79.2%	76.7%
குறிப்பிட்ட சில நிலைமைகளில், ஐனநாயகத்தை விட சர்வாதிகார அரசாங்கமானது விரும்பத்தக்கது	3.3%	3.4%	5.3%	13.6%	4.7%	9.4%
எனக்கு அரசானது ஐனநாயகமானதா அல்லது ஐனநாயகமற்றதா என்பது அவசியமற்றது.	6.6%	3.8%	6.3%	6.2%	6.6%	9.8%

இலங்கையர்கள் ஜனநாயகத்திற்கு தேசிய மட்டத்தில் தெளிவான மற்றும் வலுவான ஆதரவை வெளிப்படுத்துகின்றனர். 2011 இல் 70.8% ஆனவர்கள் ஜனநாயகத்தை ஆதரித்த நிலையில், 2024 இல் அந்த எண்ணிக்கை 76.7% ஆக உயர்ந்துள்ளது. இலங்கை (அப்போது சிலோன் என அறியப்பட்டது) மூன்றாம் உலக “மாதிரி ஜனநாயகம்” என்று அழைக்கப்பட்டது (கமகே 1993, 107). சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு மற்றும் அதன் பின்னர் தேர்தல் மூலமே நாட்டின் நிறைவேற்று மற்றும் சட்டமன்ற அதிகாரங்கள் மாற்றப்பட்டன³ நிச்சயமற்ற உயர் அரசியல் அத்தியாயங்களால் நிறுத்தப்பட்ட போதிலும்⁴ இலங்கை தனது நடைமுறை ஜனநாயக கடமைகளுக்கு எப்போதும் உண்மையாகவே இருந்தது. சராசரியாக, தேர்தல்களில் வாக்களிக்கும் வீதம் ஒப்பீட்டளவில் அதிகமாக இருக்கும் (கீதபொன்கலன் 2022), இந்த வலுவான ஆதரவு ஜனநாயக ஆட்சிக்கான குறிகாட்டியாகும். எவ்வாறாயினும், சில சந்தர்ப்பங்களில், இலங்கையில் ஒரு குறைவான சதவீதத்தினர் சர்வாதிகார ஆட்சிகளை விரும்புவதாக சுட்டிக்காட்டியுள்ளனர். உதாரணமாக, 2018 அரசியலமைப்பு நெருக்கடியின் பின்னணியில்⁵, “சில சூழ்நிலைகளில், ஒரு சர்வாதிகார அரசாங்கம் ஒரு ஜனநாயக அரசாங்கத்தை விட விரும்பத்தக்கதாக இருக்கும்” என்ற கூற்றினை 13.6% இலங்கையர்கள் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர்.

3 Sri Lanka’s association with democracy pre-dates independence and as South Asia’s oldest democracy, Sri Lanka (Ceylon) got universal franchise in 1938 (Gamage 1993).

4 For instance, “between 2019 and mid-2022, when a major shift toward military rule seemed possible” (Moore 2024).

5 See Welikala 2018 and “Sri Lanka: Stepping Back from a Constitutional Crisis” 2018 for more on the constitutional crisis.

வரைபு 19 - ஐனநாயகம் மீதான பொதுக் கருத்து : இனம்

தரவுகளின் இனப் பிரிப்பானது அனைத்து இன சமூகங்களும் ஜனநாயகத்திற்கு பெரும் ஆதரவை வழங்குவதை வெளிப்படுத்துகின்றது. சுவாரச்யமான விடயமென்னவென்றால், இந்த ஆதரவு முஸ்லிம் சமூகத்தின் மத்தியில் அதிகமாக உள்ளது. 2014ஆம் ஆண்டில் ஜனநாயகத்திற்கான ஆதரவு 2011 மற்றும் 2024 இற்கு இடையில் முஸ்லிம் சமூகத்தின் மத்தியில் மிகக் குறைந்த அளவான காணப்பட்டது. 72.7% மாத்திரமே ஜனநாயகத்தை ஆதரித்தனர். இந்த தருணத்தில் அனைத்து இன சமூகங்களும் ஒரே மாதிரியான முறையைப் பின்பற்றுவதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. 2014 இல் சிங்களவர்கள் மற்றும் தமிழ் சமூகங்களுடன் தொடர்புடைய புள்ளிவிபரங்களின்படி, 62.8% சிங்களவர்களும் 65.4% தமிழர்களும் மட்டுமே ஜனநாயகத்தை ஆதரிக்கின்றனர். ஜனநாயகத்திற்கான ஆதரவு இன தாற்பரியங்களைக் கொண்டிருக்கவில்லை என்பதை இது சுட்டிக்காட்டுகின்றது. 2014இல் நல்லாட்சி அரசாங்கம் ஆட்சிக்கு வருவதற்கு முன்னதாகவே சீர்திருத்தங்களுக்கான அழைப்புகள் (தேர்தலுக்கு முன்னதாக அரசியல் கட்சிகளால் ஓரளவு தூண்டப்பட்டது) உச்ச கட்டத்தை அடைந்தன மற்றும் ஊழல், உறவுமுறை மற்றும் அதனுடன் தொடர்புடைய நிறுவனச் சிதைவு ஆகியவற்றிற்கு எதிராக விருத்தியடைந்து வரும் வெறுப்பு இலங்கையின் அரசியல் நிலப்பரப்பை வகைப்படுத்தியது.

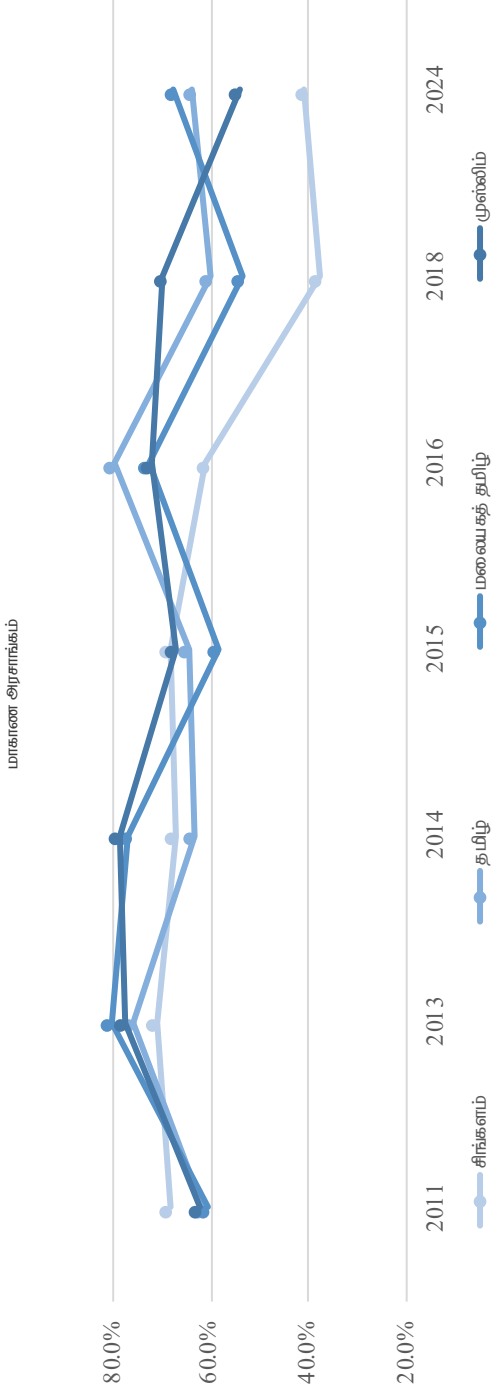
அட்டவணை 04 - நிறுவனங்கள் மீதான பொதுமக்களின் நம்பிக்கை : தேசிய

நிறுவனங்கள் - நம்பிக்கை	2011	2013	2014	2015	2016	2018	2019	2024
தேசிய அரசாங்கம்	76.9	84.2	78.5	74.5	68.7	38.8	-	40.1
எனது மாகாண அரசாங்கம்	66.8	72.7	68.2	67.4	64.6	43.6	-	45.5
எனது உள்ளூராட்சி அரசாங்கம் (MC, UC, PS)	69.2	73.0	66.1	67.9	65.5	51.6	-	54.7
அரசு சேவை சிலில் சேவை	78.5	87.3	81.9	84.8	80.2	64.3	-	73.2
பொலிஸ்	67.5	73.5	67.8	71.6	63.5	56.4	70.5	66.9
இராணுவம்	83.6	86.4	81.4	79.1	79.0	81.9	86.1	84.5
நீதிமன்றங்கள்	77.8	82.8	76.0	86.2	79.7	73.5	85.4	79.2
பாராளுமன்றம்	63.0	68.3	57.9	60.7	48.0	25.5	24.1	22.4
அரசியல் கட்சிகள்	55.6	44.1	42.7	45.1	36.7	22.9	24.1	19.0
தேர்தல் ஆணையகம்	46.7	41.8	38.6	62.3	54.8	57.5	64.5	49.2
அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்கள் (NGO)	45.5	37.8	39.6	41.8	44.1	-	65.4	49.7
பதிலளித்தவர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை	1993	2053	1899	1987	2102	1875	1292	1040

பொதுமக்கள் நிறுவனங்கள் மீது வைத்திருக்கும் நம்பிக்கையின் அளவைப் புரிந்துகொள்ள, அவர்கள் 11 அரசியல் மற்றும் அரசியல் சார்பற்ற நிறுவனங்களை எந்த அளவிற்கு நம்புகின்றார்கள் என்று பதிலளித்தவர்களிடம் கேட்கப்பட்டது (அட்டவணை 04 இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது). தரவின் சிறந்த புரிதலுக்காக, 2 அரசியல் (பாராளுமன்றம் மற்றும் மாகாண அரசு) மற்றும் 3 அரசியல் சார்பற்ற

(இராணுவம், காவல்துறை மற்றும் நீதிமன்றங்கள்) உட்பட 5 நிறுவனங்களை மட்டுமே நாங்கள் தெரிவுசெய்வோம். மேலும் அவற்றை எதிர்வரும் பகுப்பாய்வுகளில் விரிவாகக் கூறுவோம். தேசிய அளவில், இராணுவம் மிக உயர்ந்த நம்பிக்கையைக் கொண்டுள்ளது (2024 இல் 84.5%). பாராளுமன்றத்தின் மீதான நம்பிக்கை வெகுவாக குறைந்துள்ளது. இந்த நிறுவனத்தை 2011 இல், 63% ஆனவர்கள் நம்பினர், 2024 இல் இந்த நிறுவனத்தை 22.4% மட்டுமே நம்புகின்றனர். 13 ஆண்டுகளில் ஏறத்தாழ 40% வீழ்ச்சியைப் பதிவு செய்துள்ளது. 2024இல், பொலிஸ் (66.9%) மற்றும் நீதிமன்றங்களும் (79.2%) ஒப்பீட்டளவில் உயர்ந்த நம்பிக்கையைக் கொண்டுள்ளன. முழுமையாக, அரசியல் அதிகாரிகள் பொதுமக்களிடமிருந்து குறைந்தளவு நம்பிக்கையைப் பதிவு செய்துள்ளதாகத் தெரிகின்றது.

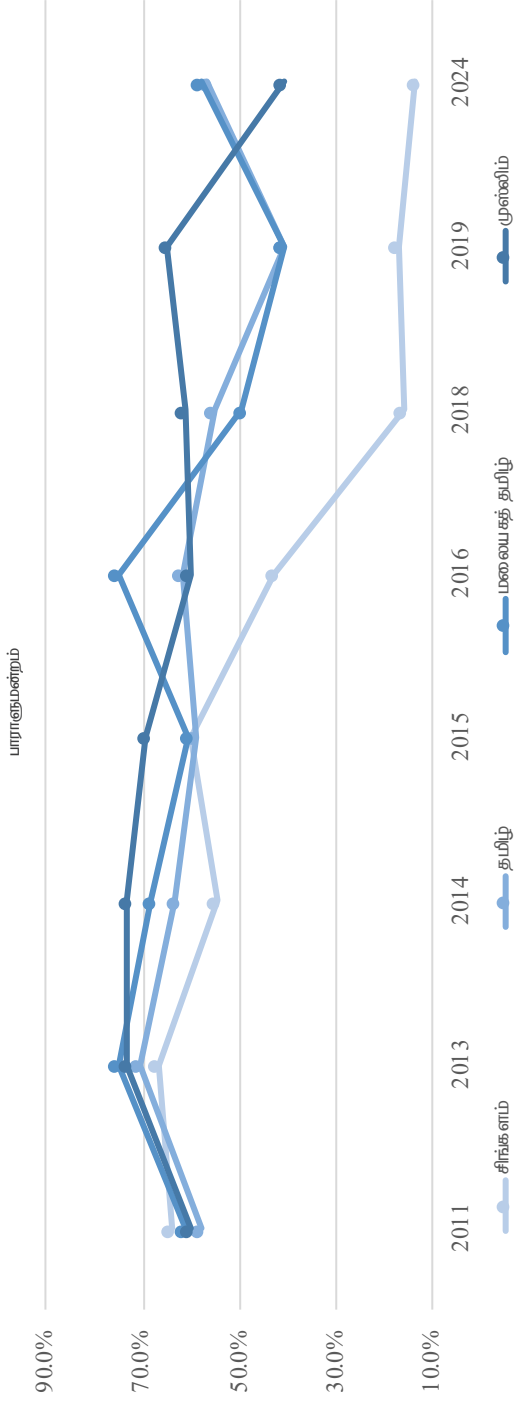
வரைபு 20 - மாகாண அரசாங்கத்தின் மீதான நம்பிக்கையின் பொதுக் கருத்து: இனம்

	2011	2013	2014	2015	2016	2018	2024
சிங்களம்	68.2%	70.9%	67.3%	68.3%	60.9%	37.8%	40.9%
தமிழ்	61.8%	76.0%	63.4%	64.4%	79.7%	60.3%	63.7%
மலையகத் தமிழ்	60.8%	80.4%	76.9%	58.5%	72.7%	53.8%	67.4%
முஸ்லிம்	62.4%	77.6%	78.7%	67.2%	72.2%	69.8%	54.2%

இன வேறுபாடு பற்றிய தரவானது, ஒப்பீட்டளவில் பெரும்பான்மையான சிங்களவர்களை விட சிறுபான்மையினர் மாகாண சபைகளில் (PCs) அதிக நம்பிக்கை கொண்டுள்ளனர் என்பதை வெளிப்படுத்துகின்றது. 2024 இல், 40.9% சிங்களவர்களும், 63.7% தமிழர்களும், 54.2% முஸ்லிம்களும் மாகாணசபை அரசாங்கத்தை நம்பினர். குறிப்பாக 2015க்குப் பின்னர் சிங்கள சமூகம் மத்தியில் மாகாண சபைகளின் மீதான நம்பிக்கை குறைந்துள்ளது. அரசியல் மற்றும் நிர்வாக அதிகாரங்களைப் பகிர்ந்தளிப்பதன் மூலம் தமிழ் மக்களின் குறைகளை முதன்மையாக நிவர்த்தி செய்வதற்கு அரசியலமைப்பின் 13ஆவது திருத்தத்தின் மூலம் மாகாண சபைகள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன (டி அல்விஸ் 2020) எனவே, இது தமிழர்களால் சிறுபான்மை அரசியல் சுயாட்சியின் ஒரு முக்கிய பொறிமுறையாகப் பார்க்கப்பட்டது. இருப்பினும், வடக்கு - கிழக்கு மாகாண சபையானது குறுகிய காலகட்டத்தைக் கொண்டது மற்றும் 1990இல் கலைக்கப்பட்டது. 2006ஆம் ஆண்டில், உச்ச நீதிமன்றத்தின் உத்தரவு வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்களைப் பிரித்தது, பின்னர் 2008இல் கிழக்கு மாகாண சபைக்கும் 2010இல் வடக்கு மாகாண சபைக்கும் தேர்தல்கள் நடாத்தப்பட்டன. இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வாக முன்மொழியப்பட்ட போதிலும், சிறுபான்மையினர் ஆதிக்கம் செலுத்தும் மாகாணங்களில் ஏறக்குறைய இரண்டு தசாப்தங்களாக மாகாண சபைகள் செயல்படத் தவறிவிட்டன. ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே, மாகாண சபைகள் தொடர்பில் பெரும்பான்மையான சிங்களவர்கள் எதிர்ப்பதும் சிறுபான்மைத் தமிழர்கள் விரிவான அதிகாரப் பகிர்வை ஆதரிப்பதும் (முதலிகே மற்றும் அபேசிங்க , 2021) தொடர்பாக ஒரு பிளவுபட்ட கருத்து நிலவி வருகின்றது.

வரைபட 21 - பாராளுமன்றம் மீதான நம்பிக்கையின் பொதுக் கருத்து: இனம்

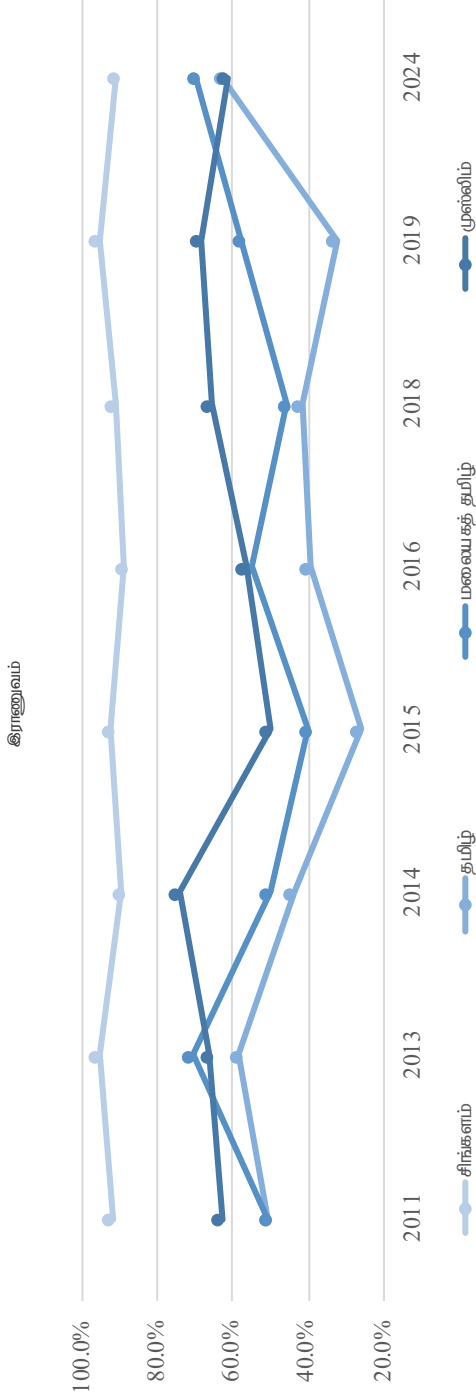
	2011	2013	2014	2015	2016	2018	2019	2024
சிங்களம்	64.1%	66.8%	54.6%	59.9%	42.9%	16.0%	17.1%	13.7%
தமிழ்	58.1%	70.7%	63.2%	59.0%	61.9%	55.2%	40.9%	56.8%
மலையகத் தமிழ்	61.3%	75.0%	68.4%	60.5%	75.0%	49.4%	41.0%	58.1%
முஸ்லிம்	60.3%	73.1%	73.3%	69.4%	60.1%	61.4%	65.0%	41.0%

யுத்தத்திற்குப் பின்னர் இலங்கையில் பெரும்பான்மையான சிங்களவர்கள் பாராளுமன்றத்தின் மீதுள்ள நம்பிக்கையை இழந்துள்ளதைத் தரவுகள் வெளிப்படுத்துகின்றன. 2024இல் 13.7% சிங்களவர்கள், 56.8% தமிழர்கள் மற்றும் 41% முஸ்லிம் சமூகத்தினர் மட்டுமே பாராளுமன்றத்தினை நம்பினர். சிங்களவர்களின் தேர்வு செய்யப்பட்ட பிரதிநிதிகளின் மீதான ஏமாற்றத்தின் அளவானது அதிகரித்துள்ளதை தரவுகள் சுட்டிக்காட்டுகின்றது. இந்த நம்பிக்கையின் வீழ்ச்சியானது பெரிய அளவிலான ஊழல், பொறுப்புக்கூறல் இல்லாமைமற்றும் எதிர்பின்மைமற்றும் பாராளுமன்றத்தின் இறையாண்மைக்கு தீங்கு விளைவிக்கும் வகையில் சில பிரிவினரின் அதிகாரத்தை ஒருங்கிணைக்கும் அரசியலமைப்பிற்கு முரணான முயற்சிகள் போன்றவற்றால் வகைப்படுத்தப்படும் அரசியல் பின்னணியில் புதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது⁶. 2022ஆம் ஆண்டின் மக்கள் அரகலய போராட்டமானது, நாடு கடந்து வந்த பேரழிவுகரமான பொருளாதார நெருக்கடிக்கு காரணமான பாராளுமன்றம் உட்பட அரசாங்கத்தின் அனைத்து மட்டங்களிலும் (கமகே 2023) பொதுமக்கள் கொண்டிருந்த ஆழமான அதிருப்தியை உறுதிப்படுத்தியது.

பெரும்பான்மை மற்றும் சிறுபான்மையினருக்கு இடையே உள்ள இடைவெளியை அவர்களின் எதிர்பார்ப்புகள் மற்றும் சட்டத்துறையிலுள்ள அனுபவங்களின் அடிப்படையில் ஆய்வுக் கண்டுபிடிப்புகள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. தற்போது நிலவும் அரசியல் சூழலால் சிங்கள சமூகத்தின் நம்பிக்கை வீழ்ச்சியடைந்து வரும் நிலையில், ஒப்பீட்டளவில் சிறுபான்மையினர் பாராளுமன்றத்தின் மீது வைத்துள்ள நம்பிக்கை பாதிக்கப்படவில்லை. இது தென்னாசியாவின் பழமையான ஜனநாயகத்தின் சட்டமன்றத்தின் தன்மை குறித்து சில முக்கியமான வினாக்களை எழுப்புகின்றது. இந்த பாதிக்கப்படாத நம்பிக்கை, சிறுபான்மையினரின் நம்பிக்கைகள் உண்மையிலேயே பாராளுமன்றத்தில் பிரதிநிதித்துவம் செய்யப்படுகின்றன என்பதை சுட்டிக்காட்டுகின்றதா? அல்லது பாராளுமன்றம் மீதான சிறுபான்மையினரின் எதிர்பார்ப்பானது பெரும்பான்மையினரின் எதிர்பார்ப்பை விட வித்தியாசமானதா? இந்த வினாக்கள் ஒரு பெரும்பான்மை அரசியல் ஆர்வத்திற்கு (உயங்கொட 2013) வழங்குகின்ற ஒரு இனத்துவத்தில் மிகவும் முக்கியமானதாகின்றது, அங்கு நிறுவனங்களும் குறிப்பிட்ட இனத்துவ ரீதியான கருத்துக்களால் ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றன.

⁶ As was witnessed especially during the 2018 constitutional crisis.

வரைபு 22 - இராணுவம் மீதான நம்பிக்கையின் பொதுக் கருத்து: இனம்

தேசிய மட்டத்தில் மிக உயர்ந்த நம்பிக்கையை அனுபவித்தாலும், இராணுவத்தைப் பற்றிய ஒரு நெருக்கமான இனரீதியாக பிரித்தறியப்பட்ட விடயமானது, இராணுவம் பெறும் ஆதரவு மிகவும் இனரீதியானது என்பதைக் குறிக்கின்றது. இராணுவம் பெரும்பான்மையினரால் உணரப்படுவதை விட சிறுபான்மையினரால் வேறுபட்ட விதத்தில் உணரப்படுகின்றது. 2024 இல், இராணுவத்தை ஒரு நிறுவனமாக 90.9% சிங்களவர்கள் நம்பியிருந்தாலும், 61.4% தமிழர்களும் 62.5% முஸ்லிம்களும் மட்டுமே நம்பினர். இராணுவம் மீதான தமிழரின் நம்பிக்கையானது 2015இல் மிகவும் குறைவான அளவையே எட்டியது (26% மட்டும்) மற்றும் 2019 (32.6%). இராணுவம் ஒரு நிறுவனமாக பெரும்பான்மையான சிங்களவர்களிடமிருந்து அவர்களின் சட்டபூர்வமான தன்மையை பெறுவதால் அச் சட்டபூர்வமான தன்மை புரிந்துணர்வு செய்யப்பட்டுள்ளது என்பதை ஆய்வுத் தரவானது சுட்டிக்காட்டுகின்றது.

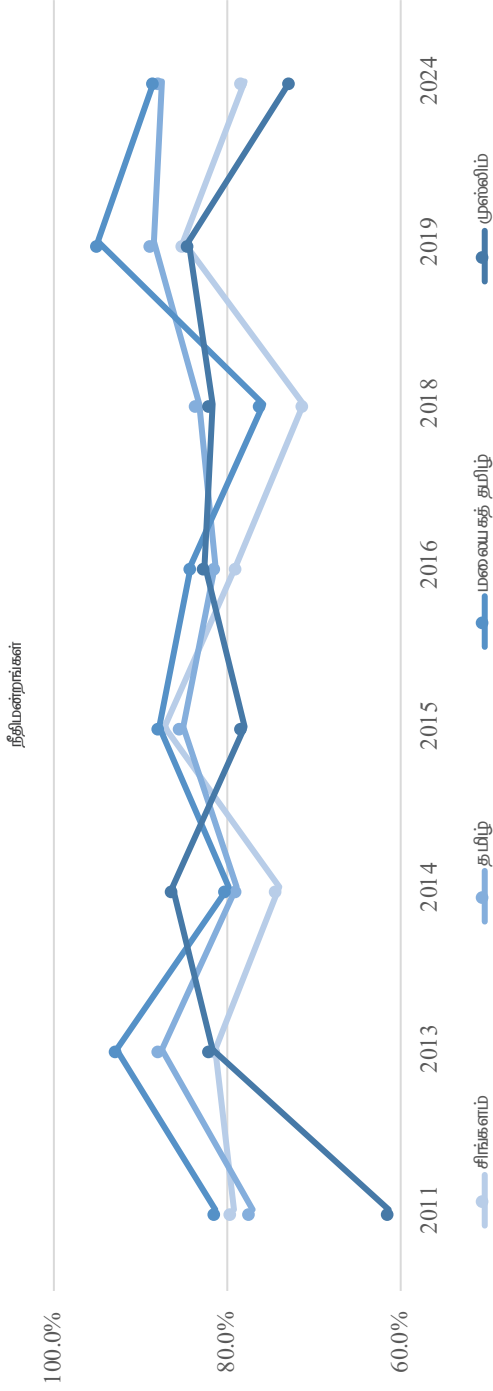
வரைபு 23 - பொலிஸ் மீதான நம்பிக்கையின் பொதுக் கருத்து: இனம்

	2011	2013	2014	2015	2016	2018	2019	2024
சிங்களம்	70.0%	73.3%	67.9%	77.3%	62.6%	53.4%	74.5%	66.5%
தமிழ்	60.9%	74.6%	62.4%	50.9%	68.6%	66.2%	45.9%	72.3%
மலையகத் தமிழ்	57.9%	84.4%	76.9%	63.9%	79.3%	67.5%	74.4%	71.4%
முஸ்லிம்	57.8%	68.5%	69.7%	54.6%	58.0%	65.0%	61.2%	60.2%

இராணுவத்தைப் போலன்றி, ஒரு நிறுவனம் என்ற முறையில் பொலிஸ் மீது வைக்கப்பட்டுள்ள நம்பிக்கை இனவாதமாகத் தெரியவில்லை. சட்ட அமுலாக்க விவகாரங்கள் தொடர்பில் சராசரியாக ஒரு பிரஜையை கையாள்வதால் பொலிஸைப் பற்றி கலவையான கருத்து உள்ளது. ஆய்வு நடைபெற்ற காலகட்டத்தில், அனைத்து இன சமூகங்களும் பொலிஸிற்கு சமனான மனநிலைகளை நிலைநிறுத்துகின்றன. 2024இல் பொலிஸை 60.2% சிங்களவர்களும் 72.3% தமிழர்களும் 60.2% முஸ்லிம்களும் நம்புகின்றனர். ஊழல், பொறுப்புக்கூறல் இல்லாமை மற்றும் அரசியல் அதிகாரிகளிடம் இருந்து சுயாதீனமாக செயற்படுதல் உள்ளிட்ட பல குற்றச்சாட்டுக்கள் பொலிஸாருக்கு எதிராக முன்வைக்கப்பட்டுள்ள பின்னணியில் இந்தக் கருத்து பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளது. பொலிஸ் சேவையில் தமிழ் சமூகம் கொண்டுள்ள நம்பிக்கை மீள்நல்லிணக்கத்திற்கான வரவேற்கத்தக்க அறிகுறியாகும். (“இலங்கை: பொலிஸ் விசாரணையில் உள்ளது: பொறுப்புக்கூறல் இன்றி அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்துகின்றது” 2022).

வரைபு 24 - நீதிமன்றங்கள் மீதான நம்பிக்கையின் பொதுக் கருத்து: இனம்

	2011	2013	2014	2015	2016	2018	2019	2024
சிங்களம்	61.2%	81.7%	80.0%	87.8%	84.1%	75.9%	84.5%	88.4%
தமிழ்	81.3%	92.7%	80.0%	87.8%	84.1%	83.3%	88.5%	87.6%
மலையகத் தமிழ்	81.3%	87.7%	78.9%	85.2%	81.4%	83.3%	88.5%	87.6%
முஸ்லிம்	79.3%	81.3%	74.1%	87.2%	78.8%	71.1%	85.0%	78.2%

இலங்கையில் நீதிமன்றங்கள் பொதுமக்களின் நம்பிக்கையினை இனவேறுபாடின்றி அனுபவிக்கின்றன. ஆய்வுத் தரவானது நம்பிக்கையின் வடிவங்களில் அடிக்கடி ஏற்படும் ஏற்ற இறக்கங்களை பதிவுசெய்யும் அதேவேளையில், பொதுவாக இனங்கள் முழுவதிலும் நம்பிக்கையை ஊக்குவிப்பதில் நீதிமன்றங்கள் வெற்றி பெற்றுள்ளன, இது ஒரு நேர்மறையான போக்காகும். 2024 இல், 78.2% சிங்களவர்களும், 87.6% தமிழர்களும், 72.6% முஸ்லிம்களும் நீதிமன்றங்களை நம்புவதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளனர். எவ்வாறாயினும், ஆய்வு நடத்தப்பட்ட காலகட்டத்தில் நீதித்துறை ஒருமைப்பாடு மற்றும் சுதந்திரத்தை குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்தும் நிகழ்வுகள் உள்ளன என்பதைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். இலங்கையின் 43வது பிரதம நீதியரசரான நீதியரசர் ஷிராணி பண்டாரநாயக்க மீதான பிழையான குற்றச்சாட்டு⁷ மற்றும் அடுத்த பிரதம நீதியரசராக மொஹான் பீரிசை நியமித்தல்⁸ மற்றும் நீதித்துறையின் சுதந்திரத்தை குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்தும் தொடர்ச்சியான பாராளுமன்ற நடவடிக்கை ஆகியவை இதில் அடங்கும். (“இலங்கை: பாராளுமன்ற நடவடிக்கை நீதித்துறையின் சுதந்திரத்தை குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்துகின்றது” 2023).

முடிவுரை

இந்தப் பிரிவானது, கலப்பு கண்டுபிடிப்புகளை பதிவு செய்கின்றது. இனக்குழுக்கள் முழுவதிலும் ஜனநாயகத்திற்கு ஒட்டுமொத்த ஆதரவு இருந்தாலும், நிறுவனங்கள் மீதான நம்பிக்கை கலப்பு ரீதியான பதில்களைப் பெற்றுள்ளது. இராணுவம் ஒரு அரசியல் சாராத நிறுவனமாக உயர்ந்த நம்பிக்கையைப் பெறுகின்றது, ஆனால், இது இன ரீதியானது மற்றும் முக்கியமாக நம்பிக்கையானது. அத்துடன், க பெரும்பான்மை சிங்களவர்களிடமிருந்தே இக்கருத்துக்கள் வருவதை காணக்கூடியதாகவுள்ளது. பாகுபாடற்ற தன்மை மற்றும் சுதந்திரத்திற்கு எதிராக சில குற்றச்சாட்டுகள் முன்வைக்கப்பட்ட போதிலும், பொலிஸ் மற்றும் நீதிமன்றங்கள் ஆகிய இரண்டு அரசியல் சார்பற்ற நிறுவனங்களாக பொதுமக்களின் நம்பிக்கையை ஊக்குவிப்பதில் வெற்றி பெற்றுள்ளன. இது மீள்நல்லிணக்கத்தை நோக்கிய ஒரு சாதகமான முயற்சியாகும். பொதுவாக அரசியல் பிரச்சினைகளுக்கும் குறிப்பாக இனப்பிரச்சினைகளுக்கும் அரசியல் பொறிமுறை வெற்றிகரமாக பதிலளிக்கத் தவறியதை எடுத்துக்காட்டும் குறைந்தபட்ச நம்பிக்கையை அரசியல் நிறுவனங்கள் பெற்றுள்ளன. இந்த நம்பிக்கையின் குறைபாடானது அரசியல் மீள்நல்லிணக்கத்தை அடைவதற்கு தடையாக உள்ளது.

7 See “Impeachment against Chief Justice Dr. Shirani Bandaranayake and the Issue about the Independence of the Judiciary in Sri Lanka” 2013 for more on this.

8 See “Sri Lanka: Appointment of New Chief Justice Undermines Rule of Law” 2013 for the opposition of the International Commission of Jurists to this new appointment.

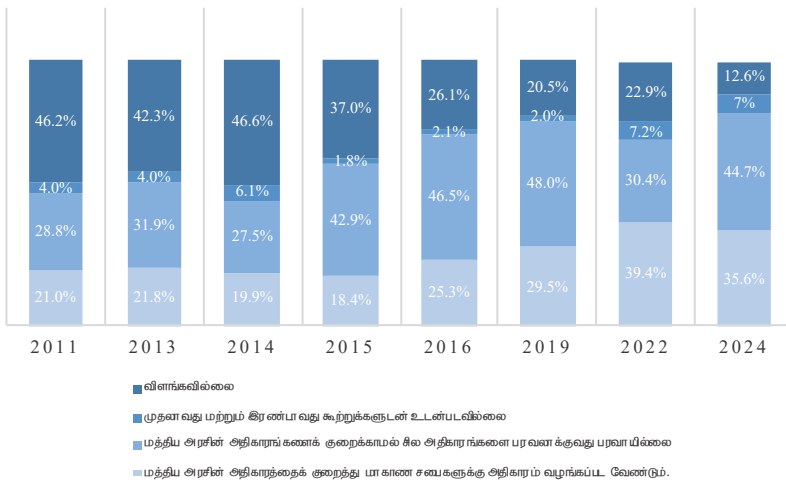
அதிகாரப் பகிர்வு

இலங்கையின் இனப்பிரச்சினையின் தோற்றம் மற்றும் மூன்று தசாப்தகால பிரிவினைவாத யுத்தத்தில் நாட்டின் வடக்கு மற்றும் கிழக்கிற்கு சுயநிர்ணய உரிமை கோரி வெளிப்பாட்டைக் காணும் வரை, சிறுபான்மை இன மக்களின் குறைகளைத் தீர்க்க ஆட்சிக்கு வந்த அரசாங்கங்களின் இயலாமை பற்றிய விரிவான எழுத்தாக்கங்கள் உள்ளன. (குணவர்தன மற்றும் லக்ஷ்மன் 2008 தம்பையா 1991; மேயர், இராஜசிங்கம்-சேனாநாயக்க, மற்றும் தங்கராஜா 2003 அபேசேகர மற்றும் குணசிங்க 1987). பல நீடித்த யுத்தங்களைப் போலவே, இலங்கையின் இன மோதல் மற்றும் அரசியல் சீர்திருத்த செயல்முறையின் மையத்தில் அரசு அதிகாரம் பற்றிய கேள்வி உள்ளது (உயங்கொட 2005). இலங்கையில் இந்தியாவின் மத்தியஸ்தத்தில் தற்போதைய அதிகாரப் பகிர்வு விவாதம் முக்கியமாக இனப்பிரச்சினைக்கான பிரதிபலிப்பாக வெளிப்பட்டது (ஸ்டீவ் 1997). அது 1987இல் அரசியலமைப்பின் 13ஆவது சீர்திருத்தத்தின் மூலம் மாகாண சபைகளை அறிமுகப்படுத்தியது. மாகாண சபை முறைமை சிறுபான்மை தமிழ் மக்களின் கோரிக்கைகளை நிவர்த்தி செய்ய முயற்சித்தது. மத்திய அரசின் சில அதிகாரங்களை மாகாணங்களுக்கு பகிர்ந்தளித்தது. இதனால் இரண்டாவது நிலை அரசாங்கத்தை உருவாக்கியது (குணவர்தன மற்றும் லக்ஷ்மன். 2008 ஸ்டீவ் 1997).

ஆரம்பத்தில் முன்மொழியப்பட்ட இந்த இரட்டைத் தன்மை கொண்ட கட்டமைப்பானது, இலங்கையின் அரசியல் தீர்வுகளுக்கு ஒரு அறிமுகமாக இருந்தது. ஏனெனில், இதன் மூலமே முதல் முறையாக அதிகாரம் பரவலாக்கப்பட்டது, இது முந்தைய அதிகாரபரவலாக்கம் மற்றும் பன்முகப்படுத்தல் முயற்சிகளுக்கு எதிராக இருந்தது (குணவர்தன மற்றும் லக்ஷ்மன் 2008 & அல்விஸ் 2020). எவ்வாறாயினும், அதிகாரப்பகிர்வு முன்மொழியப்பட்ட மாகாணங்களான வடக்கு மற்றும் கிழக்கில், கிட்டத்தட்ட இரண்டு தசாப்தங்களாக யுத்தத்தின் காரணமாக சொந்த மாகாண சபைகள் கிடைக்கவில்லை (ஸ்டீவ் 1997 & அல்விஸ் 2020). இணைந்த வடக்கு - கிழக்கு மாகாண சபை 1990 இல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட சிறிது காலத்திலேயே கைவிடப்பட்டது (அல்விஸ் 2020).

16 வருடங்களுக்கு பிறகு 2006 இல், உச்ச நீதிமன்றத் தீர்ப்பின் ஊடாக வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாண சபைகள் பிரிக்கப்பட்டு, 2008ஆம் ஆண்டு கிழக்கு அதன் முதல் மாகாண சபையை நிறுவியது. வடக்கில் தொடர்ந்து 2010இல் நிறுவப்பட்டது. அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு 37 ஆண்டுகள் கடந்த நிலைமையிலும், மாகாண சபைகள் “பலவீனமானவை, வளர்ச்சியடையாதவை மற்றும் மத்திய அரசுக்கு உட்பட்டவையாகவே” காணப்பட்டன (உயங்கொட 2005, 984). மத்திய அரசாங்கம் இதுவரையிலும் விரிவான அதிகாரங்களைத் தக்கவைத்துக் கொண்டிருப்பதால் 13ஆவது திருத்தத்தை திறம்பட அமுல்படுத்துவதில் சிக்கல் ஏற்பட்டுள்ளது. “மத்தியமயமாக்கல் மற்றும் அதிகாரப்பகிர்வின் முரண்பட்ட வரைவுகளைத் தீர்க்கத் தவறிவிட்டது. அதன் மூலம் துணை - தேசிய நிர்வாகத்தின் வினைத்திறன்ற இரட்டை ஆட்சிமுறைமையை உருவாக்குகின்றது”. (குணவர்தனமற்றும்லக்ஷ்மன் 2008, 117). வினைத்திறன்தொடர்பானவாதங்கள் ஒருபுறம் இருக்க, அதிகாரப்பகிர்வு விவாதத்தின் மிகப்பெரும் தோல்வியானது, போட்டி இன தேசியவாதங்கள் மற்றும் அதன் விளைவாக தனித்தனி இனப் பகுதிகளால் மற்றும் அரசியல் கலந்தாலோசனைகளால் ஆளப்படும் இலங்கை அரசின் கூட்டு அரசியல் கற்பனையை இனவாதம் அற்றதாகக் முடியாமையாகும் (இராஜசிங்கம்-சேனாநாயக்கா 1999). இந்தப் பிரிவின் நோக்கமானது 1987இல் 13ஆவது சீர்திருத்தம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதிலிருந்து விடயங்கள் அப்படியே உள்ளதா அல்லது மாறிவிட்டதா என்பதை அறிவதற்கு அதிகாரப்பகிர்வு விவாதம் தொடர்பான பொது மக்களின் கண்ணோட்டத்தினை அறிந்துகொள்வதாகும்.

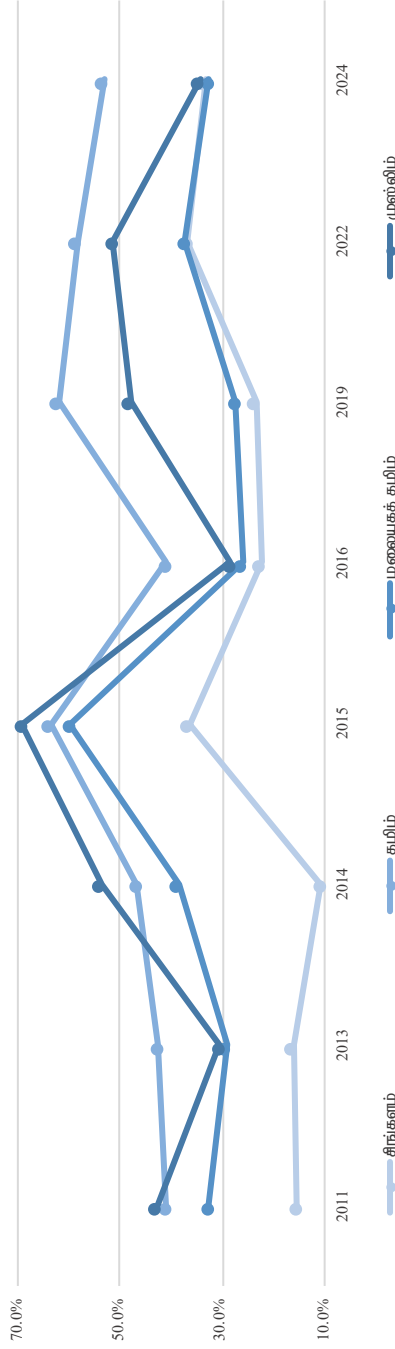
வரைபு 25 - அதிகாரப் பரவலாக்கம் தொடர்பான பொதுக் கருத்து : தேசிய

மாகாண சபைகள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு 4 தசாப்தங்களுக்குப் பின்னரும், மாகாணங்களுக்கு அரசு அதிகாரங்களைப் பகிர்ந்தளிப்பதில் பொதுமக்களின் கருத்து பிளவுபட்டுள்ளது. மேலே உள்ள வரைபடத்தில் காட்டப்பட்டுள்ளதன்படி, கடந்த மூன்று தசாப்தங்களாக அதிகாரப் பகிர்வு தொடர்பான தெளிவின்மை படிப்படியாகக் குறைந்துள்ளது (2011 இல் 46.2% ஆக இருந்த எண்ணிக்கை 2024 இல் 12.6% மட்டும் ஆகும்). அதிகாரப் பகிர்வைச் சூழவுள்ள விவாதத்தை இப்போது பலர் விளங்கிகொண்டதாகத் தெரிகின்றது. இருப்பினும், கருத்து இதுவரையிலும் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. பெரும்பான்மையான இலங்கையர்கள் மத்திய அரசாங்கத்தின் அதிகாரங்களை (2024 இல் 44.7%) தக்க வைத்துக் கொள்ளும் அதிகாரப் பகிர்வை இன்னும் ஆதரிக்கின்றனர். மத்திய அரசாங்கத்தின் அதிகாரங்களைக் குறைக்கும் அதேவேளையில் அதிகாரப் பகிர்வை ஆதரிக்கும் எண்ணிக்கையிலும் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றம் உள்ளது. இந்த எண்ணிக்கை 2011 இல் 21% ஆகவும், 2024 இல் 35.6% ஆகவும் இருந்தது.

வரைபட 26 - அதிகாரப் பரவலாக்கம் தொடர்பான பொதுக் கருத்து : இனம்

மத்திய அரசின் அதிகாரத்தை குறைந்து மாணாண்ட சபைகளுக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட வேண்டும்

	2011	2013	2014	2015	2016	2019	2022	2024
சிங்களம்	40.9%	42.6%	10.7%	63.7%	40.9%	62.1%	58.4%	53.1%
தமிழ்	29.2%	38.5%	30.5%	59.8%	26.1%	27.5%	37.2%	32.6%
மலையகத் தமிழ்	32.5%	40.9%	10.7%	69.0%	40.9%	62.1%	58.4%	53.1%
முஸ்லிம்	42.9%	53.7%	10.7%	69.0%	26.1%	27.5%	37.2%	32.6%

சிங்கள சமூகத்தினரை விட மாகாண சபைகளுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தை சிறுபான்மையினர் ஆதரிக்கின்றனர். குறிப்பாக இந்த ஆதரவு தமிழில் பதிலளித்தவர்களிடையே அதிகமாக உள்ளது. 2024 இல், 53.1% தமிழர்கள் இந்தக் கருத்தை ஆதரிக்கின்றார்கள். 33.4% சிங்களவர்கள் மட்டுமே இந்தக் கருத்தை ஆதரித்தனர். எவ்வாறாயினும், கடந்த 13 வருடங்களில் சிங்களவர்களின் அதிகாரப் பகிர்வுக்கான ஆதரவு படிப்படியாக அதிகரித்தது. 2011இல் 15.3% சிங்களவர்கள் மட்டுமே இந்தக் கருத்தை ஆதரித்தனர். இந்த எண்ணிக்கை 2024 இல் 33.4% ஆக அதிகரித்துள்ளது. தேர்தல் ஆதாயங்களுக்காக சிறுபான்மையினரை மகிழ்விப்பதற்காகவும், பொருளாதார நெருக்கடியின் போது கணிசமான ஆதரவை வழங்கிய இந்தியாவை திருப்திப்படுத்தவும், அதிகாரப்பகிர்வு விவாதம் பற்றி புதுப்பிக்கப்பட்ட கலந்தாலோசனை நடப்பதையும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். ஆகஸ்ட் 2023 இல், ஜனாதிபதி ரணில் விக்கிரமசிங்க, மீள்நல்லிணக்கம் தொடர்பான அனைத்துக் கட்சி மாநாட்டைக் கூட்டி, 13ஆவது திருத்தத்தை அர்த்தமுள்ள வகையில் அமுல்படுத்துவதன் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துக்காட்டிய அதேவேளை, மாகாண சபைகளின் காணி மற்றும் பொலிஸ் அதிகாரங்கள் தொடர்பான முக்கியமான விடயங்களுக்கு முன்னுரிமை அளிப்பது அதிகாரப்பகிர்வு விடயத்தில் பரஸ்பர உடன்படிக்கைக்கு இடையூறாக அமையும் என்பதையும் ஏற்றுக்கொண்டார். ("பொலிஸ் அதிகாரங்கள் இல்லாமல் 13ஆம் திருத்தத்துடன் ஆரம்பிப்பது மிகவும் நடைமுறைக்குரியது: இலங்கை ஜனாதிபதி" 2023).

முடிவுரை

இந்தப் பிரிவானது அர்த்தமுள்ள மீள்நல்லிணக்கத்தை அடைவதற்கான ஒரு முக்கிய படியான அதிகாரப் பகிர்வு பற்றிய விவாதம் தொடர்பான நேர்மறையான போக்குகளை பதிவு செய்கின்றது. அடுத்தடுத்த அரசாங்கங்களால் தேர்தல் ஆதாயங்களுக்காக அதிகாரப்பகிர்வு விவாதமானது தொடர்ச்சியாக ஆயுதமாக்கப்பட்ட போதிலும், 'இன வெளிப்பாட்டிற்கு ஆளாகாமல் அதிகாரப்பகிர்வுக்கான ஆதரவை அதிக எண்ணிக்கையில் வழங்குவதன் மூலம் பொதுமக்களின் பார்வை நேர்மறையான திசையில் மாறியதாகத் தெரிகின்றது. மத்திய அரசாங்கத்தின் அதிகாரங்களைக் குறைக்கும் அதேவேளையில் அதிகாரப்பகிர்வை ஆதரிக்கும் சிங்கள சமூகத்தின் எண்ணிக்கை அதிகரித்து வருவது பொது மக்களின் மனப்பான்மையில் சாதகமான மாற்றம் ஏற்படுவதைக் குறிக்கின்றது.

மதச்சார்பற்ற அரசியலமைப்பு

அரசியலமைப்பானது பல முரணான சமூக - அரசியல் விரிசல்களினால் பிளவுபட்ட சமூகங்களில் பொது அடையாளத்தை மேம்படுத்துவதில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றது (விஜயலத் 2018). அரசியலமைப்புகள் நிறுவன கட்டமைப்புகளை நிர்ணயிக்கும் அதேவேளையில், அரசிற்கும் மதத்திற்கும் இடையிலான உறவைக் குறிப்பிடல் உட்பட அரசின் தன்மையை நிர்ணயிக்கும் அடிப்படை விதிகளையும் கொண்டுள்ளன (லெர்னர் 2010; விஜயலத் 2018). இது ஒரு மதச்சார்பற்ற தன்மையை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் மற்றும் அதை தனிநபர்களின் தனிப்பட்ட எல்லைக்குள் வரையறுத்து நாட்டின் பிரச்சினையாக மாற்றக்கூடாது என்று மரபுசார் தாராளவாத புரிந்துணர்வானது, அறிவுறுத்துகின்றது. பிளவுபட்ட சமூகங்களில், மதச்சார்பின்மையானது, போட்டியிடும் இன - தேசியவாத உரிமைக்கோரல்களுடன் கடுமையான எதிர்ப்பைச் சந்திக்கின்றது. இலங்கையும் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல.

சோல்பரி அரசியலமைப்பின் கீழ் ஒரு மதச்சார்பற்ற அரசாக இலங்கை தனது பயணத்தைத் தொடங்கியது. காலனித்துவத்திற்குப் பின்னரான சிலோன்/இலங்கையின் அரசியலமைப்பு உருவாக்கமானது 1950களில் இருந்து அரசியலமைப்பின் மதச்சார்பற்ற தோற்றத்திற்கு தீங்கு விளைவிக்கும் வகையில் பெரும்பான்மைவாதத்திற்கு ஆதரவான ஒரு கடுமையான அரசியல்மயமாக்கல் செயன்முறைக்கு சாட்சியளிக்கின்றது. (ஸ்கோந்தல் 2012). சோல்பரி அரசியலமைப்பில் “மதம் தொடர்பான வெளிப்படையான ஏற்பாடுகள் மிகக் குறைவாகும்”. பாராளுமன்றமானது சிறுபான்மையினரை பாதுகாத்தும் சட்டங்களை இயற்றுவதைத் தடுப்பதன் மூலம் நாட்டின் மதச்சார்பற்ற தன்மையைத் தக்கவைத்துக் கொண்டது என்று சோல்பரி அரசியலமைப்பினுடைய பிரிவு 29(2)⁹ குறிப்பிடுகின்றது. இருப்பினும், இதற்கு விமர்சனங்கள் பல காணப்படுகின்றன. சிங்கள - பௌத்தர்கள் இது பௌத்த மதத்தை வினைத்திறனான முறையில் பாதுகாக்கவில்லை என நம்பினர். சிறுபான்மையினருக்கு போதுமானளவு பாதுகாப்பு இல்லை என்று

⁹ See <https://www.scribd.com/document/497904755/Soulbury-Constitution-1947> for the full text of the Soulbury constitution. Also see “Report of the Soulbury Commission” 2023 for the complete report of the Soulbury Commission.

சிறுபான்மையினர் நம்பினர். (விஜயலத் 2018 ஸ்கோந்தல் 2012 மற்றும் வெலிகல 2016). மாறாக, விமர்சனங்கள் இருந்தபோதிலும், 1972இன் முதலாவது குடியரசு அரசியலமைப்பினை அறிமுகப்படுத்தும் வரை சோல்பரி அரசியலமைப்பானது நடைமுறையில் இருந்தது. 1950 மற்றும் 60களில் சிங்கள - பௌத்த தேசியவாதத்தின் அரசியல்மயமாக்கல் செயல்முறை 1972 அரசியலமைப்பில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது (ஸ்கோந்தல் 2012). மேலும் பௌத்த மதத்தினை அரசு மதமாக்கியது (குமாரசுவாமி 2012). அதேவேளையில் சோல்பரி அரசியலமைப்பின் சிறுபான்மை பாதுகாப்புச் சட்டக்கூறினையும் நீக்கியது (குருபரன் 2015). உள்நாட்டில் உருவாக்கப்பட்ட முதலாவது அரசியலமைப்பானது, பௌத்த மதத்தை பாதுகாப்பினை அரசின் உறுதியான கடமையாக மாற்றியது மட்டுமல்லாது, இலங்கையின் சுதந்திரத்திற்குப் பின்னைய நிலப்பரப்பில் பௌத்தம் வகித்த பங்கிற்கு அரசியலமைப்பு நிலைப்பாட்டினையும் வழங்கியது. (குமாரசுவாமி 2012). பிரிவு 6¹⁰ 1972 அரசியலமைப்பில் இவ்வாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

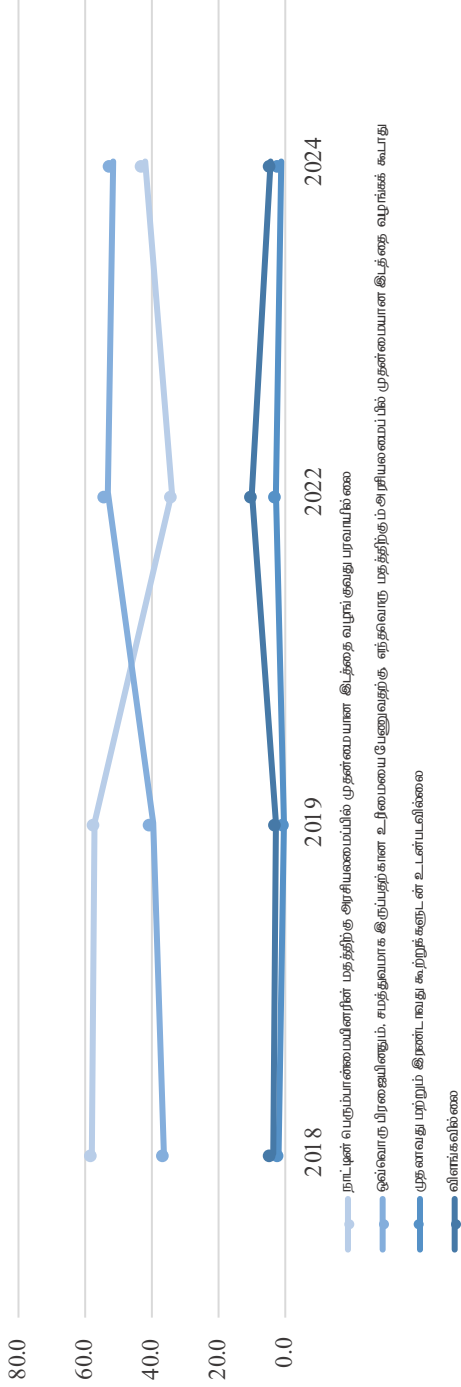
இலங்கைக் குடியரசு பௌத்தத்திற்கு முதன்மையான இடத்தை வழங்குவதுடன் அதற்கேற்ப பௌத்த மதத்தினை வளர்ப்பது அரசின் கடமையாக இருக்கும் அதே வேளையில் அனைத்து மதத்தினருக்கும் 18(1)(d) பிரிவின் மூலம் வழங்கப்படும் உரிமைகளை உறுதி செய்யும்.

சிங்களம் மட்டுமே அரசுகளும் மொழி என்ற இந்த ஏற்பாடு நாட்டின் சிறுபான்மையினருக்கிடையே களம் விமர்சனத்திற்கு உள்ளானது (குமாரசுவாமி 2012). 1978ஆம் ஆண்டின் இரண்டாவது குடியரசு அரசியலமைப்பு 9¹¹ ஆவது சரத்தினை அறிமுகப்படுத்தியதன் மூலம் இலங்கை அரசியலில் பௌத்தம் அனுபவித்து வந்த நிலையை மேலும் வலுப்படுத்தியது, 10 மற்றும் 14(1)(e) ஆகிய சரத்துகளின்படி அனைத்து மதங்களுக்கும் பாதுகாப்பை உறுதிசெய்யும் அதேவேளையில் பௌத்த மதத்திற்கு மீண்டும் முதன்மையான இடத்தை வழங்கியுள்ளது. ("இலங்கை ஜனநாயக சோசலிச குடியரசின் அரசியலமைப்பு - திருத்தப்பட்ட பதிப்பு 2023). அனைத்து மதங்களையும் சமமாக நடத்துவதில் அரசு தொடர்ந்து தெளிவற்ற நிலையில் உள்ளது. இந்தப் பெரும்பான்மைப் பின்னணியில் பிரிவினைவாத யுத்தம், தமிழ் சமூகத்திற்கு எதிரான பாகுபாடு மற்றும் சமீபகாலமாக முஸ்லிம் சமூகத்திற்கு எதிரான வன்முறை நிகழ்வுகள் முதலியன வெளிப்பட்டன. இந்தப் பகுதியானது, மதச்சார்பற்ற தன்மையுடைய அரசியலமைப்பின் பொதுமக்களின் எண்ணங்களை கண்டறிவதன் மூலம் பொதுமக்களின் மனப்பாங்குகள் பெரும்பான்மைவாதத்தில் இருந்து விலகி மீள்நல்லிணக்கத்தின் திசையில் மாறியுள்ளதா என்பதனை விளங்கி கொள்வதனை இலக்காக கொண்டுள்ளது.

10 See "The Constitution of Sri Lanka-1972," n.d. for the full text of the First Republican constitution

11 See "The Constitution of the Democratic Socialist Republic of Sri Lanka-Revised Edition 2023," n.d. for the full text of the 1978 constitution.

வரைபு 27 - மதத்திற்கு அரசியலமைப்பில் முதன்மையான இடம் வழங்குவது தொடர்பிலான பொதுக் கருத்து : தேசிய

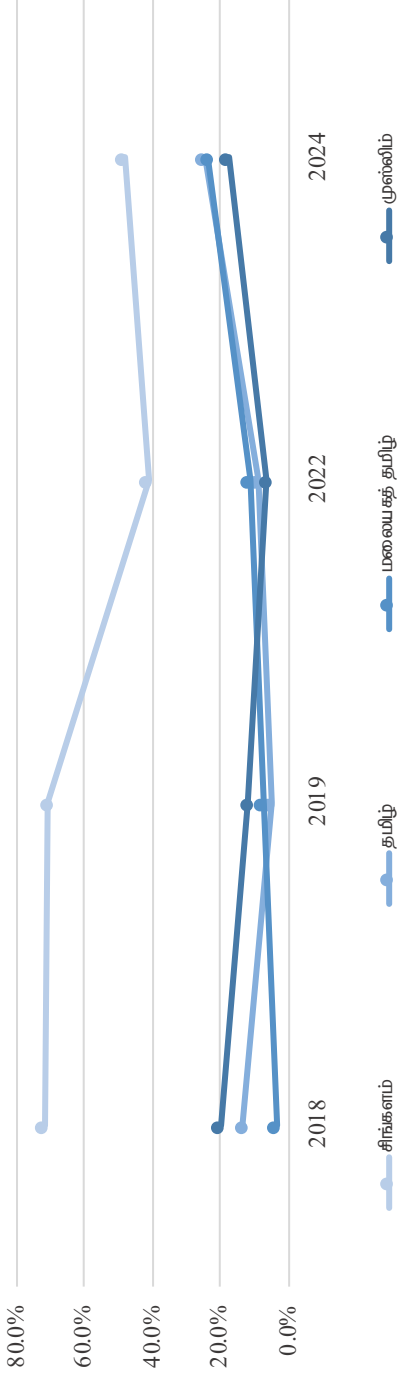

	2018	2019	2022	2024
நாட்டின் பெரும்பான்மையினரின் மதத்திற்கு அரசியலமைப்பில் முதன்மையான இடத்தை வழங்குவது பரவாயில்லை	58.2%	57.1%	34.1%	42.2%
ஒவ்வொரு பிரஜையினதும், சமத்துவமாக இருப்பதற்கான உரிமையைப் பேணுவதற்கு, ஏந்தலாக மதத்திற்கும் அரசியலமைப்பில் முதன்மையான இடத்தை வழங்கக் கூடாது	36.5%	40.1%	53.5%	52.0%
முதலாவது மற்றும் இரண்டாவது கூற்றுகளுடன் உடன்படவில்லை	1.6%	0.3%	2.6%	1.4%
விளக்கவில்லை/ ஏந்தக் கருத்தும் இல்லை	3.6%	2.5%	9.8%	4.4%

2019 இற்குப் பின்னர், அரசியலமைப்பில் (பெரும்பான்மை) மதத்திற்கு இடம்வழங்கப்படுதல் தொடர்பான தேசியமட்ட தரவுகள் மீள்நல்லிணக்கக் கண்ணோட்டத்தில் நேர் நிலையான போக்குகளைக் காட்டுகின்றது. 2018 இல் 58.2% மற்றும் 2019 இல் 57.1% ஆனவர்கள் “அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் பெரும்பான்மை மதத்திற்கு முதன்மையான இடம் வழங்கப்படுவது சரியானது” என்று நம்பினர். இந்த எண்ணிக்கைகள் 2024இல் 42.2% ஆக வீழ்ச்சி அடைந்துள்ளது. 2022 இல் 34.1% என்ற மிகக் குறைவானளவு பதிவே பதிவு செய்யப்பட்டது. இவ்வாறாக கருத்துக்களில் குறுங்கால ஏற்ற இறக்கங்களைக் காட்டுகின்றது. “ஒவ்வொரு பிரஜையினதும் சமத்துவ உரிமையைப் பேணுவதற்கு, அரசியலமைப்பில் எந்த மதத்திற்கும் முதன்மையான இடம் வழங்கப்படக்கூடாது” என்ற கூற்றுடன் உடன்படும் எண்ணிக்கையானது, 2018 இல் அதன் முந்தைய எண்ணிக்கையான 36.5% இல் இருந்து 2024 இல் 52% ஆக உயர்ந்துள்ளது. இந்த எண்ணிக்கை 2022 இல் 53.5% என்ற மிக அதிகமான வீதத்தினை அடைந்தது. ஆய்வுத் தரவானது ஈஸ்டர் தாக்குதல்கள் மற்றும் 2022 பொருளாதார நெருக்கடி உள்ளிட்ட மாறிவரும் அரசியல் சூழ்நிலைகளை பிரதிபலிக்கும் வகையில் மாறிவரும் பொதுக்கருத்தை பிரதிபலிக்கின்றது. இந்த வேறுபட்ட மாறிவரும் கருத்துக்கள் நீண்டகால மனநிலை மாற்றத்தைப் பிரதிபலிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை.

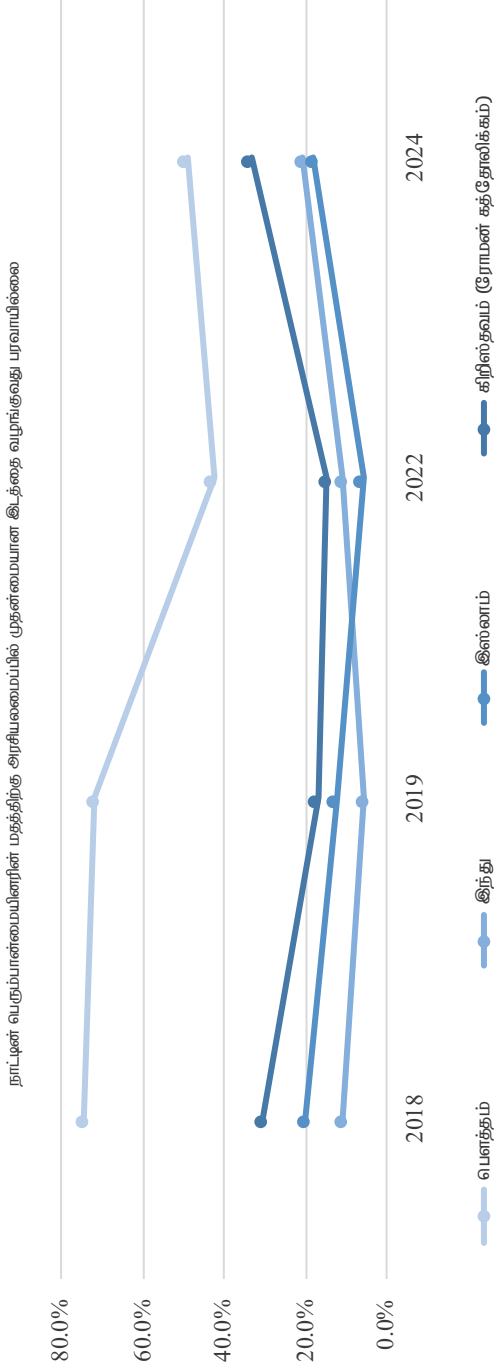
வரைபு 28.1 - மதத்திற்கு அரசியலமைப்பில் முதன்மையான இடம் வழங்குவது தொடர்பிலான பொதுக் கருத்து : இனம்

நாட்டின் பெரும்பான்மையினரின் மதத்திற்கு அரசியலமைப்பில் முதன்மையான இடத்தை வழங்குவது பரவாயில்லை

	2018	2019	2022	2024
சிறங்களம்	70.4%	70.4%	71.8%	48.1%
தமிழ்	5.3%	5.3%	13.7%	24.8%
மலையகத் தமிழ்	7.5%	7.5%	3.8%	23.8%
முஸ்லிம்	11.9%	11.9%	20.0%	17.9%

வரைபட 28.2 - மதத்திற்கு அரசியலமைப்பில் முதன்மையான இடம் வழங்குவது தொடர்பிலான பொதுக் கருத்து : மதம்

	2018	2019	2022	2024
பெளத்தம்	74.6%	72.0%	42.6%	49.1%
இந்து	10.8%	5.6%	10.8%	20.6%
இஸ்லாம்	19.9%	12.5%	6.0%	17.9%
கிறிஸ்தவம் (ஓராமன் கத்தோலிக்கம்)	30.5%	16.9%	14.6%	33.3%

சிங்கள பௌத்தர்களின் கருத்து மாறியுள்ள அதேவேளை, பெரும்பான்மை மதத்திற்கு அரசியலமைப்பில் முதலிடம் வழங்கப்படுவது தொடர்பில் சிறுபான்மை இன மற்றும் மதக் கருத்துக்கள் நிலையானதாக உள்ளது என்பதை இன மற்றும் மதப் பிரிவினை தொடர்பான ஆய்வுத் தரவுகள் வெளிப்படுத்துகின்றன. “அரசியலமைப்பில் பெரும்பான்மை மதத்திற்கு முதலிடம் கொடுக்கப்படுவது தொடர்பில் எந்தப் பிரச்சனையும் இல்லை” என்ற கருத்தை சிங்களவர்களும் பௌத்தர்களும் தொடர்ந்து ஆதரிக்கும் அதேவேளையில், இந்த எண்ணிக்கை 2022க்குப் பிறகு கணிசமான அளவில் குறைந்துள்ளது. 2018ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பில், 71.8% சிங்களவர்கள் மற்றும் 74.6% பௌத்தர்கள் பெரும்பான்மை மதத்திற்கு முக்கிய இடம் வழங்கப்பட வேண்டும் என நம்பினர். 2024ஆம் ஆண்டுடன் தொடர்புடைய புள்ளிவிபரங்கள் சிங்களவர்களுக்கு 48.1% மற்றும் பௌத்தர்களுக்கு 49.1% ஆகும். இந்தப் புள்ளிவிபரங்கள் ஏறத்தாழ 20% வீழ்ச்சியினை பதிவு செய்கின்றது. பொருளாதார நெருக்கடியின் பின்னணியில், 2022 மற்றும் 2024 ஆம் ஆண்டுகளில் சிங்கள மற்றும் பௌத்தர்களின் கருத்துகளில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டன.

முடிவுரை

ஆய்வின் இந்தப் பகுதியானது, அரசியலமைப்பில் மதத்தின் நிலையைப் பற்றிய நேர்மறையான கருத்துக்களைப் பற்றி குறிப்பிடுகின்றது. வெளிப்படுத்தப்பட்ட பெரும்பாலான கருத்துக்கள் அனைத்து இனக்குழுக்களின் சமத்துவத்தை மதிக்கும் மதச்சார்பற்ற அரசியலமைப்பு தொடர்பான விருப்பத்தை சுட்டிக்காட்டுகின்றன. 2022ஆம் ஆண்டிலிருந்து பெரும்பான்மை மதத்திற்கு அரசியலமைப்பில் முக்கியத்துவம் வழங்கப்படுவதற்கான ஆதரவு வீழ்ச்சி நிலையை அடைந்து வருகின்றது. மேலும் இந்தக் கருத்தை வலியுறுத்துகின்றவர்களின் எண்ணிக்கையானது பெரும்பான்மை சிங்கள மற்றும் பௌத்த குழுக்களைச் சார்ந்தவர்களாக காணப்படுகிறது. இந்தக் கருத்தின் மாற்றமானது பொருளாதார நெருக்கடி ஒன்றின் பாரிய சூழலில் நடைபெறுகின்றது. எனவே, இது ஒரு நீண்டகால மனநிலை மாற்றத்தை பிரதிபலிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை.

சீர்திருத்தங்களுக்கான ஆதரவு

அரசியலமைப்பு பொறிமுறையானது போதுமானதாக இல்லை என்ற பட்சத்திலும், ஒரு தனித்த முடிவாக இருப்பதால், பிளவுபட்ட அரசியல்களின் குறைகளை நிவர்த்தி செய்வதில் முக்கிய பங்காற்றுகின்றது. அரசியலமைப்புகள் சட்ட, அரசியல் மற்றும் சமூக கருவிகளாக பிரஜைகளின் உரிமைகள் மற்றும் ஒரு நாட்டின் நிறுவன கட்டமைப்பை விட அதிகமாக செயற்பட வேண்டும். இந்த ஆவணங்கள் ஒரு அரசின் தன்மையைப் பிரதிபலிக்கின்றன (ஹெட்லிங் 2017) மற்றும் மாறிவரும் கால சூழ்நிலைகளுக்கு ஏற்ப உருவாகின்றது. இலங்கை சுதந்திரம் அடைந்த காலத்திலிருந்து “அரசியலமைப்புவாத நெருக்கடியால் சிரமப்பட்டு வருவதுடன்” (எதிரிசின்ஹ 2015) நாட்டின் அரசியலமைப்பு சீர்திருத்த விவாதம் “நம்பிக்கைக்கும் ஏமாற்றத்திற்கும் இடையில் ஊசலாடுகிறது. மேலும் “அடிக்கடி நெருக்கடி நிலைக்கு உள்ளாகிறது” (பீரிஸ் 2019). 1972 மற்றும் 1978ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பின் தோல்விகளின் மத்தியில் பெரும்பான்மைவாதம் வேரூன்றியது (எதிரிசின்ஹ 2015), இது இனப்பிரச்சினைக்கான அரசியல் தீர்வை அடையவிடாமல் தடுக்கிறது¹².

அரசியலமைப்பு சீர்திருத்தங்கள் தொடர்பான தமிழர்களின் கருத்துக்கள் காலத்துடன் சேர்ந்து மாறிவிட்டது எனலாம். 1949இற்கு முன்னர் சமத்துவ பிரதிநிதித்துவத்திற்கான ஆரம்பக் கோரிக்கையானது, இலங்கை அரசின் பெரும்பான்மைத் தன்மைக்கு சவால் விடும் வகையில், சமஷ்டிக்கான தீர்வையும் அதன் பின்னர் சுதந்திரமான அரசையும் கோரியது (குருபரன் 2015, 434). இனப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணும் அரசியலமைப்பு தொடர்பான பெரும்பான்மை சிங்களவர்களின் கருத்துக்கள் மாற்றத்தினை தொடர்ந்து எதிர்க்கின்றன¹³ (பீரிஸ் 2019) அதேவேளையில், அவர்கள் நாட்டின் ஜனநாயகத் தன்மையை வலுப்படுத்தும் சீர்திருத்தங்கள் பற்றிய விவாதங்களை ஆதரிக்கின்றனர் (விக்ரமரத்ன 2021: சேனாரத்ன 2019: வெலிகல 2019). உதாரணமாக,

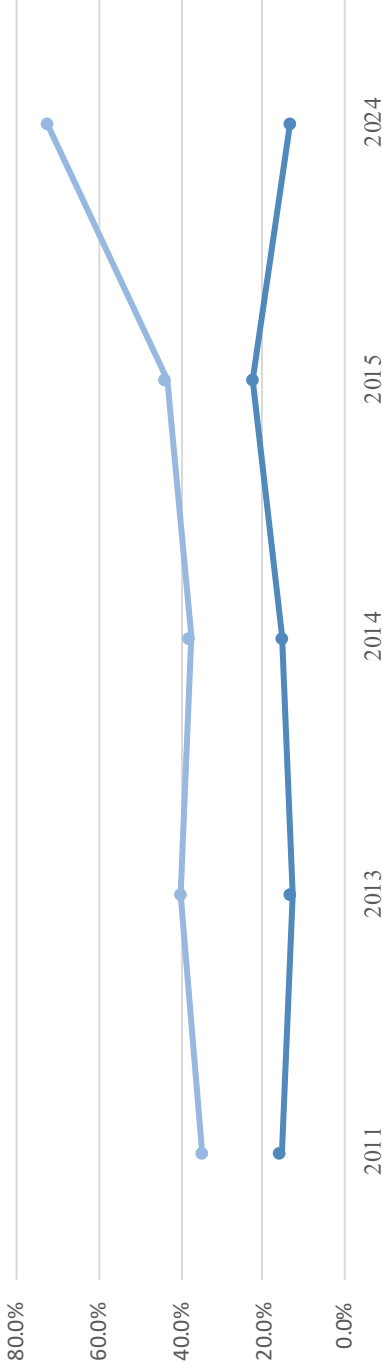
¹² For instance, the lack of success in the implementation of the 13th Amendment to the constitution.

¹³ An analysis of data of a CPA survey conducted in 2019 revealed that a constitutional reform process endorsed by popular public opinion can only contain minimal, uncontroversial issues and for constitutional reforms addressing minority grievances, this support remains weak and such reforms can only be attained through elite bargaining and not through popular participation (Peiris 2019, 178).

அரசியலமைப்பின் 17ஆவது மற்றும் 19ஆவது திருத்தங்கள் நல்லாட்சியில் பொறுப்புக்கூறலை மீட்டெடுப்பதை முக்கிய நோக்கமாகக் கொண்டது¹⁴. ஒரு புதிய அரசியலமைப்பிற்கு அழைப்பு விடுப்பது, சிலர் தற்போதைய அரசியலமைப்பை சில மாற்றங்களுடன் தக்கவைத்துக்கொள்ள விரும்புவது என அரசியலமைப்புச் சீர்திருத்தங்களைச் சுற்றியுள்ள விவாதம் பிளவுபட்ட கருத்துகளால் தொடர்ந்து தெரிவிக்கப்படுகின்றது. ஆய்வின் இந்தப் பகுதியானது உள்வாங்குதல் மற்றும் மீள்நல்லிணக்கம் ஆகியவற்றில் இலங்கை எவ்வாறு செயல்படுகின்றது என்பதை மதிப்பிடுவதற்காக அரசியலமைப்பு சீர்திருத்த செயல்முறை தொடர்பான பொதுக் கருத்தை ஆராய்வதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

¹⁴ There are also instances of ruling political elite using constitutional reforms to centralize power and to undermine democratic institutions as was the case with the 18th and 20th Amendments to the constitution.

வரைபட 29 - இலங்கையில் அரசியல் தீர்வு தொடர்பிலான பொதுக் கருத்து : தேசிய

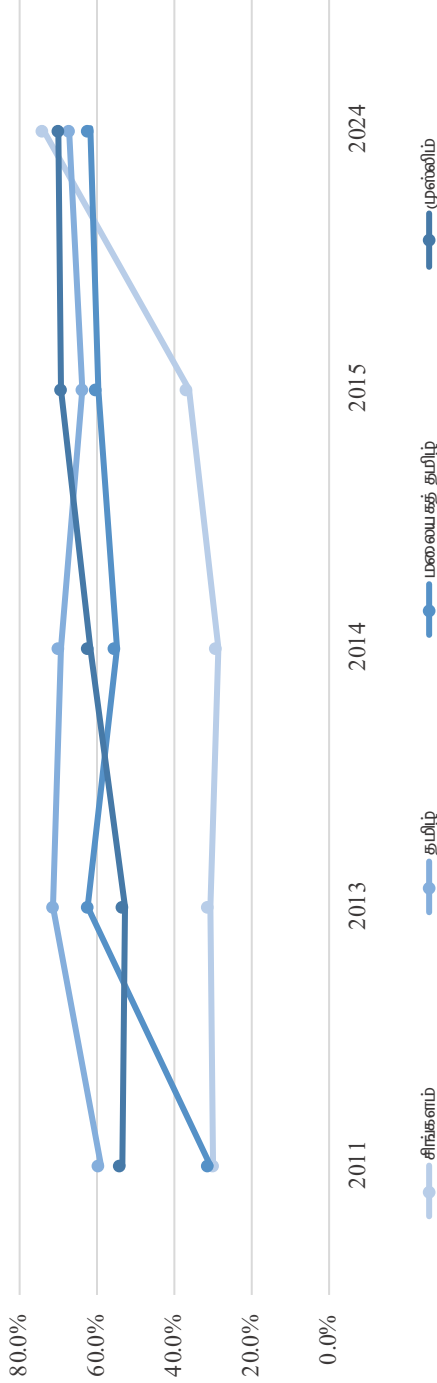
— நாட்டின் இனப்பிரச்சினைக்கு அனைத்துக் கட்சிப் பிரதிநிதிகளின் குழுவினால் முன்வைக்கப்படும் அரசியல் தீர்வின் அடிப்படையில் அரசியல் அமைப்பானது மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும்.

	2011	2013	2014	2015	2024
நாட்டின் இனப்பிரச்சினைக்கு அனைத்துக் கட்சிப் பிரதிநிதிகளின் குழுவினால் முன்வைக்கப்படும் அரசியல் தீர்வின் அடிப்படையில் அரசியல் அமைப்பானது மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும்.	34.6%	39.9%	37.6%	43.5%	72.3%
எஸ்.ஐ.ஐ.ஈ. யினர் இராணுவ ரீதியில் முழுமையாக தோற்கடிக்கப்பட்டதால் அரசியல் தீர்விற்கான அவசியம் இல்லை.	15.6%	13.1%	15.3%	22.2%	13.2%

இனப்பிரச்சினைக்கு அரசியல் தீர்வை உருவாக்க APC வழங்கிய பரிந்துரைகளின் அடிப்படையில் அரசியலமைப்பு சீர்திருத்தங்களுக்கு பெரும் ஆதரவை (2024 இல் 72.3%) தேசிய அளவிலான தரவு வெளிப்படுத்துகின்றது. விடுதலைப் புலிகள் தோற்கடிக்கப்பட்டதால், இனப்பிரச்சினைக்கு அரசியல் தீர்வு தேவையில்லை என்று 13.2% இதுவரை நம்புகின்றனர். பல ஆட்சிகளின் கீழ் APC கள் இன மோதலைத் தீர்க்கும் முயற்சியில் முன்மொழியப்பட்டு ஆய்வு செய்யப்பட்டன. ஜே.ஆர். ஜயவர்தன ஜனாதிபதி ஆட்சியின் கீழ் 1983 இல் APC ஆனது கூட்டப்பட்டது (அய்யுப் 2022 ராவோ 1988). எனினும், தீவிரமடைந்த இன வன்முறை காரணமாக 1984 டிசம்பரில் கலைக்கப்பட்டது. இரண்டாவது APC ஆனது 1989இல் ஜனாதிபதி ஆர். பிரேமதாசவினால் கூட்டப்பட்டது (அருட்பிரகாசம் 2013: அய்யுப் 2022). இருப்பினும், 1) "பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் மற்றும் அரசு அதிகாரிகள் பிரிவினைவாதத்திற்கு எதிராக சத்தியப்பிரமாணம் செய்வது கட்டாயம்" என்ற அரசியலமைப்பின் 6ஆவது திருத்தத்தை ரத்துச் செய்தல் (அய்யுப் 2022) மற்றும் 2) இணைக்கப்பட்ட வடக்கு - கிழக்கில் மாகாண சபை கலைக்கப்பட்டமை என்பன தொடர்பான ஒருமித்த கருத்தை அடைவதற்கு பிரதிநிதிகளின் இயலாமையால் தோல்வியில் முடிந்தது. 2006 இல், மஹிந்த ராஜபக்ஷ ஜனாதிபதி ஆட்சியின் கீழ், 15 அரசியல் கட்சிகளின் விரிவான அரசியல் பிரதிநிதித்துவத்துடன் மூன்றாவது APC கூட்டப்பட்டது (அருட்பிரகாசம் 2013). இது 63 அமர்வுகளை நடத்தியது மற்றும் ஒரு இடைக்கால அறிக்கையினை 2007 இல் தயாரித்தது (அய்யுப் 2022). இது ஆயுதமேந்திய வன்முறையின் ஓர் அதிகரிப்புடன் தோல்வியில் முடிவடைந்தது. 2010இல் அரசாங்க அனுமதியின்றி அதிகாரப்பூர்வமற்ற இறுதி அறிக்கை வெளியிடப்பட்டது (அருட்பிரகாசம் 2013). இருந்தபோதிலும் அதிகாரப் பகிர்வுடன் தொடர்புடைய சில முக்கியமான ஆலோசனைகளை உள்ளடக்கி இருந்தது. ஜனாதிபதி ரணில் விக்கிரமசிங்கவின் கீழ் ஒரு APC பற்றி மீண்டும் பேசப்படுகின்றது. அவர் 2023 ஜூலையில் ஒரு கூட்டத்தைக் கூட்டினார். எனினும், இதுவும் 13ஆவது திருத்தச் சட்டத்தில் சிக்கியுள்ளதுடன், காணி மற்றும் பொலிஸ் அதிகாரங்களைப் பகிர்வது தொடர்பாக எந்தவிதமான உடன்பாடும் எட்டப்படவில்லை (குருவிட்ட 2023). APC இன் பரிந்துரைகளின் அடிப்படையில் தேசிய அளவிலான தரவானது அரசியலமைப்புச் சீர்திருத்தங்களுக்கான ஆதரவைக் குறிக்கின்றது.

வரைபு 30 - இலங்கையில் அரசியல் தீர்வு தொடர்பிலான பொதுக் கருத்து : இனம்

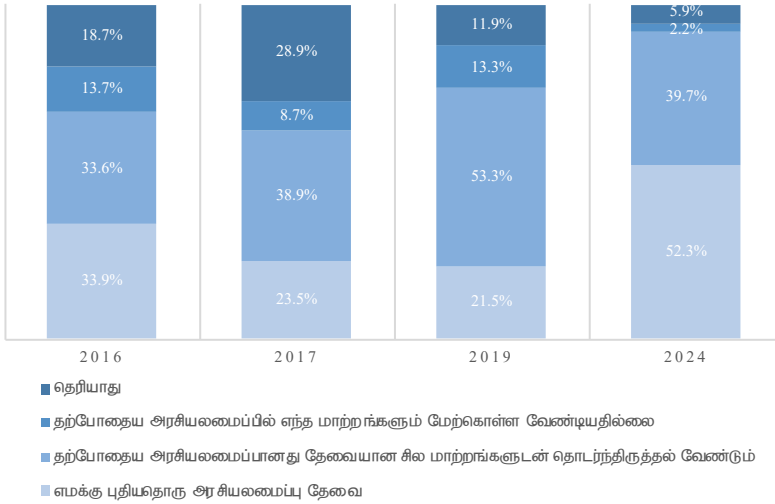
நாட்டின் இனப்பிரச்சினைக்கு அனைத்தக் கட்சிப் பிரதிநிதிகளின் குழுவினால் முன்வைக்கப்படும் அரசியல் தீர்வின் அடிப்படையில் அரசியல் அமைப்பானது மாற்றியமைக்கப்படல் வேண்டும்

	2011	2013	2014	2015	2024
சிங்களம்	29.7%	30.8%	29.0%	36.5%	74.0%
தமிழ்	59.1%	71.0%	69.3%	63.7%	67.0%
மலையகத் தமிழ்	30.8%	62.1%	55.0%	59.8%	61.9%
முஸ்லிம்	53.5%	52.8%	61.7%	69.0%	69.9%

இன அடிப்படையிலான தரவானது APC பரிந்துரைகளின் அடிப்படையில், சிறுபான்மையினர் அரசியலமைப்பு சீர்திருத்தங்களை ஆதரித்துள்ளனர் என்பதை சுட்டிக்காட்டுகின்றது. 2024இல் 67% தமிழர்களும் 69.9% முஸ்லிம்களும் இந்தக் கருத்தை ஆதரித்தனர். இந்தக் கருத்தை ஆதரிப்பவர்களில், 74% ஆன சிங்களவர்களின் கருத்தில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றம் ஏற்பட்டுள்ளதுடன் இந்த யோசனையை ஆதரிக்கும் அதிக எண்ணிக்கையும் இதுவாகும். சிங்களவர்களின் ஆதரவு எப்போதும் இதுபோல் இல்லை. 2011 இல், 29.7% சிங்களவர்கள் மாத்திரமே APC பரிந்துரைகளின் படி அரசியலமைப்பின் சீர்திருத்தங்களை ஆதரித்தனர், மற்றும் இந்த எண்ணிக்கை பல வருடங்களாக படிப்படியாக அதிகரித்துள்ளது. ஒரு தசாப்தத்திற்கும் மேலாக, இக்கருத்தானது ஏறத்தாழ 44%ஆல் அதிகரித்துள்ளது. சிங்களவர்களின் கருத்தானது ஒரு குடிமை விழிப்புணர்வைத் தோற்றுவித்த பொருளாதார நெருக்கடியின் பரந்த சூழலுக்குள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

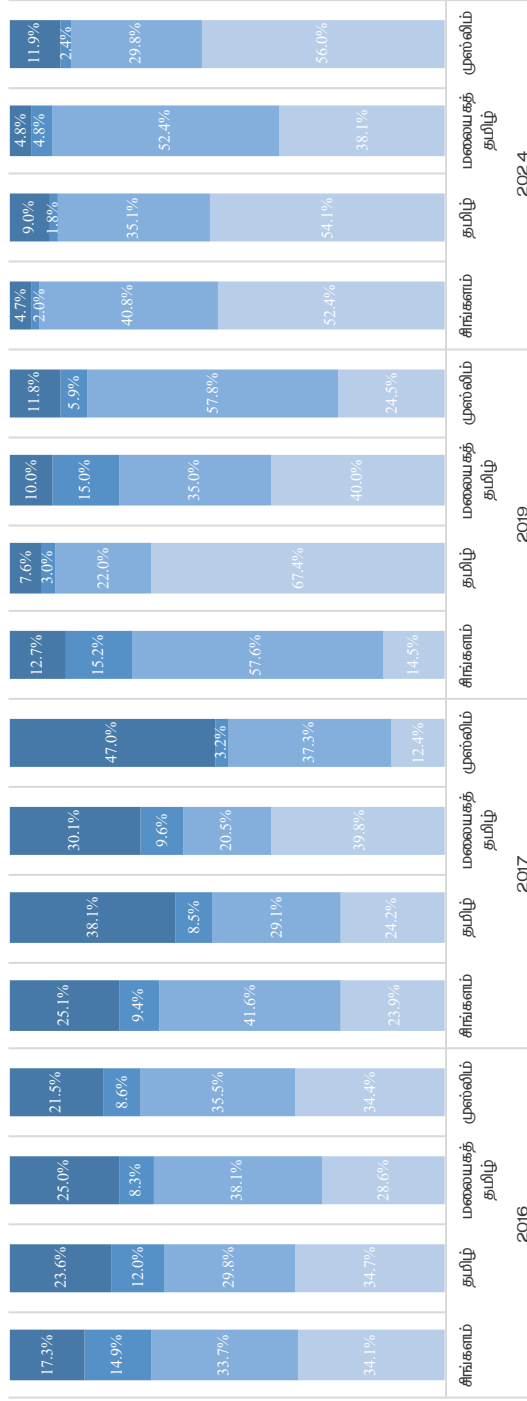
வரைபு 31 - அரசியலமைப்பு தொடர்பான பொதுக் கருத்து : தேசிய

தேசிய மட்டத்தில் அரசியலமைப்பிற்கு வலுவான ஆதரவுள்ளது. அண்மைய ஆய்வுக் கணக்கெடுப்பு தரவானது 90% இற்கும் அதிகமான இலங்கையர்கள் தற்போதுள்ள அரசியலமைப்பை சில மாற்றங்களுடன் தக்கவைத்துக்கொள்வதன் மூலமோ அல்லது புதிய ஒன்றை மாற்றுவதன் மூலமோ அரசியலமைப்பு மாற்றத்தை ஆதரிக்கின்றனர் என்பதனை சுட்டிக்காட்டுகின்றது. 2024ஆம் ஆண்டில், 52.3% புதிய அரசியலமைப்பினை மற்றும் 39.7% தற்போதைய

அரசியலமைப்பில் மாற்றங்களைக் கோரினர். கடந்த வருடங்களில் அரசியலமைப்பு மாற்றத்திற்கு பெரும்பான்மை ஆதரவு இருந்தபோதிலும், புதிய அரசியலமைப்பின் தேவையினை உணர்ந்தவர்களினுடைய சதவீதம் ஒப்பீட்டளவில் குறைவாகவே இருந்தது. ஆனால், அது தற்போதைய அரசியலமைப்பின் மீதான நம்பிக்கை இழப்பினை குறிக்கும் அதிகபட்சமான சதவீதத்தினைக் கொண்டுள்ளது.

வரைபு 32 - அரசியலமைப்பு தொடர்பான பொதுக் கருத்து : இனம்

- தெரியாது
- தற்போதைய அரசியலமைப்பில் ஏந்த மாற்றங்களும் மேற்கொள்ள வேண்டியதில்லை
- தற்போதைய அரசியலமைப்பானது தேவையான சில மாற்றங்களுடன் தொடர்ந்திருந்தல் வேண்டும்
- எமக்கு பூதியொரு அரசியலமைப்பு தேவை

அண்மைய ஆய்வுக் கணக்கெடுப்பின்படி, அனைத்து இன மக்களும் புதிய அரசியலமைப்பினை வலுவாக ஆதரிக்கின்றனர். 2022 மக்கள் எழுச்சியுடன், குடிமை பற்றிய சிந்தனை மற்றும் பல முந்தைய பிளவுபடுத்தும் விடயங்களில் பெரும்பான்மை நிலைப்பாடுகள் சிறப்பாக மாறிவிட்டதாகத் தெரிகின்றது. 2024 ஆம் ஆண்டில், 50% இற்கும் அதிகமான சிங்களவர்கள் புதிய அரசியலமைப்பை ஆதரிக்கின்றனர், இது தற்போதைய விடயங்களில் அதிகரித்து வரும் பொதுமக்களின் அதிருப்தியைக் குறிக்கின்றது. இந்தக் கருத்தினை 54.1% தமிழர்களும் 56% முஸ்லிம்களும் ஆதரித்துள்ளனர். அனைத்து இலங்கையர்களுக்கும் அவர்களின் இனம், சாதி மற்றும் மதம் ஆகியவற்றைப் பொருட்படுத்தாமல் அனைவரையும் உள்ளடக்கிய மற்றும் நியாயமான சமூகத்தை உறுதிப்படுத்தக்கூடிய புதிய அரசியலமைப்பை அறிமுகப்படுத்துவதன் மூலம் இலங்கையை கட்டியெழுப்பும் செயற்பாட்டில் புதிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு இலங்கை அரசியல் உயர் நிலைக்கு ஒரு வரலாற்றுச் சந்தர்ப்பம் தற்போது வழங்கப்பட்டுள்ளதாக இந்த கண்டுபிடிப்புகள் தெரிவிக்கின்றன.

முடிவுரை

சீர்திருத்தங்களின் ஆதரவினுடைய இறுதிப் பகுதியானது, ஒரு தசாப்தத்திற்கு முன் புதிய அரசியலமைப்பை ஆதரித்ததை விட அதிக எண்ணிக்கையுடன் மீள்நல்லிணக்கத்தின் திசையில் நேர்மறையான போக்குகள் மற்றும் புதிய அரசியலமைப்பு பற்றிய APC பரிந்துரைகளைக் குறிக்கின்றது. சிறுபான்மையினரின் கருத்துக்களுடன் இணைந்த பெரும்பான்மை சிங்களவர்களின் கருத்தில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன மற்றும் இது இலங்கை அரசியலை இன நீக்கம் செய்யக்கூடிய அர்த்தமுள்ள அரசியல் சீர்திருத்தங்களுக்கான வரலாற்று தருணத்தை முன்வைக்கின்றது.

References

- “A Brief Analysis of the Aragalaya.” 2023. Colombo: Centre for Policy Alternatives. <https://www.cpalanka.org/a-brief-analysis-of-the-aragalaya/>.
- Abeyssekera, Charles, and Newton Gunasinghe. 1987. *Facets of Ethnicity in Sri Lanka*. Social Scientists Association.
- Ahrens, Leo. 2024. “The Impact of Public Opinion on Voting and Policy-making.” *Zeitschrift Für Politikwissenschaft*, March. <https://doi.org/10.1007/s41358-024-00366-w>.
- Aliff, S. M. 2015. “Post-War Conflict in Sri Lanka: Violence against Sri Lankan Muslims and Buddhist Hegemony.” *International Letters of Social and Humanistic Sciences* 59 (September): 109–25.
- Alon, Ilai, and Daniel Bar-Tal, eds. 2016. *The Role of Trust in Conflict Resolution*. Peace Psychology Book Series. Cham: Springer International Publishing. <https://doi.org/10.1007/978-3-319-43355-4>.
- Amenta, Edwin, Kate Nash, and Alan Scott, eds. 2012. *The Wiley-Blackwell Companion to Political Sociology*. 1st edition. Chichester Malden, MA Oxford: Wiley-Blackwell.
- Anketell, Niran. 2012. “Sri Lanka and the Urgent Need for Accountability.” Faculty of Law, University of Oxford.
- Arudpragasam, Amita. 2013. “The APRC: A Forgotten Resolution.” *Groundviews* (blog). August 3, 2013. <https://groundviews.org/2013/08/03/the-aprc-a-forgotten-resolution/>.
- Ayub, M.S.M. 2022. “APC: Just Another Gathering?” *Daily Mirror*, March 26, 2022. <https://www.dailymirror.lk/print/news-features/APC:-just-another-gathering-/131-233892>.
- Basu, Nayanima. 2022. “‘Sinhala Only’ to Remembering Tamil Minority Victims — How Sri Lanka Changed This Week.” *ThePrint*. July 16, 2022. <https://theprint.in/opinion/newsmaker-of-the-week/sinhala-only-to-remembering-tamil-minority-victims-how-sri-lanka-changed-this-week/1040877/>.
- Bopage, Lionel. 2023. “Nation Building Is Possible with Full Implementation of 13th Amendment Part 5.” *Groundviews* (blog). October 23, 2023. <https://groundviews.org/2023/10/23/nation-building-is-possible-with-full-implementation-of-13th-amendment-part-5/>.

- Collier, David, and Steven Levitsky. 1997. "Democracy with Adjectives: Conceptual Innovation in Comparative Research." *World Politics* 49 (3): 430–51.
- Colombage, Dinouk. 2014. "In Pictures: Sri Lanka Hit by Religious Riots." Al Jazeera. June 18, 2014. <https://www.aljazeera.com/gallery/2014/6/18/in-pictures-sri-lanka-hit-by-religious-riots>.
- Coomaraswamy, Radhika. 2012. "The 1972 Republican Constitution in the Postcolonial Constitutional Evolution of Sri Lanka." In *Sri Lankan Republic at 40: Reflections on Constitutional History, Theory and Practice, Volume I*, edited by Asanga Welikala, 125–44. Colombo: Centre for Policy Alternatives.
- De Alwis, Ranjane. 2020. "Federalism or Devolution of Power? Sri Lanka's Perspectives." *Asia & the Pacific Policy Studies* 7 (1): 124–30. <https://doi.org/10.1002/app5.289>.
- DeVotta, Neil. 2003. "Ethnolinguistic Nationalism and Ethnic Conflict in Sri Lanka." In *Fighting Words: Language Policy and Ethnic Relations in Asia*, edited by Michael E. Brown and Sumit Ganguly, 109–76. The MIT Press. <https://direct.mit.edu/books/edited-volume/1911/chapter/52559/Ethnolinguistic-Nationalism-and-Ethnic-Conflict-in>.
- . 2005. "From Ethnic Outbidding to Ethnic Conflict: The Institutional Bases for Sri Lanka's Separatist War." *Nations and Nationalism* 11 (1): 141–59. <https://doi.org/10.1111/j.1354-5078.2005.00196.x>.
- . 2021. "Sri Lanka: The Return to Ethnocracy." *Journal of Democracy* 32 (1): 96–110.
- "Doctor Arrested For 'Sterilising' Women In Sri Lanka Was Framed: Probe." n.d. NDTV.Com. Accessed March 25, 2024. <https://www.ndtv.com/world-news/doctor-arrested-for-sterilising-women-in-sri-lanka-was-framed-probe-2064837>.
- Edrisinha, Rohan. 2015. "Constitutionalism and Sri Lanka's Gaullist Presidential System." In *Reforming Sri Lankan Presidentialism: Provenance, Problems and Prospects*, edited by Asanga Welikala, 931–51. Colombo: Centre for Policy Alternatives.
- Ethirajan, Anbarasan. 2019. "Sri Lanka's Muslims 'demonised' after Easter Bombings." *BBC News*, August 13, 2019. <https://www.bbc.com/news/world-asia-49249146>.

- Fernandes, Aaron. n.d. "Tamil Families Fear They'll Never Find Missing Loved Ones after Sri Lanka Election Result." SBS News. Accessed March 11, 2024. <https://www.sbs.com.au/news/article/tamil-families-fear-theyll-never-find-missing-loved-ones-after-sri-lanka-election-result/ltduv290a>.
- Galtung, Johan. 1969. "Violence, Peace, and Peace Research." *Journal of Peace Research* 6 (3): 167–91.
- . 1990. "Cultural Violence." *Journal of Peace Research* 27 (3): 291–305.
- Gamage, Siri. 1993. "Democracy in Sri Lanka: Past, Present and Future." *Asian Studies Review* 17 (1): 107–16. <https://doi.org/10.1080/03147539308712906>.
- Gamage, Sujata. 2023. "Emerging Modes of Participatory Democracy in the Parliament of Sri Lanka." LIRNEasia. June 30, 2023. <https://lirneasia.net/2023/06/emerging-modes-of-participatory-democracy-in-the-parliament-of-sri-lanka/>.
- Ganguly, Meenakshi. 2021. "Covid-19 Forced Cremations Continue in Sri Lanka." *Igths Watch* (blog). February 16, 2021. <https://www.hrw.org/news/2021/02/16/covid-19-forced-cremations-continue-sri-lanka>.
- . 2022. "As Sri Lanka's Tamils Remember War Dead, Justice Remains Elusive." *Human Rights Watch* (blog). May 16, 2022. <https://www.hrw.org/news/2022/05/16/sri-lankas-tamils-remember-war-dead-justice-remains-elusive>.
- Gonsalkorale, Raj. 2020. "Why Not Sing the National Anthem in Sinhala and Tamil at the Independence Day Celebration?" *Daily FT*, January 21, 2020. <https://www.ft.lk/columns/Why-not-sing-the-National-Anthem-in-Sinhala-and-Tamil-at-the-Independence-Day-celebration/4-693949>.
- Gunawardena, Asoka, and Weligamage D. Lakshman. 2008. "Challenges of Moving into a Devolved Polity in Sri Lanka." In *Foundations for Local Governance: Decentralization in Comparative Perspective*, edited by Fumihiko Saito, 113–36. Heidelberg: Physica-Verlag HD. https://doi.org/10.1007/978-3-7908-2006-5_6.
- Guruparan, Kumaravadivel. 2015. "Flawed Expectations: The Executive Presidency, Resolving the National Question, and Tamils." In *Reforming Sri Lankan Presidentialism: Provenance, Problems and Prospects*, edited by Asanga Welikala, 425–54. Colombo: Centre for Policy Alternatives.

- “Halal Certificate Not Required, SLS Is Sufficient – Gnanasara Thero.” 2020. Ada Derana. September 11, 2020. <https://www.adaderana.lk/news/67150/halal-certificate-not-required-sls-is-sufficient-gnanasara-thero>.
- Hayek, Friedrich A. 1978. *The Constitution of Liberty*. Chicago: The University of Chicago Press.
- Hedling, Nora. 2017. “The Fundamentals of a Constitution.” International Institute for Democracy and International Assistance. <https://www.idea.int/sites/default/files/publications/the-fundamentals-of-a-constitution.pdf>.
- Huntington, Samuel. 1970. “Democracy’s Third Wave.” *Journal of Democracy* 2 (2): 12–34.
- Husted, Emil, and Sine Nørholm Just. 2022. “The Politics of Trust: How Trust Reconciles Autonomy and Solidarity in Alternative Organizations.” *Organization Theory* 3 (2): 26317877221098769. <https://doi.org/10.1177/26317877221098769>.
- “Impeachment against Chief Justice Dr. Shirani Bandaranayake and the Issue about the Independence of the Judiciary in Sri Lanka.” 2013. Transparency International Sri Lanka. https://www.tisrilanka.org/pub/pp/pdf/Rule_of_law_English.pdf.
- Imtiyaz, A.R.M., and Amjad Mohamed-Saleem. 2015. “Muslims in Post-War Sri Lanka: Understanding Sinhala-Buddhist Mobilization against Them.” *Asian Ethnicity* 16 (2): 186–202. <https://doi.org/10.1080/14631369.2015.1003691>.
- Imtiyaz, A.R.M., and Ben Stavis. 2008. “Ethno-Political Conflict in Sri Lanka.” *Journal of Third World Studies* 25 (2): 135–52.
- Jamal, Amaney, and Irfan Nooruddin. 2010. “The Democratic Utility of Trust: A Cross-National Analysis.” *The Journal of Politics* 72 (1): 45–59. <https://doi.org/10.1017/s0022381609990466>.
- Jayasinghe, Pasan, Peter Reid, and Asanga Welikala. 2021. *Parliament: Law, History and Practice*. Colombo: Centre for Policy Alternatives. http://constitutionalreforms.org/wp-content/uploads/2021/07/Parliament_final.pdf.

- Jennings, W. Ivor. 1948. "The Government of Ceylon." *India Quarterly* 4 (1): 21–29.
- Jeyaraj, D.B.S. 2021. "Excluding National Anthem in Tamil on Independence Day." *Daily FT*, February 4, 2021. <https://www.ft.lk/columns/Excluding-National-Anthem-in-Tamil-on-Independence-Day/4-712560>.
- . 2023. "How the Wanda Pethi Canard Fomented 2018 Anti-Muslim Violence." *Daily Mirror*. April 22, 2023. <https://www.dailymirror.lk/opinion/How-the-Wanda-Pethi-canard-fomented-2018-anti-Muslim-violence/172-257983>.
- Keethaponcalan, S. 2022. *Electoral Politics in Sri Lanka: Presidential Elections, Manipulation and Democracy*. London: Routledge. <https://doi.org/10.4324/9781003304685>.
- Kelman, Herbert C. 2005. "Building Trust among Enemies: The Central Challenge for International Conflict Resolution." *International Journal of Intercultural Relations*, Special Issue: Conflict, negotiation, and mediation across cultures: highlights from the fourth biennial conference of the International Academy for Intercultural Research, 29 (6): 639–50. <https://doi.org/10.1016/j.ijintrel.2005.07.011>.
- Kumarasingham, Harshan. 2013. *Political Legacy of the British Empire: Power and the Parliamentary System in Post-Colonial India and Sri Lanka*. I.B. Tauris.
- Kuruwita, Rathindra. 2023. "Sri Lanka's Reconciliation Efforts Get Stuck in the 13th Amendment, Again." *The Diplomat*. July 27, 2023. <https://thediplomat.com/2023/07/sri-lankas-reconciliation-efforts-get-stuck-in-the-13th-amendment-again/>.
- Lagerspetz, Eerik. 2017. "Kelsen on Democracy and Majority Decision." *ARSP: Archiv Für Rechts- Und Sozialphilosophie / Archives for Philosophy of Law and Social Philosophy* 103 (2): 155–79.
- Lerner, Hanna. 2010. "Constitution-Writing in Deeply Divided Societies: The Incrementalist Approach†." *Nations and Nationalism* 16 (1): 68–88. <https://doi.org/10.1111/j.1469-8129.2010.00435.x>.
- Levi, Margaret, and Laura Stoker. 2000. "Political Trust and Trustworthiness." *Annual Review of Political Science* 3 (Volume 3, 2000): 475–507. <https://doi.org/10.1146/annurev.polisci.3.1.475>.

- Levitsky, Steven, and Daniel Ziblatt. 2018. *How Democracies Die*. New York: Crown.
- Lijphart, Arend. 1997. "Back to Democratic Basics: Who Really Practices Majority Rule?" In *Democracy's Victory and Crisis*, edited by Axel Hadenius, 143–62. Cambridge University Press.
- Mayer, Markus, Darini Rajasingham-Senanayake, and Yuvi Thangarajah, eds. 2003. *Building Local Capacities for Peace: Rethinking Conflict and Development in Sri Lanka*. New Delhi: Macmillan India.
- Mihlar, Farah. 2022. "Sri Lanka: Representation of the North and East Is Critical for a Genuinely Transformative Aragalaya - Europe Solidaire Sans Frontières." Europe Solidaire Sans Frontières. June 3, 2022. <https://www.europe-solidaire.org/spip.php?article62765>.
- Mohammed, Rehana, Aloka Kumarage, and Gehan Gunatilleke. 2014. "Sri Lanka: LLRC Implementation Monitor," December. <https://archive.veriteresearch.org/handle/123456789/1197>.
- Moore, Mick. 2024. "Democracy in Sri Lanka: Backsliding or Inching Forward?" *Groundviews* (blog). March 23, 2024. <https://groundviews.org/2024/03/23/democracy-in-sri-lanka-backsliding-or-inching-forward/>.
- "More 'Practical' to Start with 13A Amendment Without Police Powers: Sri Lanka President." 2023. The Wire. August 10, 2023. <https://thewire.in/south-asia/more-practical-to-start-with-13a-amendment-without-police-powers-sri-lanka-president>.
- Morrison, Chas. 2020. "Buddhist Extremism, Anti-Muslim Violence and Civil War Legacies in Sri Lanka." *Asian Ethnicity* 21 (1): 137–59. <https://doi.org/10.1080/14631369.2019.1610937>.
- Mudalige, Priyantha W., and Chaminda Abeysinghe. 2021. "Assessing the Efficacy of the Provincial Councils System on Its Local Service Delivery: Issues, Challenges and the Way Forward." *KALAM-International Journal of South Eastern University of Sri Lanka* 14 (3): 70–91.
- Norris, Pippa, ed. 1999. *Critical Citizens: Global Support for Democratic Government*. 1st edition. Oxford England; New York: Oxford University Press.

- “Peaceful Coexistence More Important than Halal-ACJU.” 2013. Daily Mirror. February 21, 2013. <https://www.dailymirror.lk/breaking-news/peaceful-coexistence-more-important-than-halal-acju/108-25915>.
- Peiris, Pradeep. 2019. “Possibilities of Democratic Constitutional Reforms.” In *Constitutional Reform and Crisis in Sri Lanka*, edited by Asanga Welikala, 143–78. Colombo: Centre for Policy Alternatives.
- . 2022. *Catch-All Parties and Party-Voter Nexus in Sri Lanka*. Singapore: Palgrave Macmillan. <https://link.springer.com/book/10.1007/978-981-16-4153-4>.
- Perera, Sasanka. 2001. “The Ethnic Conflict in Sri Lanka: A Historical and Sociopolitical Outline.” The World Bank. <https://documents1.worldbank.org/curated/en/727811468302711738/pdf/677060WP00PUBL0io0political0Outline.pdf>.
- Pilapitiya, Shenali. 2022. “The Ethnic Outbid: Capturing the Voter Since Independence.” *Groundviews* (blog). February 4, 2022. <https://groundviews.org/2022/02/04/the-ethnic-outbid-capturing-the-voter-since-independence/>.
- Putnam, Robert D., Robert Leonardi, and Raffaella Y. Nanetti. 1994. *Making Democracy Work: Civic Traditions in Modern Italy*. Princeton, NJ: Princeton University Press.
- Rajasingham-Senanayake, Darini. 1999. “The Dangers of Devolution: The Hidden Economies of Armed Conflict.” In *Creating Peace in Sri Lanka: Civil War and Reconciliation*, edited by Robert I. Rotberg, 1st edition, 57–69. Cambridge, Mass., Washington, D.C: Brookings Institution Press.
- Ramachandran, Sujata. 1993. “The Fragmented Island: Ethnic Conflict and the Politics of Culture in Sri Lanka.” *Refuge: Canada’s Journal on Refugees / Refuge: Revue Canadienne Sur Les Réfugiés* 13 (3): 9–14.
- Rao, P. Venkateshwar. 1988. “Ethnic Conflict in Sri Lanka: India’s Role and Perception.” *Asian Survey* 28 (4): 419–36. <https://doi.org/10.2307/2644736>.
- “Report of the Soulbury Commission.” 2023. Ministry of Defence Sri Lanka. <https://www.defence.lk/upload/ebooks/Report%20of%20The%20Soulbury%20Commission.pdf>.

- Sagherian-Dickey, Thia M. 2021. "The Importance of Trust in Achieving Positive Peace." In *The Palgrave Handbook of Positive Peace*, edited by Katerina Standish, Heather Devere, Adan Suazo, and Rachel Rafferty, 1–20. Singapore: Springer. https://doi.org/10.1007/978-981-15-3877-3_52-1.
- Schonthal, Benjamin. 2012. "Buddhism And The Constitution: The Historiography and Postcolonial Politics of Section 6." In *Sri Lankan Republic at 40: Reflections on Constitutional History, Theory and Practice, Volume I*, edited by Asanga Welikala, 201–18. Colombo: Centre for Policy Alternatives.
- Schonthal, Benjamin, and Asanga Welikala. 2016. "Buddhism and the Regulation of Religion in the New Constitution: Past Debates, Present Challenges, and Future Options." Centre for Policy Alternatives. <https://www.cpalanka.org/wp-content/uploads/2016/08/Buddhism-and-the-regulation-of-religion-in-the-new-constitution-Working-Paper-3.pdf>.
- Senaratne, Dishani. 2019. "The Fate of Sri Lanka's Tamil National Anthem." *The Diplomat*, November 22, 2019. <https://thediplomat.com/2019/11/the-fate-of-sri-lankas-tamil-national-anthem/>.
- Senaratne, Kalana. 2019. "The Executive and the Constitutional Reforms Process in Sri Lanka." *The Round Table* 108 (6): 625–38. <https://doi.org/10.1080/00358533.2019.1688500>.
- Shanmugathas, Pitasanna. 2023. "Crackdown on Tamil Commemoration: How Sri Lanka's Use of Terrorism Law Sparks International Concern." *Jurist*. December 8, 2023. <https://www.jurist.org/features/2023/12/08/crackdown-on-tamil-commemoration-how-sri-lankas-use-of-terrorism-law-sparks-international-concern/>.
- Silva, Premakumara de, Farzana Haniffa, and Rohan Bastin. 2019. "Ethnicity and Violence in Sri Lanka: An Ethnohistorical Narrative." In *The Palgrave Handbook of Ethnicity*, edited by Steven Ratuva, 1–23. Singapore: Springer. https://doi.org/10.1007/978-981-13-0242-8_47-1.
- Slater, Richard. 1997. "Approaches to Strengthening Local Government: Lessons from Sri Lanka." *Public Administration and Development* 17 (2): 251–65. [https://doi.org/10.1002/\(SICI\)1099-162X\(199705\)17:2<251::AID-PAD932>3.0.CO;2-2](https://doi.org/10.1002/(SICI)1099-162X(199705)17:2<251::AID-PAD932>3.0.CO;2-2).

- “Soulbury Constitution - 1947.” n.d. Scribd. Accessed March 31, 2024. <https://www.scribd.com/document/497904755/Soulbury-Constitution-1947>.
- “Sri Lanka: Appointment of New Chief Justice Undermines Rule of Law.” 2013. *International Commission of Jurists* (blog). January 15, 2013. <https://www.icj.org/sri-lanka-newly-appointed-chief-justices-long-record-of-blocking-justice/>.
- “Sri Lanka Arrests Tamil MP for Commemorating Separatist Rebel.” 2021. Al Jazeera. September 24, 2021. <https://www.aljazeera.com/news/2021/9/24/sri-lanka-arrests-tamil-mp-separatist-rebel>.
- “Sri Lanka: Parliamentary Action Undermines Independence of the Judiciary.” 2023. *International Commission of Jurists* (blog). March 13, 2023. <https://www.icj.org/sri-lanka-parliamentary-action-undermines-independence-of-the-judiciary/>.
- “SRI LANKA: POLICE ON TRIAL: Exercising Authority without Accountability.” 2022. Asian Human Rights Commission. November 10, 2022. <http://www.humanrights.asia/AHRC-FAT-003-2022>.
- “Sri Lanka: Promoting Reconciliation, Accountability and Rights.” 2023. OHCHR. June 21, 2023. <https://www.ohchr.org/en/statements/2023/06/sri-lanka-promoting-reconciliation-accountability-and-rights>.
- “Sri Lanka: Stepping Back from a Constitutional Crisis.” 2018. 152. Crisis Group Asia Briefing No. 152. Brussels: International Crisis Group. <https://www.crisisgroup.org/asia/south-asia/sri-lanka/b152-sri-lanka-stepping-back-constitutional-crisis>.
- “Sri Lanka: Time to Ensure the Right to Truth.” 2015. ARTICLE 19. September 16, 2015. <https://www.article19.org/resources/sri-lanka-time-to-ensure-the-right-to-truth/>.
- “Sri Lanka: UN Human Rights Council Resolution Upholds the Need to Maintain International Scrutiny and Seek Justice and Accountability.” 2022. Amnesty International. October 6, 2022. <https://www.amnesty.org/en/latest/news/2022/10/sri-lanka-un-human-rights-council-resolution-upholds-the-need-to-maintain-international-scrutiny-and-seek-justice-and-accountability/>.

- “Sri Lanka War Memorial to Be Rebuilt after Tamils Protest.” 2021. Al Jazeera. January 12, 2021. <https://www.aljazeera.com/news/2021/1/12/sri-lanka-war-memorial-to-be-rebuilt-after-tamils-protest>.
- “Sri Lankan Troops Break up Tamil Remembrance of Civil War Dead.” 2021. Al Jazeera. November 29, 2021. <https://www.aljazeera.com/news/2021/11/29/sri-lanka-troops-tamil-remembrance-civil-war-dead>.
- “Sri Lanka’s President Asks Tamils to ‘Forget the Past.’” 2014. Arab News. December 18, 2014. <https://www.arabnews.com/node/676151/amp>.
- Srinivasan, Meera. 2020. “The Hindu Explains | What Is the 13th Amendment to the Sri Lankan Constitution, and Why Is It Contentious?” *The Hindu*, September 5, 2020, sec. World. <https://www.thehindu.com/news/international/the-hindu-explains-what-is-the-13th-amendment-to-the-sri-lankan-constitution-and-why-is-it-contentious/article32531844.ece>.
- Suryanarayan, V., N. Manoharan, and Sugeeswara Senadhira. 2013. “Sri Lanka and the 13th Amendment: Tamil Disenchantment.” Institute of Peace and Conflict Studies. <https://www.jstor.org/stable/resrep09364>.
- Tambiah, Stanley Jeyaraja. 1991. *Sri Lanka--Ethnic Fratricide and the Dismantling of Democracy*. Chicago, IL: University of Chicago Press. <https://press.uchicago.edu/ucp/books/book/chicago/S/bo5960167.html>.
- “The Constitution of Sri Lanka-1972.” n.d. The Parliament of Sri Lanka. [https://www.parliament.lk/files/ca/4.%20The%20Constitution%20of%20Sri%20Lanka%20-%20-%20-%20201972%20\(Article%20105%20%E2%80%93134\)%20Chapter%20XIII.pdf](https://www.parliament.lk/files/ca/4.%20The%20Constitution%20of%20Sri%20Lanka%20-%20-%20-%20201972%20(Article%20105%20%E2%80%93134)%20Chapter%20XIII.pdf).
- “The Constitution of the Democratic Socialist Republic of Sri Lanka-Revised Edition 2023.” n.d. The Parliament of Sri Lanka. <https://www.parliament.lk/files/pdf/constitution.pdf>.
- “The Politics of Hate.” 2021. Daily FT. October 21, 2021. https://www.ft.lk/ft_view_editorial/The-politics-of-hate/58-724616.
- “The Tragedy of Dr. Shafi Shihabdeen.” 2022. Latest in the News Sphere | The Morning. February 13, 2022. <https://themorning.lk/articles/188887>.
- “Trust and Democracy.” 2020. Observer Research Foundation. September 22, 2020. <https://www.orfonline.org/research/trust-and-democracy>.

- Uyangoda, Jayadeva. 2005. "Ethnic Conflict, Ethnic Imagination and Democratic Alternatives for Sri Lanka." *Futures*, Futures beyond nationalism, 37 (9): 959–88. <https://doi.org/10.1016/j.futures.2005.01.018>.
- . 2011. "Travails of State Reform in the Context of Protracted Civil War in Sri Lanka." In *Liberal Peace In Question: Politics of State and Market Reform in Sri Lanka*, edited by Kristian Stokke and Jayadeva Uyangoda, 35–62. London, New York, Melbourne and Delhi: Anthem Press. <https://anthempres.com/liberal-peace-in-question-hb>.
- . 2012. "Healing after War: Thinking beyond the Solitudes." In *Healing the Wounds: Rebuilding Sri Lanka after the War*, edited by D. Herath and K.T. Silva, 18–32. International Centre for Ethnic Studies.
- , ed. 2013. *State Reform in Sri Lanka : Issues, Directions and Perspectives*. Colombo: Social Scientists' Association.
- Vallier, Kevin. 2021. *Trust in a Polarized World*. Edited by Kevin Vallier. Oxford University Press. <https://doi.org/10.1093/oso/9780190887223.003.0003>.
- Welikala, Asanga. 2018. "Paradise Lost? Preliminary Notes on a Constitutional Coup." *Centre for Policy Alternatives* (blog). October 27, 2018. <https://www.cpalanka.org/paradise-lost-preliminary-notes-on-a-constitutional-coup/>.
- . 2019. "Constitutional Reforms in Sri Lanka – More Drift?" *The Round Table* 108 (6): 605–12. <https://doi.org/10.1080/00358533.2019.1687964>.
- Wickramaratne, Jayampathy. 2021. "Assuring Equality, Autonomy and Territorial Integrity in Sri Lanka." In *The Principle of Equality in Diverse States*, 158–94. Brill Nijhoff. https://doi.org/10.1163/9789004394612_008.
- Wijayalath, Ayesha. 2018. "Constitutional Contestation of Religion in Sri Lanka." National University of Singapore. <https://law.nus.edu.sg/wp-content/uploads/2020/04/CALS-WPS-1803.pdf>.
- Wijeyeratne, Roshan de Silva. 1998. "Citizenship Law, Nationalism and the Theft of Enjoyment - A Post-Colonial Narrative." *Law Text Culture* 4: 37.

இணைப்பு

Year	Project	Sample size	Field Duration	Sample Selection	Districts
2003	Knowledge, Attitudes, Practice (KAP) Survey on the Sri Lankan peace process	2980	From 1st of June to 31st June 2003	Random sampling technique Within each GN, interviewers followed a random-walk procedure, beginning at a selected landmark such as a school or a hospital, and Interviewing every second household. *	21 districts
2004	Knowledge, Attitudes, Practices (KAP) Survey on the Sri Lankan Peace Process	3513	From July to August 2004	Random sampling technique **	21 districts
2011	Survey on Democracy in Post-War Sri Lanka	2000	From 23rd of March to mid-June 2011	Random sampling technique In the case of the Mullaitivu, Killinochchi, Mannar and Vavuniya districts, respondents were selected using the snowball sampling method	All 25 districts
2013	Survey on Democracy in Post War Sri Lanka – Wave 2	2200	From 14th of August to mid-September 2013	A multi-stage stratified random sampling technique A maximum of 15 respondents were selected for interviews using the 2008 Voter Registry of the Department of Elections. Respondents in the Northern Province were selected from each polling booth using the snowball sampling method.	All 25 districts
2014	Survey on Democracy in Post-War Sri Lanka – Wave 3	2000	From 9th June to 31st July 2014	A multi-stage stratified random sampling technique	All 25 districts
2015	Survey on Democracy in Post- War Sri Lanka – Wave 4	1987	From 03rd of March to 31st of March 2015	A multi-stage stratified random sampling technique A semi-structured questionnaire was administered through face to-face interviews.	All 25 districts
2016	Survey on Democracy in Post- War Sri Lanka – Wave 6	2102	From 18th of February to March 03rd 2016	A multi-stage stratified random sampling technique At each selected household, a respondent was determined using the last birthday method.	All 25 districts
2016	Opinion Poll on Constitutional Reforms	2002	From 29th of August to 23rd of September, 2016	A multi-stage stratified random sampling technique From each selected polling Centre the starting point (first household selected for the survey) of the survey was selected randomly from the 2008 Voter Registry. At each selected household, a respondent was determined using the last birthday method.	All 25 districts
2017	Survey on Constitution Reforms (Wave 3)	1992	From 14th to 19th March 2017	A multi-stage stratified random sampling technique The Population Proportionate Sampling (PPS) method was used.	All 25 districts
2018	Values and Attitudes Survey on Post-Independence Sri Lanka	2300	From 10th of August to the 10th of October 2018	Random sampling technique	All 25 districts

2019	Survey on the Constitution of Sri Lanka (Wave 4)	1300	From the 24th of January to the 14th of February 2019	A multi-stage stratified random sampling technique	All 25 districts
2022	Survey on Aragalaya	1000	From 22nd of September to 10th of October 2022	A multi-staged random stratified sampling technique	All 25 districts
2024	Survey on Democracy and Reconciliation	1350	From 4th to 22nd of January 2024	A multi-staged random sampling technique	All 25 districts

*Minority ethnic group members were systematically over-sampled, and interviews were conducted with 494 Tamil, 439 Up-Country Tamil and 472 Muslims. Excluding only those areas in Ampara, Batticaloa, Trincomalee and Jaffna which at the time of the survey were not under Government control.

**Excluding only those areas in Ampara, Batticaloa, Trincomalee and Jaffna, which at the time of the survey were not under government control. These restrictions prevented interviews from being conducted in LTTE controlled areas in the North and East. Shortly after the Colpetty bombing and the departure of Karuna from Batticaloa.

*** Fieldwork in the Southern Province, as well as interviews with the Muslim community in other districts were temporarily halted after the communal riots in Aluthgama on the second week of June (15th) and resumed in the second week of July.

மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான நிலையம் (CPA) என்பது ஒரு சுயாதீனமான, பக்கச்சார்பற்ற அமைப்பாகும். அது பிரதானமாக ஆட்சி மற்றும் முரண்பாடுகளைத் தீர்த்தல் ஆகியவற்றின் மீது அவதானம் செலுத்துகிறது. இது, பொதுக்கொள்கை விவாதத்திற்கு சிவில் சமூகத்தின் பங்களிப்பு இன்றியமையாதது என்பதுடன் அது வலுப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்ற உறுதியான நம்பிக்கையால் 1996 இல் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. பொதுக்கொள்கைகள் விமர்சன ரீதியாக திறனாய்வு செய்யப்படல், மாற்று வழிகளை இனங்காணல் மற்றும் அதை விரிவாக்குதல் குறித்த ஆய்வு மற்றும் அழுத்தம் கொடுக்கும் நிகழ்ச்சித்திட்டங்கள் போன்றவை தொடர்பில் மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான நிலையம் அர்ப்பணிப்புடன் செயல்படுவதற்கு உறுதியுண்டுள்ளது.

மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான நிலையம் (CPA)

முகவரி: 6/5, லேயார்ட்ஸ் வீதி, கொழும்பு 05, இலங்கை.

தொலைபேசி: +94112081384-6

இணையதளம்: <http://www.cpalanka.org>

வலைதளம்: www.cpalanka.org

முகநூல்: www.facebook.com/cpasl

டுவிட்டர்: @cpasl

சோகூல் இன்டிகேட்டர் (SI) என்பது மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான நிலையத்தின் (CPA) கருத்துக்கணிப்பு ஆய்வுப் பிரிவாகும். இது இலங்கையில் சமூக மற்றும் அரசியல் விடயங்கள் தொடர்பில் நிரந்தரமானதும், தொழில்முறையானதும் மற்றும் சுயாதீனமானதுமான ஒரு கருத்துக்கணிப்பு நிலையத்திற்கான நீண்டகால வெற்றிடத்தை நிரப்பும் வகையில் 1999ஆம் ஆண்டு நிறுவப்பட்டது. கருத்துக்கணிப்பு என்பது ஜனநாயகத்தை வலுப்படுத்தும் ஒரு கருவி என்ற வலுவான நம்பிக்கையின் உந்துதலால், சோகூல் இன்டிகேட்டர் ஆரம்பிக்கப்பட்ட காலத்தில் இருந்தே ஏராளமான சமூக - பொருளாதார மற்றும் அரசியல் விடயங்கள் குறித்து கருத்துக்கணிப்புக்களை நடாத்தி வருகின்றது.

சோகூல் இன்டிகேட்டர்

முகவரி: 6/1B, 1/1, லேயார்ட்ஸ் வீதி, கொழும்பு 05, இலங்கை.

தொலைபேசி: +94112826010

இணையதளம்: <http://cpalanka.org/survey-research/>

